

VLÁDNÍ NÁVRH

ZÁKON

ze dne ... 2024,

**kterým se mění zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání
a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších
předpisů, a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu

Čl. I

Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění zákona č. 37/2004 Sb., zákona č. 39/2004 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 341/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 113/2020 Sb., zákona č. 117/2020 Sb. a zákona č. 189/2020 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 1 a 19 zní:

„(1) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie¹⁹⁾ a upravuje

- a) podmínky nabízení, prodeje a zprostředkování zájezdů a spojených cestovních služeb,
- b) rozsah ochrany zákazníků pro případ úpadku cestovní kanceláře,
- c) shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti ubytování a
- d) výkon státní správy v oblasti cestovního ruchu.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS.

¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32015L2302, 32024R1028

2. V § 3 odst. 4 se písmeno c) zrušuje.

Dosavadní písmena d) až f) se označují jako písmena c) až e).

3. V části první nadpis hlavy II zní:

**„POVINNOSTI CESTOVNÍ KANCELÁŘE, CESTOVNÍ AGENTURY A
UBYTOVATELE“.**

4. V části první nadpis hlavy II zní:

**„POVINNOSTI CESTOVNÍ KANCELÁŘE, CESTOVNÍ AGENTURY,
UBYTOVATELE A PROVOZOVATELE ONLINE PLATFORMY“.**

5. V části první se za nadpis hlavy II vkládá označení dílu 1, které včetně nadpisu zní:

„Díl 1

Povinnosti cestovní kanceláře a cestovní agentury a seznam cestovních kancelářů“.

6. V § 5 odst. 1 se na konci písmene b) čárka nahrazuje slovem „a“ a písmeno c) se zrušuje.

Dosavadní písmena d) a e) se označují jako písmena c) a d).

7. V § 5 odst. 1 se na konci písmene c) slovo „a“ nahrazuje tečkou a písmeno d) se zrušuje.

8. V § 5 odst. 2 se slova „a c)“ zrušují.

9. V § 5 odst. 3 se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovy „Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“)“.

10. V § 5 odst. 4 písm. a) úvodní části ustanovení se za slovo „fondu“ vkládají slova „cestovních kancelářů (dále jen „garanční fond“)“.

11. V § 5a písm. a) se slovo „název“ nahrazuje slovy „jméno provozovatele“.

12. V § 5a písm. b) se slovo „sídlo“ nahrazuje slovy „adresu sídla“.

13. V § 5a písmeno d) zní:

„d) název a identifikační číslo osoby zajišťující ochranu cestovní kanceláře pro případ úpadku a datum začátku a konce platnosti zajištění ochrany cestovní kanceláře pro případ úpadku, anebo informaci o tom, že cestovní kancelář ministerstvu nepředložila doklad, z něž vyplývá její zajištění pro případ úpadku,“.

14. V § 5a písm. e) se slova „úhradě ročního příspěvku“ nahrazují slovy „tom, zda cestovní kancelář uhradila příspěvek“ a za slovo „fondu“ se vkládají slova „pro příslušný kalendářní rok“.

15. V § 8a odstavec 2 zní:

„(2) Cestovní kancelář předloží ministerstvu do 10 pracovních dnů ode dne uzavření smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku stejnopis nebo kopii této smlouvy a kopii platné pojistky k této smlouvě. Nově vzniklá cestovní kancelář předloží kopii platné pojistky ke smlouvě o pojištění záruky pro případ úpadku do 10 pracovních dnů ode dne

nabytí právní moci rozhodnutí o udělení koncese. Dojde-li ke změně smlouvy o pojištění záruky pro případ úpadku, která má vliv na výši pojistného plnění, je cestovní kancelář povinna o této skutečnosti informovat ministerstvo do 10 pracovních dnů ode dne, kdy tato změna nastala, a současně předložit doklady, které provedenou změnu osvědčují, a platnou pojistku k této smlouvě, je-li vydána.“.

16. V § 9 odst. 1 písmeno a) zní:

„a) je povinna mít, nejde-li o dobu, kdy je provozování živnosti provozování cestovní kanceláře pozastaveno, o dobu, kdy podnikatel živnostenskému úřadu oznámil přerušení provozování této živnosti, nebo o cestovní kancelář podle § 2 odst. 2, která své zajištění pro případ úpadku prokazuje podle odstavce 4,
1. uhrazen roční příspěvek do garančního fondu a
2. sjednáno pojištění záruky pro případ úpadku nebo sjednáno bankovní záruku pro případ úpadku,“.

17. V § 9 odst. 1 písm. e) se za slovo „kanceláře⁴⁾“ vkládají slova „a který nemá pozastaveno provozování živnosti provozování cestovní kanceláře, nebo neoznámil živnostenskému úřadu přerušení jejího provozování“.

18. V § 9 odst. 3 se slovo „bezodkladně“ zrušuje.

19. V § 9b odst. 1 písm. a) se text „2549a“ nahrazuje slovy „2544a a § 2549“.

20. V § 9b odst. 2 se za slova „Ustanovení odstavce 1“ vkládá text „písm. a)“ a na konci textu odstavce se doplňuje text „písm. a)“.

21. V § 9b se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Prodejce zájezdu je povinen před zahájením zprostředkování prodeje zájezdu pro pořadatele usazeného mimo Evropský hospodářský prostor informovat o této skutečnosti ministerstvo a současně mu předložit doklady prokazující splnění podmínek podle odstavců 1 a 2.“.

22. Za § 9d se vkládá označení dílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Díl 2

Práva a povinnosti spojené s poskytováním ubytování“.

23. Za označení a nadpis dílu 2 se vkládá nový § 9e, který zní:

„§ 9e

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) ubytovacím zařízením místo, ve kterém ubytovatel poskytuje ubytování,
- b) registračním číslem jedinečný identifikační kód, který identifikuje ubytovací zařízení,
- c) ubytovatelem ten, kdo jako podnikatel poskytuje ubytování na základě živnostenského oprávnění.“.

24. § 9e zní:

„§ 9e

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) ubytovacím zařízením místo, ve kterém ubytovatel poskytuje ubytování, nejde-li o jednotku pro poskytování ubytování,
- b) jednotkou pro poskytování ubytování jednotka podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾,
- c) registračním číslem jedinečný identifikační kód, který identifikuje ubytovací zařízení a jednotku pro poskytování ubytování,
- d) ubytovatelem ten, kdo
 - 1. jako podnikatel poskytuje ubytování na základě živnostenského oprávnění, nebo
 - 2. je hostitelem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾.

CELEX: 32024R1028

25. Za § 9e se vkládá nový § 9f, který včetně nadpisu zní:

„§ 9f

Registr ubytovacích zařízení a ubytovaných osob

(1) Registr ubytovacích zařízení a ubytovaných osob (dále jen „registr“) je informačním systémem veřejné správy. Správcem registru je ministerstvo.

(2) Údaje se uchovávají v registru po dobu 6 let ode dne zápisu údaje o ukončení poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b), vyjma údajů podle

a) § 9h odst. 2 a odst. 3 písm. a) a b) o osobě ubytované v ubytovacím zařízení na území obce, v níž

1. je zaveden poplatek z pobytu, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím místní poplatky,

2. není zaveden poplatek z pobytu, nejde-li o cizince, které se uchovávají po dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru,

b) § 9h odst. 2 a 3 o ubytovaném cizinci, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím pobyt cizinců na území České republiky.

(3) V případě odlišných dob pro uchovávání údajů stanovených v právních předpisech uvedených v odstavci 2 písm. a) bodě 1 a v písm. b) se údaje uchovávají v registru po dobu, která je delší.

(4) Údaje o ubytovaném cizinci zapsané do registru osobou, která není ubytovatelem podle tohoto zákona, se uchovávají nejvýše 24 hodin od okamžiku, kdy informační systém cizinců provozovaný Policií České republiky automatizovaným způsobem potvrdí převzetí zaslaných údajů.“

26. § 9f včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 20 zní:

„§ 9f
Registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob

(1) Registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob (dále jen „registr“) je informačním systémem veřejné správy. Správcem registru je ministerstvo.

(2) Údaje se uchovávají v registru po dobu 6 let ode dne zápisu údaje o ukončení poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b), vyjma údajů podle

- a) § 9g odst. 1 písm. b) bodu 1 a údaje o ukončení poskytování ubytování v jednotce pro poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b), které se uchovávají po dobu stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁰⁾,
- b) § 9h odst. 2 a odst. 3 písm. a) a b) o osobě ubytované v ubytovacím zařízení nebo v jednotce pro poskytování ubytování na území obce, v níž
 1. je zaveden poplatek z pobytu, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím místní poplatky,
 2. není zaveden poplatek z pobytu, nejde-li se o cizince, které se uchovávají po dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru,
- c) § 9h odst. 2 a 3 o ubytovaném cizinci, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím pobyt cizinců na území České republiky.

(3) V případě odlišných dob pro uchovávání údajů stanovených v právních předpisech uvedených v odstavci 2 písm. b) bodě 1 a v písm. c) se údaje uchovávají v registru po dobu, která je delší.

(4) Údaje o ubytovaném cizinci zapsané do registru osobou, která není ubytovatelem podle tohoto zákona, se uchovávají nejvýše 24 hodin od okamžiku, kdy informační systém cizinců provozovaný Policií České republiky automatizovaným způsobem potvrdí převzetí zaslaných údajů.

²⁰⁾ Čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

27. § 9f včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 20 zní:

§ 9f

Registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob

(1) Registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob (dále jen „registr“) je informačním systémem veřejné správy. Správcem registru je ministerstvo.

(2) Registr je jednotným digitálním kontaktním místem pro příjem a předávání údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobého ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾.

(3) Ministerstvo je národním koordinátorem jednotného digitálního kontaktního místa podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾.

(4) Údaje se uchovávají v registru po dobu 6 let ode dne zápisu údaje o ukončení poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b), vyjma údajů podle

- a) § 9g odst. 1 písm. b) bodu 1 a údaje o ukončení poskytování ubytování v jednotce pro poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b), které se uchovávají po dobu stanovenou přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁰⁾,
- b) § 9h odst. 2 a odst. 3 písm. a) a b) o osobě ubytované v ubytovacím zařízení nebo v jednotce pro poskytování ubytování na území obce, v níž
 1. je zaveden poplatek z pobytu, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím místní poplatky,
 2. není zaveden poplatek z pobytu, nejde-li o cizince, které se uchovávají po dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru,
- c) § 9h odst. 2 a 3 o ubytovaném cizinci, které se uchovávají po dobu stanovenou zákonem upravujícím pobyt cizinců na území České republiky.

(5) V případě odlišných dob pro uchovávání údajů stanovených v právních předpisech uvedených v odstavci 2 písm. b) bodě 1 a v písm. c) se údaje uchovávají v registru po dobu, která je delší.

(6) Údaje o ubytovaném cizinci zapsané do registru osobou, která není ubytovatelem podle tohoto zákona, se uchovávají nejvýše 24 hodin od okamžiku, kdy informační systém cizinců provozovaný Policií České republiky automatizovaným způsobem potvrdí převzetí zaslaných údajů.

²⁰⁾ Čl. 5 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

28. Za § 9f se vkládají nové § 9g a 9h, které včetně nadpisů znějí:

„§ 9g

Údaje zapisované do registru při registraci

(1) Ubytovatel při registraci запиše do registru o ubytovacím zařízení

- a) kód adresního místa uvedený v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí nebo parcelní číslo pozemku, v případě přístaviště nebo kotviště rovněž bližší určení místa na vodní ploše,
- b) datum zahájení poskytování ubytování.

(2) Ubytovatel při registraci запиše do registru o sobě

- a) jméno,
- b) datum narození, je-li nepodnikající fyzickou osobou,
- c) identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, nebo daňové identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- d) adresu sídla, je-li podnikatelem, nebo adresu místa pobytu, je-li nepodnikající fyzickou osobou,
- e) adresu pro doručování, je-li odlišná od adresy podle písmene d),
- f) kontaktní telefonní číslo,
- g) adresu elektronické pošty,
- h) další údaje podle zákona upravujícího místní poplatky, je-li ubytování poskytováno v obci, ve které je zaveden poplatek z pobytu.

§ 9h

Další údaje zapisované do registru

(1) Ubytovatel dále запиše do registru o ubytovacím zařízení datum

- a) jeho dočasného uzavření, předpokládaného opětovného zprovoznění a skutečného opětovného zprovoznění,
- b) ukončení poskytování ubytování, a to nejpozději do dne ukončení této činnosti.

(2) Ubytovatel, s výjimkou pořadatele kulturní nebo sportovní akce, který splní evidenční povinnost ve zjednodušeném rozsahu podle zákona upravujícího místní poplatky, запиše do registru o ubytované osobě bezprostředně po jejím ubytování v ubytovacím zařízení, nejpozději však do 24 hodin

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení,
- b) datum narození,
- c) adresu místa trvalého pobytu v České republice nebo, pokud jej ubytovaná osoba nemá, jiného obdobného pobytu v zahraničí,
- d) státní občanství,
- e) číslo a druh dokladu předloženého ubytovanou osobou ubytovateli, jímž ubytovaná osoba prokázala svoji totožnost, včetně čísla víza, je-li v cestovním dokladu vyznačeno,
- f) den počátku ubytování u ubytovatele v ubytovacím zařízení,
- g) den předpokládaného konce ubytování u ubytovatele v ubytovacím zařízení,
- h) další údaje, které je povinen vést podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky.

(3) Ubytovatel dále запиše do registru o ubytované osobě v ubytovacím zařízení

- a) den skutečného konce ubytování nejpozději do 24 hodin od ukončení ubytování,

- b) výši vybraného poplatku z pobytu nebo důvod osvobození od poplatku z pobytu nejpozději do 24 hodin od ukončení ubytování,
- c) datum úmrtí, jde-li o cizince zemřelého v době ubytování, a to nejpozději do 24 hodin od okamžiku, kdy se o úmrtí dozví.“.

29. V § 9g odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 21 zní:

- „(1) Ubytovatel při registraci zapíše do registru o
- a) ubytovacím zařízením
 - 1. kód adresního místa uvedený v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí nebo parcelní číslo pozemku, v případě přístaviště nebo kotviště rovněž bližší určení místa na vodní ploše,
 - 2. datum zahájení poskytování ubytování,
 - b) jednotce pro poskytování ubytování
 - 1. údaje stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie²¹⁾,
 - 2. kód adresního místa uvedený v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí nebo parcelní číslo pozemku, v případě přístaviště rovněž bližší určení místa na vodní ploše, v případě bytového domu rovněž číslo bytové jednotky a nebylo-li přiděleno informaci o jejím umístění v domě,
 - 3. datum zahájení poskytování ubytování.

²¹⁾ Čl. 5 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

30. V § 9g se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li ubytovatel hostitelem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾, splní zápisem do registru rovněž povinnosti stanovené tímto předpisem.“.

31. V § 9h odstavec 1 zní:

- „(1) Ubytovatel dále zapíše do registru o
- a) ubytovacím zařízením datum jeho dočasného uzavření, předpokládaného opětovného zprovoznění a skutečného opětovného zprovoznění,
 - b) ubytovacím zařízením a jednotce pro poskytování ubytování datum ukončení poskytování ubytování, a to nejpozději do dne ukončení této činnosti.“.

CELEX: 32024R1028

32. V § 9h odst. 2 úvodní části ustanovení a v § 9h odst. 3 úvodní části ustanovení se za slovo „zařízení“ vkládají slova „nebo v jednotce pro poskytování ubytování“.

CELEX: 32024R1028

33. Za § 9h se vkládají nové § 9i a 9j, které včetně nadpisu znějí:

„§ 9i

Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob a formát zápisu údajů a jejich předávání do registru.

§ 9j

Registrační číslo ubytovacího zařízení

(1) Ubytovatel je povinen provést registraci ubytovacího zařízení v registru před prvním poskytnutím ubytování. Zadá-li ubytovatel všechny údaje potřebné pro registraci podle tohoto zákona, ministerstvo mu prostřednictvím registru přidělí registrační číslo.

(2) Zjistí-li ministerstvo, že údaje poskytnuté ubytovatelem v souvislosti s registrací podle odstavce 1 jsou neúplné nebo nepravdivé, vyzve ubytovatele k nápravě a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Ubytovatel je povinen provést nápravu ve stanovené lhůtě.

(3) Zjistí-li ministerstvo, že registrace ubytovacího zařízení byla provedena osobou k tomu zjevně neoprávněnou, rozhodne usnesením o zrušení registračního čísla. Ministerstvo usnesení pouze poznamená do spisu, o čemž může vyrozumět osobu, která je usnesením dotčena.“.

34. Za § 9j se vkládá nový § 9k, který včetně nadpisu zní:

„§ 9k

Registrační číslo jednotky pro poskytování ubytování

(1) Ubytovatel je povinen provést registraci jednotky pro poskytování ubytování v registru před prvním poskytnutím ubytování. Zadá-li ubytovatel všechny údaje potřebné pro registraci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾, ministerstvo jí prostřednictvím registru přidělí registrační číslo.

(2) Zjistí-li ministerstvo, že údaje poskytnuté ubytovatelem v souvislosti s registrací podle odstavce 1 jsou neúplné nebo nepravdivé, vyzve ubytovatele k nápravě a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

(3) Neodstraní-li ubytovatel ve lhůtě podle odstavce 2 nedostatky údajů v registru, ministerstvo rozhodne o pozastavení platnosti registračního čísla. Zjistí-li ministerstvo, že existují zjevné a vážné pochybnosti o pravosti nebo platnosti těchto údajů, rozhodne o pozastavení platnosti registračního čísla i v případě, že lhůta podle odstavce 2 dosud neuplynula. Před vydáním rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla ministerstvo vždy umožní ubytovateli se vyjádřit.

(4) Ministerstvo zruší rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla, odstraní-li ubytovatel nedostatky údajů v registru, byla-li platnost registračního čísla pozastavena. Vydání rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla může být prvním úkonem v řízení.

(5) Ministerstvo vyznačí v registru údaj o pozastavení nebo obnovení platnosti registračního čísla.

CELEX: 32024R1028

35. Za § 9k se vkládá nový § 9l, který zní:

„§ 9l

Ministerstvo rozhodnutím uloží provozovateli online platformy pro krátkodobé ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾ (dále jen „online platforma“) povinnost odstranit nabídku nebo znemožnit přístup k nabídce ubytování v jednotce pro poskytování ubytování bez platného registračního čísla a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. To platí i v případě, že došlo ke zneužití registračního čísla neoprávněnou osobou. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení.“.

CELEX: 32024R1028

36. Za § 9l se vkládá nový § 9m, který zní:

„§ 9m

Ubytovatel si vyžádá od ubytované osoby údaje osvědčující její totožnost. Ubytovaná osoba předloží ubytovateli údaje osvědčující její totožnost včetně čísla a druhu průkazu totožnosti, kterým může být doklad vydaný státním orgánem České republiky nebo jiným členským státem Evropské unie opatřený fotografií, anebo cestovní pas, ze kterých lze zjistit jméno, popřípadě jména, a příjmení ubytované osoby a datum jejího narození.“.

37. V § 9m se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňují se odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Při nabízení ubytování v jednotce pro poskytování ubytování prostřednictvím online platformy je hostitel povinen oznámit online platformě, že tato jednotka podléhá registraci a rovněž její registrační číslo.

(3) Ubytovatel nesmí prostřednictvím online platformy nabízet ubytování v ubytovacím zařízení nebo jednotce pro poskytování ubytování bez platného registračního čísla.“.

CELEX: 32024R1028

38. Za § 9m se vkládá nový § 9n, který včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 22 a 23 zní:

„§ 9n

Přístup k údajům v registru

Právo na přístup k údajům v registru má

- a) ubytovatel k údajům o jím provozovaném ubytovacím zařízení a jím ubytované osobě,
- b) ministerstvo pro výkon kontroly a činností souvisejících se správou registru podle § 10a odst. 1 písm. b),

- c) správce místního poplatku pro výkon správy místních poplatků,
- d) Finanční analytický úřad pro výkon činností podle zákona upravujícího provádění mezinárodních sankcí a zákona upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu,
- e) ředitelství služby cizinecké policie a odbory cizinecké policie krajských ředitelství Policie České republiky k údajům o ubytovacím zařízení, ubytovateli cizince a o ubytovaném cizinci,
- f) Český statistický úřad v rozsahu údajů vztahujících se k výkonu státní statistické služby²²⁾ a údajů stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie²³⁾,
- g) živnostenský úřad pro výkon kontroly dodržování povinností podle § 10a odst. 1 písm. a) a projednávání přestupku.

²²⁾ Například zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euroatom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství, rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euroatom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství, v platném znění.

²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES, v platném znění.“.

39. V § 9n písm. a) se za slovo „zařízení“ vkládají slova „, jednotce pro poskytování ubytování“.

CELEX: 32024R1028

40. V § 9n písm. e) se za slovo „zařízení,“ vkládají slova „, jednotce pro poskytování ubytování,“.

CELEX: 32024R1028

41. Poznámka pod čarou č. 23 zní:

„²³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

42. Na konci § 9n se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) obec v rozsahu kontroly dodržování jí vydaného nařízení obce podle § 9o.“.

43. V § 9n se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Registr je veřejně přístupný v rozsahu stanoveném přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti

krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾“.

CELEX: 32024R1028

44. Za § 9n se vkládá nový § 9o, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 24 zní:

„§ 9o
Nařízení obce

(1) Obec může vydat nařízení obce, ve kterém na území celé obce nebo v jednotlivých ucelených zastavěných oblastech obce stanoví pro poskytování ubytování v bytě v bytovém domě

- a) období v roce, ve kterém nemůže být ubytování poskytováno,
- b) nejvyšší možný počet dní v roce, po které může být poskytováno ubytování, nebo
- c) nejvyšší možný počet osob, které mohou být ubytovány v bytě vzhledem k velikosti jeho obytné plochy.

(2) Návrh nařízení obce podle odstavce 1 je obec povinna oznámit Evropské komisi podle čl. 15 odst. 7 směrnice o službách na vnitřním trhu²⁴⁾ prostřednictvím kontaktního místa pro oznámení, kterým je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Nařízení obce podle odstavce 1 nelze vydat, aniž by byly zohledněny případné připomínky Evropské komise k návrhu tohoto nařízení obce.

²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu.“.

45. § 10 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 25 a 26 zní:

„§ 10
Další povinnosti online platformy

(1) Online platforma je povinna shromažďovat a předávat registru údaje v rozsahu, četnosti a způsobem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁵⁾.

(2) Online platforma je povinna podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁶⁾ informovat o výsledcích namátkových kontrol bez zbytečného odkladu ministerstvo a hostitele. Ministerstvu je povinna předávat informace prostřednictvím registru.

²⁵⁾ Čl. 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.

²⁶⁾ Čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

46. Za § 10 se vkládá označení dílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Díl 3

Kontrola dodržování povinností, přestupky a závažné porušení podmínek stanovených tímto zákonem“.

47. V § 10a odst. 1 písm. a) se slovo „nebo“ nahrazuje slovy „vyjma povinností stanovených v § 9g, § 9h odst. 1 písm. a), § 9h odst. 2 a 3, § 9j odst. 1 větě druhé, § 9j odst. 2 a 3, § 9l a v § 9m,“.

48. V § 10a odst. 1 písm. b) se text „§ 3 odst. 4 písm. c),“ zrušuje a slova „a 4“ se nahrazují slovy „, § 9b odst. 3 a § 9j odst. 2“.

49. V § 10a se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje slovem „, nebo“ a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) ředitelství služby cizinecké policie nebo odbory cizinecké policie krajských ředitelství Policie České republiky u povinnosti stanovené v § 9h odst. 3 písm. c) a dále, je-li ubytovanou osobou cizinec, u povinností stanovených v § 9h odst. 2 a § 9m.“.

50. V § 10a odst. 1 písm. a) se slova „a v“ nahrazují čárkou a na konci textu písmene se doplňují slova „odst. 1 a v § 10“.

51. V § 10a odst. 1 písm. b) se slova „a § 9j odst. 2“ nahrazují slovy „, § 9j odst. 2 a § 9m odst. 2 a 3 a v § 10“.

52. V § 10a odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňuje text „odst. 1“.

53. V § 10a odst. 2 se slova „při výkonu kontroly“ zrušují a za slovo „fondu“ se vkládají slova „nebo že limit pojistného plnění není v takové výši, aby uspokojil veškeré nároky zákazníků podle § 6“.

54. V § 10a se doplňují odstavce 8 a 9, které včetně poznámek pod čarou č. 27 a 28 znějí:

„(8) Ministerstvo je orgánem, který na území České republiky sleduje plnění povinností stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁷⁾, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

(9) Český telekomunikační úřad je orgánem příslušným k doзору nad dodržováním povinností online platformy podle čl. 7 odst. 1 a čl. 8 nařízení o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁹⁾; při výkonu dozoru se uplatní ustanovení zákona o digitální ekonomice vztahující se k výkonu dozoru v oblasti digitální ekonomiky prováděnému Českým telekomunikačním úřadem, včetně ustanovení o přestupcích spočívajících v porušení povinností při výkonu dozoru. Exekuce na nepeněžitá plnění uložená při výkonu dozoru se provádí podle ustanovení zákona o digitální ekonomice o exekuci na nepeněžitá plnění uložená podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího jednotný trh digitálních služeb²⁸⁾.

²⁷⁾ Čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.

²⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách).“.

CELEX: 32024R1028, 32022R2065

55. V § 10b odst. 3 písmeno o) zní:

„o) před zahájením zprostředkování prodeje zájezdu pro pořadatele usazeného mimo Evropský hospodářský prostor nesplní některou z povinností podle § 9b odst. 3.“.

56. V § 10b odstavec 9 včetně poznámky pod čarou č. 29 zní:

„(9) Online platforma se dopustí přestupku tím, že
a) neshromažďuje nebo nepředává registru údaje podle § 10 odst. 1,
b) bez zbytečného odkladu neinformuje ministerstvo nebo hostitele o výsledcích
namátkových kontrol podle § 10 odst. 2, nebo
c) náležitě neinformuje hostitele o použitelnosti postupu registrace v dané oblasti podle
přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů
týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování²⁹⁾“.

²⁹⁾ Čl. 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

57. V § 10b se za odstavec 9 vkládají nové odstavce 10 a 11, které znějí:

„(10) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 písm. e) používá název „cestovní kancelář“ nebo „CK“.

(11) Ubytovatel se dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 9h odst. 1 písm. b), § 9j odst. 1 nebo 2 nebo § 9m.“.

Dosavadní odstavce 10 a 11 se označují jako odstavce 12 a 13.

58. V § 10b odst. 12 písm. a) se slova „nebo m)“ nahrazují slovy „, m) nebo o)“, slova „a) nebo“ se nahrazují textem „a)“, a na konci textu písmene se doplňují slova „nebo odstavce 10 nebo 11“.

59. V § 10b odst. 12 písm. b) se slova „, n) nebo o) nebo odstavce 4,“ nahrazují slovy „nebo n) nebo odstavce 4 nebo“.

60. V § 10b odst. 12 písm. b) se slova „nebo 9“ zrušují.

61. V § 10b se na konci odstavce 12 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které

zní:

„d) 10 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 9.“.

CELEX:32024R1028

62. V § 10b se odstavec 13 zrušuje.

63. V § 10c odstavec 2 zní:

„(2) Fyzická osoba se jako ubytovatel podle § 9e písm. d) bodu 2 dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 9h odst. 1 písm. b), § 9j odst. 1 nebo § 9m.“.

64. V § 10c se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Za přestupek lze uložit pokutu do
a) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2,
b) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1.“.

65. V § 10d odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává správní orgán, který podle § 10a vykonává kontrolu dodržování povinností, jež byla spácháním přestupku porušena.

(2) Výnos pokut je příjmem orgánu, který pokutu uložil, s výjimkou pokut podle § 10f odst. 1, které jsou příjmem garančního fondu.“.

66. V § 11d odst. 1 se slova „podle § 11a“ nahrazují slovy „a k provádění administrativních, hospodářských a jiných činností potřebných k plynulému zajištění základní činnosti horské služby“.

67. V § 11d odst. 2 větě druhé se slova „do konce měsíce dubna běžného roku“ nahrazují slovy „stanoven ve výzvě“.

68. V § 11d odst. 3 písm. b) úvodní části ustanovení a v § 11d odst. 3 písm. c) se slovo „výdajů“ nahrazuje slovem „nákladů“.

69. V § 11d odst. 3 písm. b) bodech 1 a 2 se slovo „výdajových“ nahrazuje slovem „nákladových“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ubytovatel, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona poskytoval ubytování v ubytovacím zařízení, je povinen provést registraci podle § 9j zákona č. 159/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Ubytovatel, který před 1. lednem 2026 poskytoval ubytování v jednotce pro poskytování ubytování, je povinen provést registraci podle § 9k zákona č. 159/1999 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2026, a to do 19. května 2026.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o místních poplatcích

Čl. III

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 229/2003 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 348/2009 Sb., zákona č. 183/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 485/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 174/2012 Sb., zákona č. 266/2015 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 278/2019 Sb., zákona č. 543/2020 Sb., zákona č. 609/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 363/2021 Sb. a zákona č. 252/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 3g se doplňuje odstavce 5, který zní:

„(5) Zápis všech údajů podle odstavce 2 do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu se ve vztahu k poskytnutí úplatného pobytu považuje za splnění povinnosti podle odstavce 1.“.

2. V § 3g odst. 5 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „, jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁸⁾“.

Poznámka pod čarou č. 18 zní:

„¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

3. V § 14a se doplňuje odstavce 7, který zní:

„(7) Zápis všech údajů podle odstavce 2 s výjimkou údajů podle odstavce 5 do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu se považuje za splnění povinnosti podat ohlášení k poplatku z pobytu.“.

4. V § 14a odst. 7 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „, jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁸⁾“.

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

Čl. IV

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 151/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 267/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona

č. 91/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 193/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 39/2020 Sb., zákona č. 115/2020 Sb., zákona č. 117/2020 Sb., zákona č. 238/2020 Sb., zákona č. 336/2020 Sb., zákona č. 527/2020 Sb., zákona č. 540/2020 Sb., zákona č. 543/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 270/2021 Sb., zákona č. 362/2021 Sb., zákona č. 129/2022 Sb., zákona č. 217/2022 Sb., zákona č. 244/2022 Sb., zákona č. 416/2022 Sb., zákona č. 429/2022 Sb., zákona č. 431/2022 Sb. a zákona č. 251/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 17 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Oznamovací povinnost podle odstavce 3 věty páté je splněna, pokud podnikatel oznámí zahájení nebo ukončení provozování živnosti v provozovně, včetně uvedení všech údajů podle odstavce 5, prostřednictvím registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu.“.

Dosavadní odstavce 6 až 10 se označují jako odstavce 7 až 11.

2. V § 17 odst. 6 se za slovo „zařízení“ vkládají slova ... jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování⁷³⁾“.

Poznámka pod čarou č. 73 zní:

„⁷³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

3. V § 17 odst. 10 a v § 31 odst. 11 větě druhé se číslo „8“ nahrazuje číslem „9“.

4. Za § 45b se vkládá nový § 45c, který zní:

„§ 45c

(1) Osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu také zapsat do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob údaje podle § 9g odst. 1 zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu.

(2) Osoba může společně s oznámením ukončení provozování živnosti v provozovně také oznámit ukončení poskytování ubytování podle § 9h odst. 1 písm. b) zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu.“.

5. V § 45c odstavec 1 zní:

„(1) Osoba může společně s ohlášením živnosti nebo žádostí o koncesi na živnostenském úřadu také zapsat do registru ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování⁷³⁾ a ubytovaných osob údaje podle § 9g odst. 1 zákona o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu.“.

6. V § 62 odst. 1 písm. g) se slova „7, 8 nebo 9“ nahrazují slovy „8, 9 nebo 10“.

7. V § 62 odst. 1 písm. h) se číslo „10“ nahrazuje číslem „11“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o státní statistické službě

Čl. V

Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 202/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 81/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 154/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 332/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 471/2022 Sb. a zákona č. 414/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 10 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Zpravodajská jednotka splní zpravodajskou povinnost zápisem údajů do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu, pokud zapsané údaje svým rozsahem a obsahem odpovídají údajům požadovaným na základě programu statistických zjišťování.“.

2. V § 10 odst. 4 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „,,jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování¹⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 17 zní:

„¹⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“.

CELEX: 32024R1028

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

Čl. VI

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 303/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 222/2012 Sb., zákona č. 494/2012 Sb., zákona č. 103/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 312/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 101/2014 Sb., zákona č. 203/2015 Sb., zákona č. 204/2015 Sb., zákona č. 314/2015 Sb., zákona č. 318/2015 Sb., zákona č. 191/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 456/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 222/2017 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 16/2019 Sb., zákona č. 176/2019 Sb., zákona č. 255/2019 Sb., zákona č. 277/2019 Sb., zákona č. 165/2020 Sb., zákona č. 261/2021 Sb., zákona č. 274/2021 Sb., zákona č. 240/2022 Sb., zákona č. 173/2023 Sb., zákona č. 278/2023 Sb., zákona č. 412/2023 Sb., zákona č. 454/2023 Sb., zákona č. 31/2024 Sb., zákona č. 89/2024 Sb. a zákona č. 123/2024 Sb., se mění takto:

1. V § 97 se dosavadní text označuje jako odstavce 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Zápis všech údajů podle odstavce 1 do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu se považuje za splnění povinnosti podle odstavce 1, to platí obdobně i v případě, kdy cizinec není ubytován v ubytovacím zařízení, ve kterém je poskytováno ubytování podnikatelským způsobem, nebo kdy ubytovatel není osobou, která poskytuje ubytování podnikatelským způsobem.“

2. V § 97 odst. 2 se za slovo „zařízení“ vkládají slova ... jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování⁷⁰⁾ a na konci textu odstavce se doplňují slova „, anebo, kdy ubytovatel není hostitelem podle tohoto přímo použitelného předpisu Evropské unie“.

Poznámka pod čarou č. 70 zní:

„⁷⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724.“

CELEX: 32024R1028

3. V § 102 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Zápisem údajů do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu ubytovatel splní povinnost podle odstavce 1, § 100 písm. a) a povinnost vést domovní knihu podle § 100 písm. f), to platí obdobně i v případě, kdy cizinec není ubytován v ubytovacím zařízení, ve kterém je poskytováno ubytování podnikatelským způsobem, nebo kdy ubytovatel není osobou, která poskytuje ubytování podnikatelským způsobem.“.

4. V § 102 odst. 5 se za slovo „zařízení“ vkládají slova „jednotek pro poskytování ubytování podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování⁷⁰⁾“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „, anebo, kdy ubytovatel není hostitelem podle tohoto přímo použitelného předpisu Evropské unie.“.

CELEX: 32024R1028

5. V § 158 odst. 1 písm. a) bodě 4 se za číslo „97“ vkládá text „odst. 1“.

ČÁST ŠESTÁ

OZNÁMENÍ

Čl. VII

Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu a směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2025, s výjimkou

- a) ustanovení čl. I bodů 24, 26, 29 až 31, 34, 39 a 40, čl. III bodů 2 a 4, čl. IV bodů 2 a 5, čl. V bodu 2 a čl. VI bodů 2 a 4, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2026, a
- b) ustanovení čl. I bodů 1, 4, 27, 32, 35, 37, 41 až 45, 50 až 52, 54, 56, 60, 61, 63 a 64, která nabývají účinnosti dnem 20. května 2026.

Důvodová zpráva

A. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“) upravuje především činnost cestovních kancelářů a agentur, základní činnosti horské služby a dále mimo jiné např. vymezuje pravomoci živnostenských úřadů vůči poskytovatelům online zprostředkovatelských služeb (internetovým platformám) v oblasti služeb cestovního ruchu.

Na tato ustanovení mají navázat nová ustanovení, jejichž cílem je do českého právního řádu implementovat nově přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724 (dále jen „nařízení“), a dále ustanovení, která se týkají nově budovaného registru ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování (jedná se o jednotky, které jsou definovány v nařízení) a ubytovaných osob (dále jen „registr“). Správcem registru bude Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „ministerstvo“). Registr je znám též pod označením „eTurista“.

V posledních několika letech se právě ubytovací činnost zprostředkovávaná zahraničními i tuzemskými provozovateli internetových platform enormně rozšířila. Zpočátku byla často ubytovací činnost označována jako „sdílená ekonomika“, později začala být orgány EU označována jako „kolaborativní ekonomika“. Její původní rámec (bezúplatné sdílení dočasně volného pokoje, lůžka) byl totiž rychle opuštěn, neboť se stala vysoce výnosným podnikatelským oborem využívajícím anonymitu poskytovatelů platformou zprostředkované služby (kdy se ubytovatelé mnohdy pohybují v šedé zóně ekonomiky). Objem těchto služeb se v celé EU výrazně zvyšuje v důsledku růstu ekonomiky online platform. Služby v oblasti krátkodobého ubytování sice vytvářejí mnoho příležitostí pro hosty, hostitele a celý ekosystém cestovního ruchu, ale jejich rychlý růst vyvolává také obavy a výzvy, zejména pro místní komunity a orgány veřejné moci, například přispívá k menší dostupnosti dlouhodobého bydlení a ke zvyšování cen nájemného a bydlení. Nastalý stav byl novelou zákona v roce 2020 reflektován novým ustanovením § 10, které stanovilo provozovatelům online platform povinnost na žádost živnostenského úřadu sdělit informace o poskytovatelích služeb cestovního ruchu (včetně ubytovatelů), kteří jejich prostřednictvím nabízejí své služby. V praxi se však toto ustanovení ukazuje jako téměř neúčinná, neboť platformy i přes své předchozí sliby, obvykle odmítají živnostenským úřadům informace předávat a raději riskují uložení správního trestu. Samotné vymáhání pokut je také problematické vzhledem k tomu, že provozovatelé online platform ve valné většině sídlí v zahraničí a na území České republiky nemají žádný majetek, který by mohl být exekučně postižen. Takový stav rovněž může mj. ohrožovat bezpečnost České republiky, když se na jejím území mohou pohybovat cizinci bez registrace. Jednotky, ve kterých je poskytováno ubytování, nejsou pod dohledem hygieniků. Jejich pronajímatelé se často vyhýbají daňovým a poplatkovým povinnostem. Nebezpečnost této situace se naplno projevila v souvislosti se začátkem onemocnění COVID-19, kdy nebylo

možné dohledat osoby ubytované přes zprostředkovatelské platformy, když u některých panovalo důvodné podezření na nákazu touto nemocí. Nelze také odhlédnout od toho, že současná situace vytváří nerovné podnikatelské prostředí mezi „klasickými“ ubytovacími zařízeními, jejichž provozovatelé musejí dodržovat řadu právních předpisů a která jsou podrobována častým kontrolám, a těmi z „nové ekonomiky“, jež jsou pro stát mnohdy nedohledatelná a jejichž provozovatelé své podnikání realizují mimo rámec právních předpisů.

Novela zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“), zavedla s účinností od 1. ledna 2020 nový poplatek z pobytu, kterým byl nahrazen původní poplatek z ubytování a lázeňský a rekreační poplatek. Přijetím novely byla odstraněna nejistota ohledně povinnosti hradit poplatek při ubytování mimo standardní ubytovací zařízení. Problém ale stále zůstává u neoprávněného výkonu takovéto činnosti, kdy je velmi těžké tuto povinnost vymáhat po ubytovateli, o kterém není známo, že takovouto činnost vůbec provozuje.

V současné době je tedy situace taková, že státní orgány v teoretické rovině mají nástroje, jak konkrétní ubytovatele nalézt a zkontrolovat, zda je jejich činnost vykonávána v souladu s právními předpisy, prakticky jsou ale tyto nástroje nedostatečně účinné a obtížně vymahatelné.

Je však také nutné konstatovat, že povinnosti regulující ubytování jsou rozptýleny v řadě různorodých právních předpisů, kde jsou stanoveny mnohdy duplicitní povinnosti, a to i s velkými administrativními nároky. To je také bezpochyby jeden z důvodů, proč se poskytovatelé ubytování v bytech snaží zůstat v nelegální či šedé zóně. Zpravidla se jedná o osoby, které nemají k dispozici kvalifikované zaměstnance, kteří by se starali o administrativní záležitosti, a tak se prezentují, jako by se jich povinnosti ubytovatelů netýkaly. Lze předpokládat, že digitalizací a zjednodušením podmínek podnikání v oblasti poskytování ubytovacích služeb se někteří (byť samozřejmě ne všichni) posunou směrem k legálnímu výkonu činnosti.

V současné době nabídky inzerované prostřednictvím platform pro ubytování v drtivé většině případů neobsahují žádné údaje, dle kterých by bylo možno identifikovat konkrétního poskytovatele služby. V nabídkách nejsou uváděny ani konkrétní adresy, kde bude ubytování poskytnuto, nýbrž jsou jen uváděny přibližné lokality (např. okolí Václavského náměstí).

Fenomén „sdíleného ubytování“ nezasahuje celou Českou republiku stejnoměrně. Dotčeny jsou především turisticky významné obce, resp. jen některé jejich atraktivní části. O tom svědčí i data Institutu plánování rozvoje hl. m. Prahy, která jsou zveřejněna v materiálu „Fenomén Airbnb a jeho dopady v kontextu hl. m. Prahy“¹, a „Airbnb v Praze: Analýza stavu a vývoje krátkodobého ubytování v soukromí 2018–2023“².

Z těchto údajů vyplývá, že prostřednictvím Airbnb bylo v „předcovidových“ letech 2018 a 2019 v Praze nabízeno ke krátkodobému ubytování celkem 11 485 jednotek, z toho 9 215 (tj. 80 %) tvořily celé byty, popř. rodinné domy. Dle tohoto zdroje byly ve zbývajících 20 % jednotek pronajímány z 99 % samostatné pokoje a pouze v 1 % bylo vykázáno sdílení pokoje. Nabídka i poptávka se pak jednoznačně koncentrují v centru města (Staré Město 1 337

¹ <https://iprpaha.cz/assets/files/files/078cf11fe352bb3d8b0858fa62326ae0.pdf>

² <https://iprpaha.cz/assets/files/files/9307d16be79b7ca7dbd482f6ea4e3126.pdf>

jednotek, Vinohrady 1 205, Žižkov 1 153, nejvíce takto využívaných jednotek je tedy soustředěno v Praze 1 a 2).

V březnu 2023 pak bylo v Praze k dispozici celkem 7 930 jednotek Airbnb (z toho 5 482 aktivních), které se významně koncentrují do centra Prahy, což reflektuje využití Airbnb zejména turisty a jejich preference ubytování v blízkosti hlavních turistických cílů. Rozložení tedy vypadalo takto: Nové Město (1 996 jednotek), Staré Město (1 059), Vinohrady (1 012), Žižkov (696) a Smíchov (466). Více než 200 jednotek dále nabízejí katastry Malá Strana, Karlín a Holešovice, více než 100 jednotek pak ještě Nusle, Vršovice a Libeň. Naprostá většina jednotek se pronajímá ve formě celého bytu či domu (79 % jednotek), pětina představuje nabídky soukromých pokojů. Podle typu nemovitosti je patrné, že některé soukromé pokoje jsou ve skutečnosti součástí hotelu, ale nejsou v této kategorii vedeny. Soukromé pokoje zároveň často bývají součástí i jiných ubytovacích zařízení (hostelů, bed & breakfast, aparthotelů apod.). Jen zanedbatelné množství představují nabídky sdílených pokojů.

Z dostupných dat společnosti Golemio³ vyplývá, že celkový počet pobytů zprostředkovaných jednou z největších online platform, společností Airbnb, v Praze, která je rozhodně největším trhem v rámci České republiky, činil v roce 2021 celkem 95,1 tisíc pobytů. Vycházíme-li z odhadované návštěvnosti 2 osoby/pobyt a průměrné délky pobytu 3,8 dnů, dostáváme se k ročnímu odhadovanému počtu přenocování 722 000 nocí.

Odhadovaný počet nocí v individuálních ubytovacích zařízeních (dále jen „IUZ“), jedná se o ubytovací zařízení s kapacitou do 10 lůžek a 5 pokojů, poskytovaných formou sdíleného ubytování:

Počet pobytů	Odhadovaná návštěvnost IUZ (osoby)	Průměrná délka pobytu ⁴	Roční odhadovaný počet nocí v IUZ ve sdíleném ubytování
95 100	2	3,8	722 000

Celkový odhadovaný počet nocí v IUZ:

Roční odhadovaný počet nocí ve všech typech IUZ	7 853 194
Roční odhadovaný počet nocí v IUZ ve sdíleném ubytování	722 000
Celkem	8 575 194

Poskytování ubytování je v právním řádu České republiky upraveno v soukromém právu, a to zejména smlouvou o ubytování podle § 2326 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Smlouva o ubytování se uzavírá za účelem poskytnutí ubytování v zařízení k tomu určeném, přičemž určením se v tomto případě rozumí určení v souladu s veřejnoprávními předpisy, zejména stavebním zákonem. Sama skutečnost, že ubytování není poskytnuto ve stavbě ubytovacího zařízení, nezpůsobuje neplatnost uzavřené smlouvy, neboť by to odporovalo smyslu a účelu zákona (§ 580 občanského zákoníku). Rozhodující je vůle smluvních stran závazkového vztahu. Z obsahu smlouvy však musí vyplývat, že účelem není (dlouhodobé) bydlení, nýbrž (pouhé) přechodné ubytování. V této souvislosti je třeba zmínit, že podle § 2235 odst. 2 občanského zákoníku se zvláštní ustanovení o nájmu bytu nepoužijí,

³ <https://golemio.cz/insights/sdilene-ubytovani#section-2>

⁴ Odhadováno dle průměrné délky pobytu v hromadných ubytovacích zařízeních.

pokud pronajímatel přenechává nájemci byt nebo dům k rekreaci nebo jinému zjevně krátkodobému účelu (např. na dobu 2 týdnů). Ani poskytnutí ubytování v prostoru, který je (stavebním úřadem) určen k nebytovým účelům, nezpůsobuje samo o sobě neplatnost uzavřené smlouvy, byť užívání prostoru v rozporu s kolaudačním rozhodnutím je přestupkem podle § 301 odst. 1 písm. g) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Dalším ze základních problémů regulace problematiky krátkodobého ubytování jsou také roztržité a někdy i vzájemně protichůdné zákonné definice ubytování. Ve veřejnoprávní rovině, pokud jde o úpravu ubytování, je na prvním místě nutné zmínit zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tím však výčet zdaleka nekončí, kromě předpisů týkajících se ochrany spotřebitele jsou v právním řádu normy upravující povinnosti ubytovatelů ve vztahu k cizincům, normy upravující požární prevenci, veřejné zdraví, stavební předpisy a samozřejmě také daňové předpisy, a to především zákon o místních poplatcích, jenž upravuje poplatek z pobytu. Definici pojmu krátkodobý nájem nemovité věci lze nalézt pouze v zákoně o dani z přidané hodnoty v souvislosti s ustanovením o výjimkách z osvobození nájmu nemovitostí od daně (krátkodobým nájmem nemovité věci se rozumí nájem pozemku, jehož součástí je stavba, stavby nebo jednotky, popřípadě spolu s vnitřním movitým vybavením nebo dodáním plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin).

Rovněž pojem ubytovatel je definován v právním řádu různě, podle potřeb konkrétního zákona, bohužel však v různých normách mnohdy i vzájemně protichůdně. Podle živnostenského zákona je ubytovatelem osoba, která samostatně, svým jménem, na svoji odpovědnost a za účelem dosažení zisku trvale vykonává činnost naplňující (částečně či úplně) obsahovou náplň oboru „Ubytovací služby“ živnosti volné, popř. částečně vykonává činnost naplňující obsahovou náplň živnosti ohlašovací řemeslné „Hostinská činnost“ (v části týkající se ubytování). Podle nařízení vlády č. 278/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností, ve znění pozdějších předpisů, jsou pak obsahem oboru č. 55 ubytovací služby „Poskytování ubytování ve všech ubytovacích zařízeních (například hotel, motel, kemp, ubytovna) a v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci. V případě ubytování v domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci s kapacitou do 10 lůžek (včetně přistýlek) podávání snídaní hostům“. Obsahovou náplň živnosti „Hostinská činnost“ představují činnosti spočívající v přípravě a prodeji pokrmů a nápojů k bezprostřední spotřebě v provozovně, v níž jsou prodávány. V rámci této živnosti je možno poskytovat ubytování ve všech ubytovacích zařízeních (např. hotel, motel, kemp, ubytovna) a v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci. Standardní nájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor pod živnostenské podnikání v České republice nespadá, ubytovací služby (tedy například hotely nebo ubytovny) ale už ano, a to včetně poskytování ubytování v bytech nebo rodinných domech. Služba Airbnb do kategorie ubytovacích služeb spadá. Městský soud v Praze v srpnu v roce 2021 rozhodl, že krátkodobý pronájem spadá pod ubytovací služby a měl by se danit jako podnikatelská činnost (rozsudek č. j. 6 Af 20/2020 - 28).

Zákon o místních poplatcích namísto pojmu „ubytovatel“ používá pojem „plátce poplatku z pobytu“, kterým je poskytovatel úplatného pobytu trvajícího nejvýše 60 po sobě jdoucích kalendářních dnů pro jednotlivého poplatníka (ubytovaného), zákon zároveň definuje okruh poplatníků, kteří jsou od poplatku osvobozeni. Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) stanoví, že ubytovatelem je ten, kdo poskytuje ubytování za úhradu nebo ubytovává více než 5 cizinců. Výjimkou jsou případy, kdy lze ubytované cizince a

ubytovatele považovat za osoby blízké. Ubytováním se přitom podle téhož zákona rozumí vztah založený smlouvou o ubytování, nájemní smlouvou, podnájemní smlouvou nebo smlouvou s obdobným obsahem.

Poskytovatelé ubytování musí v souvislosti s poskytováním ubytování vést příslušné evidence o ubytovaných hostech a plnit další povinnosti podle příslušných zákonů. V obci, ve které je zaveden místní poplatek z pobytu, musí poskytovatel úplatného pobytu v postavení plátce poplatku z pobytu vést v listinné nebo elektronické podobě evidenční knihu za každé zařízení nebo místo, kde poskytuje úplatný pobyt. Do evidenční knihy zapisuje údaje týkající se fyzické osoby, které poskytuje úplatný pobyt. V případě poskytování ubytování cizincům musí ubytovatel vést domovní knihu a zapisovat do ní údaje v rozsahu stanoveném zákonem o pobytu cizinců. Poskytování ubytování cizinci v obci, která obecně závaznou vyhláškou zavedla místní poplatek z pobytu, tak po podnikateli vyžaduje duplicitní plnění evidenčních povinností, jednak podle zákona o místních poplatcích, jednak podle zákona o pobytu cizinců. Jsou přitom vyžadovány stejné či obdobné údaje, které musí poskytovatel zapisovat do dvou příslušných evidencí (tj. evidenční a domovní knihy).

Ubytovatelem zapisované údaje	Domovní kniha § 100 písm. f) zákona o pobytu cizinců	Evidenční kniha § 3g odst. 1 zákona o místních poplatcích
zapisovaná osoba	cizinec (nebo jeho opatrovník)	osoba, která není v obci přihlášená
jméno a příjmení	X	X
datum narození	X	X
státní občanství	X	-
trvalé bydliště	X	X ^[1]
číslo (cestovního) dokladu (a víza)	X	X ^[2]
počátek pobytu	X	X
předpokládaná doba pobytu	X	-
konec ubytování (pobytu)	X	X
účel pobytu	X	-
doba uchovávání záznamů	6 let	6 let
výše vybraného poplatku z pobytu nebo důvod osvobození	-	X

Vysvětlivky:

^[1] Pracuje s pojmy adresa místa přihlášení nebo obdobného místa v zahraničí.

^[2] Číslo a druh průkazu totožnosti, přičemž je zde dán taxativní výčet toho, co se za průkaz totožnosti považuje.

Poskytovatelé ubytování, kteří provozují hromadná ubytovací zařízení (dále jen „HUZ“), mají, kromě již uvedeného, rovněž zpravodajskou povinnost vůči Českému statistickému úřadu (dále jen „ČSÚ“), jejímž prostřednictvím ČSÚ získává údaje o návštěvnosti - měsíční dotazník o hostech v hromadných ubytovacích zařízeních, čtvrtletní dotazník o hostech v hromadných ubytovacích zařízeních), viz „Program statistických zjišťování na rok 2023“, dostupné v [Programu statistických zjišťování na rok 2023 | ČSÚ \(czso.cz\)](https://www.czso.cz/program-statistickych-zjistovani-na-rok-2023).

Poskytovatelé ubytování mají v řadě případů také další povinnosti administrativního charakteru, např. podle § 17 odst. 3 živnostenského zákona jsou povinni předem oznámit živnostenskému úřadu zahájení provozování živnosti v provozovně. Ubytovatel v postavení plátce místního poplatku z pobytu je pak ve smyslu § 14a odst. 1 zákona o místních poplatcích povinen podat správci poplatku ohlášení, pokud obec tuto povinnost nevyloučí v obecně závazné vyhlášce.

Popsaný stav je v mnoha ohledech nemoderní a neodpovídá současným trendům digitalizace, resp. rozvoji elektronické komunikace ve společnosti. Plnění uváděných povinností s sebou nese náklady na straně poskytovatele ubytování. Důsledkem stávajícího stavu tak je nadbytečná administrativní zátěž poskytovatelů ubytování. V současné době musí poskytovatelé ubytování realizovat pro splnění svých zákonných povinností několik úkonů, které by bylo možno sloučit.

Dalším problémem současného stavu je, že v České republice neexistuje komplexní přehled o všech poskytovatelích ubytování. ČSÚ disponuje pouze přehledem o HUZ, přičemž se jedná o HUZ, které se ČSÚ přihlásí se ke statistickému šetření. V České republice bylo podle dat ČSÚ v roce 2022 provozováno 10 652 HUZ (s 227 695 pokoji a 586 836 lůžky).

Obecním a krajským samosprávám, organizacím destinačního managementu⁵, státním institucím, ale i sdružením zastupujícím podnikatele tak chybí aktuální data o návštěvnosti území, poskytovatelích ubytovacích služeb a provozovnách, které slouží k poskytování ubytovacích služeb.

Chybějící data se významně projevila především v průběhu pandemie COVID-19, kdy bylo nutné mít aktuální data o vývoji cestovního ruchu pro rychlé a operativní plánování a rozhodování o přijímání relevantních epidemiologických opatřeních souvisejících s onemocněním COVID-19. Tehdy nebylo možné posoudit hloubku dopadu preventivních opatření na sektor ubytovacích služeb ani efektivně nastavit nápravná a podpůrná opatření. Současně neznalost provozoven ubytovacích zařízení mohla způsobit bezpečnostní problémy spojené s obcházením opatření proti šíření pandemie.

Jak již bylo naznačeno, stát nemá přehled o všech poskytovatelích ubytování. Neexistence přehledu pak znemožňuje např. efektivní výkon kontrolní činnosti, protože stát, potažmo kontrolní orgány, nemají informace o tom, kde všude se jsou ubytovací služby poskytovány (problémy zejména v bytových domech apod.). Kromě toho musí dotčené subjekty – Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism, organizace destinačního managementu, případně i obce a kraje, které chtějí sledovat vývoj návštěvnosti na svém území, vynakládat nemalé finanční prostředky na sběr dat.

⁵ Organizace, která zajišťuje koordinaci, kooperaci a komunikaci poskytovatelů služeb cestovního ruchu na daném území (destinaci) za účelem efektivnějšího řízení cestovního ruchu. Na základě využívání nástrojů destinačního managementu je jejím úkolem udržitelným způsobem prosazovat tuto destinaci a její produkty na trhu. Tato organizace může založit fond turismu. Pro bližší informace viz např.: https://www.vysocinatourism.cz/images/stories/Vzdelavani/Prezentace_CzT_DMO_Seminar_podzim_2017.pdf.

V současnosti se data o návštěvnosti HUZ sbírají prostřednictvím měsíčních a čtvrtletních dotazníků. IUZ systematicky sledována nejsou. Data ohledně počtu individuálních návštěvníků jsou odhadována na základě cenů a navazujících šetření (dotazníková šetření na hranicích, resp. poblíž vnitřních hranic Schengenského prostoru, případně i výzkumy využívající anonymizovaná signální data od mobilních operátorů).

Problém související s nedostatkem dat se týká jak územních samosprávných celků, které nemohou využít údaje statistického charakteru o rozvoji cestovního ruchu na svém území k plánování budování veřejné infrastruktury a základních služeb apod., tak i státu a organizací destinačního managementu, které nejsou schopny v plné míře plánovat své marketingové aktivity na podporu příjezdového či domácího cestovního ruchu. Neznalost dat o skutečném počtu návštěvníků v regionech ztěžuje usměrňování návštěvnosti a předcházení možným negativním dopadům souvisejícím s turismem. Na jedné straně tak jsou oblasti, jež jsou přetížené overturismem, a na druhé jsou území, která, jsou z hlediska cestovního ruchu naprosto opomíjena, byť se nacházejí v teoreticky atraktivních lokalitách. S tím následně souvisí nedostatečný rozvoj turistických služeb v místech se sníženou návštěvností nebo poddimenzované ubytovací kapacity v místech se zvýšenou návštěvností. Současně není možné využít přehledu poskytovatelů ubytování k jejich zapojení do plánování a organizace cestovního ruchu. Relevantní údaje statistického charakteru by mohly být využity také k plánování dalších aktivit v území v rámci různých politik. Současně neznalost skutečné výkonnosti destinace v oblasti cestovního ruchu ztěžuje vyhodnocování efektivity a přínosů aktivit realizovaných na podporu cestovního ruchu, což v konečném důsledku může mít dopad na snižující se ochotu cestovní ruch na daném území rozvíjet.

Beze změny stávající právní úpravy lze očekávat, že problém dostupnosti údajů bude přetrvávat. Dotčeným subjektům budou chybět aktuální a relevantní údaje pro rozhodování v klíčových otázkách týkajících se nejenom cestovního ruchu, ale také např. dopravní infrastruktury, bezpečnosti (především drobné kriminality) či kapacit zdravotnictví. Na sběr dat budou nadále vynakládány často nemalé finanční prostředky z veřejných zdrojů.

Návrh zákona má dále za cíl upřesnit některá stávající ustanovení zákona, odstranit určité výkladové nejasnosti a snížit administrativní zátěž podnikatelů provozujících cestovní kanceláře nebo cestovní agentury.

Stávající právní úprava nemá žádný vliv na rovnost žen a mužů a není ani diskriminační vůči žádné skupině nebo jednotlivci, neboť všem stanoví stejná práva a povinnosti.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

Hlavními cíli navrhované právní úpravy je především snížení administrativní zátěže podnikatelů, vytvoření nástroje pro správu místního poplatku z pobytu a jeho lepší výběr a zefektivnění získávání statistických informací bez duplicitního vykazování, plánování a rozvoj cestovního ruchu jak na území celé České republiky, tak i v jednotlivých lokalitách

(geograficky vymezených místech, která se vyznačují výskytem určitého fenoménu, ať již přírodního nebo kulturního charakteru, zvyšujícím jejich turistickou atraktivitu).

Návrh zákona plní roli adaptačního předpisu k nařízení, které se stane použitelným od 20. května 2026. Z tohoto důvodu bylo v novele přistoupeno k tzv. dělené účinnosti, kdy část navrhované právní úpravy nabude účinnosti dnem 1. července 2025, část (ustanovení umožňující registraci hostitelů podle nařízení) nabude účinnosti dnem 1. ledna 2026 a část (ustanovení, která adaptují právní řád na další ustanovení nařízení) nabude účinnosti k datu použitelnosti nařízení, tj. dnem 20. května 2026.

Nařízení mj. předpokládá, že státy, které budou požadovat po platformách data o ubytovatelích, zřídí orgán určený pro monitorování a vymáhání povinností a digitální kontaktní místo. Tímto koordinátorem bude ministerstvo a digitálním kontaktním místem bude registr.

Ve věci dozoru a vymáhání některých povinností online platform nařízení (čl. 7 odst. 1 a čl. 8 nařízení) odkazuje na část IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách), dále jen „nařízení o digitálních službách“. Nařízení o digitálních službách bude adaptováno do českého právního řádu zákonem o digitální ekonomice, který je t. č. v legislativním procesu. Koordinátorem (orgánem dozoru) má být stanoven Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“), jehož působnost novela rozšiřuje i na dozor nad online platformami podle nařízení, přičemž při výkonu dozoru a ukládání sankcí bude ČTÚ postupovat podle zákona o digitální ekonomice. V této souvislosti budou do návrhu zákona o digitální ekonomice doplněny specifické přestupky poskytovatelů online platform.

Obce nově získají pravomoc řešit problematiku sdíleného ubytování nabízeného v bytech v bytových jednotkách prostřednictvím nařízení obce vydaného v přenesené působnosti. To obcím umožní lépe reagovat na místní potřeby a situaci v dané obci. V současnosti existují obce, kde tento fenomén působí zásadní potíže – od úbytku bytového fondu, přes problémy, které ubytované osoby působí lidem trvale žijícím v daném místě, až po gentifikaci především historických center těchto měst. Na druhou stranu existují obce, jež se snaží o rozvoj svého turistického potenciálu, ale z důvodu např. nedostatečně rozvinuté infrastruktury se jim to zcela nedaří. Neexistenci klasických ubytovacích zařízení v těchto obcích by tedy mohla překonat právě např. nabídka sdíleného ubytování nabízeného prostřednictvím zprostředkovatelské online platformy. Jelikož je tedy zřejmé, že na takto složitou problematiku nelze najít jednotný recept, který by byl vhodný pro celé území státu, je nejvhodnějším řešením nechat v této věci rozhodovat jednotlivé obce s jejich znalostmi místního prostředí.

Veškerá práva a povinnosti jsou stanovovány ubytovatelům, bez ohledu na to, zda jsou fyzickými či právními osobami. Zákon ubytovatelům stanoví povinnost elektronické registrace a elektronického vedení evidence ubytovaných hostů. To s sebou samozřejmě

přinese náklady na straně ubytovatelů, které zahrnují pořízení výpočetní techniky a hrazení nákladů spojených s připojením k internetu, nicméně lze důvodně předpokládat, že většina ubytovatelů již dnes takovýmito prostředky disponuje, přičemž noví ubytovatelé počítají s jejich pořízením.

V širším smyslu navrhovaná úprava vytvoří spolehlivý, efektivní a transparentní přehled všech ubytovatelů a ubytovacích zařízení, včetně jednotek definovaných v nařízení, přispěje k lepšímu řízení cestovního ruchu a rozvrstvení turistických kapacit v rámci státu, přispěje k lepšímu plánování infrastruktury a služeb v regionech tím, že se lépe přizpůsobí skutečnému počtu návštěvníků v regionech, a přispěje také k narovnání podnikatelského prostředí i celkové modernizaci v oblasti cestovního ruchu.

Novela předpokládá, že podnikatel bude veškerá data vyplňovat pouze jednou a systém je automaticky zašle dalším příslušným orgánům. Zároveň s tím je i přísně dbáno na ochranu v registru uchovávaných dat.

V návrhu novely tak není možné nalézt žádné ustanovení, které by mohlo mít jakýkoliv diskriminační charakter. Zákon nemá žádný vliv na práva dětí (předpokládá se, že činnosti ubytovatele budou vykonávat pouze dospělí nebo právnické osoby).

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Nařízení bylo publikováno v Úředním věstníku EU dne 29. dubna 2024, avšak použitelné bude od 20. května 2026. Vzhledem k tomu, že Česká republika má zájem na získávání údajů od provozovatelů platforem, musí přizpůsobit národní legislativu podmínkám stanoveným v tomto právním aktu EU. Kromě zřízení jednotného digitálního kontaktního místa (viz dále) je Česká republika také povinna stanovit pravidla pro sankce za porušení vybraných ustanovení nařízení.

Vláda České republiky se ve svém programovém prohlášení zavázala k digitalizaci cestovního ruchu. Jedním z prostředků, jak tohoto cíle dosáhnout, má být i projekt registru, který je pracovně známý jako eTurista. Ten zahrnuje sjednocení a elektronizaci domovní a ubytovací knihy a přihlašovacího tiskopisu tak, aby ubytovatel zadal každý údaj pouze jednou, přičemž automatizovaný registr je dokáže „roz distribuovat“ do systémů těch orgánů, které k nim mají ze zákona přístup. Jsou jimi v souvislosti s výše uvedeným (domovní a ubytovací kniha) správce daně, ředitelství služby cizinecké policie a odbory cizinecké policie. Prostřednictvím registru bude podnikatel mít možnost plnit také povinnosti vůči ČSÚ. Veškerá data budou dostupná (téměř) online a stát díky nim získá přehled o ubytovací kapacitě a její struktuře napříč Českou republikou. Ihned se tak ukážou nedostatky současného rozvrstvení turistického ruchu a bude možné hledat možná řešení.

Projekt „eTurista-online registr ubytovaných hostů v ČR“ byl zařazen do Národního plánu obnovy (číslo výzvy 11, pilíř: digitální transformace, komponenta 1.1 Digitální služby

občanům a firmám) a jsou na něj vyčleněny finanční prostředky z EU. Aby tyto prostředky mohly být čerpány, je nutné mít hotové řešení a plně funkční registr nejpozději do konce roku 2024; konkrétně je zde hlavní indikátor „dokument potvrzující dokončení informačního systému – eTurista“ (certifikát, nebo jiný dokument, o dokončení prací podepsaný mezi dodavatelem a příslušným orgánem v souladu s národní legislativou potvrzující, že informační systém byl dokončen, je plně funkční a je schopen poskytovat služby koncovým uživatelům). Dále je použit společný indikátor v podobě uživatelů nových a „upgradovaných“ veřejných digitálních služeb. Cílová hodnota tohoto indikátoru je 15 000 uživatelů/rok k 31. prosinci 2025. Kromě technického řešení je nutné registr ošetřit také po legislativní stránce. Překládaný návrh zákona vymezuje podmínky fungování registru, včetně práv a povinností ubytovatelů.

Aby mohl být takový systém funkční, bude vhodné, aby jeho užívání bylo pro určitý okruh osob stanoveno jako povinné. Při rozhodování o tom, které osoby to budou, bylo vycházeno především ze stávajících zákonů a nového nařízení. Takto vymezený okruh by měl pokrývat většinu osob vykonávajících činnost ubytovatele a systém by tím pádem měl zaznamenat výraznou část ubytovaných osob na území ČR.

Nařízení umožní členským státům požadovat po online platformách, které zprostředkovávají kontakt mezi hostitelem a zákazníkem, předávání údajů o osobách, které jejich prostřednictvím nabízejí své služby. Zároveň státy budou moci po platformách požadovat, aby na nich mohly být inzerovány pouze ty jednotky, které splnily registrační podmínky, a bylo jim přiděleno registrační číslo, jež je unikátní pro každou nabízenou jednotku.

Jednotka je v čl. 3 odst. 1 nařízení definována jako zařízené ubytovací zařízení nacházející se v Unii, které je předmětem poskytování služby v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování. Jednotkou však nejsou hotely a podobná ubytovací zařízení včetně hotelů v letoviscích, apartmánové hotely a motely, kempy a tábořiště.

Každý členský stát EU na základě svých vlastních potřeb určí, zda registraci jednotek bude vyžadovat a, pokud ano, zda na celém svém území, nebo jen v určitých, přesně vymezených oblastech. Členské státy budou mít možnost za přesně vymezených podmínek platnost registračního čísla jednotky pozastavit a tím dočasně zabránit nabízení jednotky na platformách, v případech úmyslného porušení nebo hrubé nedbalosti registrační číslo dokonce zrušit. Pokud se členský stát rozhodne uplatňovat vůči platformě požadavky na poskytování dat nebo registraci, bude povinen stanovit celostátní, regionální nebo místní orgán, který bude určen k řízení a prosazování postupů registrace služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a/nebo ke shromažďování údajů o těchto službách a jmenovat národního koordinátora. Nařízení státům, které budou vyžadovat registraci ubytovatelů, nařizuje přidělovat jednotkám registrační číslo. Toto registrační číslo musí být přiděleno postupem registrace, který umožní automatické a okamžité vydání registračního čísla pro konkrétní jednotku. Žádná jednotka přitom nesmí podléhat více než jednomu postupu registrace. Současně také musejí být k dispozici technické prostředky, které po skončení využívání jednotky ke krátkodobému ubytování umožní její vyřazení z registrace.

Pro Českou republiku se stanovení registračních povinností podle nařízení jakožto přímo použitelného předpisu EU jeví jako velice vhodné a žádoucí, ač v tento okamžik je problém v České republice lokalizován jen do několika turisticky významných oblastí. Prvním důvodem pro zavedení registrace jednotek na celém území státu je vysoká pravděpodobnost, že počet míst, kde dochází ke zvýšené poptávce po takovémto druhu ubytování a s tím souvisejícím zvyšováním nabídky, bude postupně růst. Druhý důvod spočívá v možnostech statistického zkoumání tohoto fenoménu. V současnosti zcela chybí potřebná data a jen zavedení plošné registrační povinnosti může pomoci tento problém řešit. Aby Česká republika měla možnost této registrační povinnosti využít, bude muset nejprve zřídit jednotné digitální vstupní kontaktní místo pro příjem a předávání údajů. Předpokládá se, že tímto místem se stane připravovaný registr, kde bude docházet k přidělování registračního čísla, jež bude muset být zveřejňováno u každé nabídky ubytování, i k plnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy. V souladu s nařízením bude vše probíhat digitálně s možností využití prostředků elektronického ověření identity. Podnikatel, který se zapíše do registru, by tím zároveň mohl splnit povinnosti vůči živnostenskému úřadu, správci daně i obci, která vydala nařízení o regulaci krátkodobého ubytování na svém území. Tímto komunikačním prostředkem by ubytovatel plnil také evidenční povinnosti týkající se ubytování cizinců i vůči správci daně v obcích, jež zavedly poplatek z pobytu, a také by zde předával informace důležité pro ČSÚ. Ústředním motivem pro realizaci odpovídajícího řešení je získání kompletního přehledu o poskytovatelích ubytování a souhrnných dat statistického charakteru umožňujících další plánování rozvoje cestovního ruchu a na něj navázaných politik.

Další významnou otázkou je správa poplatku z pobytu. Jeho účelem je zajistit příjmy do rozpočtu obce, které by měly kompenzovat náklady, jež obec vynaloží v souvislosti s cestovním ruchem a službami s ním spojenými, např. péči o veřejnou zeleň a prostranství, navýšení nákladů za svoz odpadů z turistických lokalit atd. Vedle toho by však tyto příjmy měly sloužit především pro rozvoj cestovního ruchu v obci (např. budování a údržba veřejné infrastruktury cestovního ruchu, podpora zřízení turistických informačních center, podpora pořádání akcí zaměřených na návštěvníky, podpora organizací destinačního managementu apod.). Podle údajů zapisovaných do Sbírký právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů zavedlo místní poplatek z pobytu v průběhu roku 2022 celkem 513 obcí. Podle analýz zpracovaných ministerstvem (únor 2021) mělo místní poplatek z pobytu zavedeno celkem 1824 obcí. Z analýzy ekonomické autonomie místní samosprávy z pohledu místních poplatků zpracované Ministerstvem financí (listopad 2022) obdobně vyplývá, že v roce 2021 byl poplatek z pobytu zaveden v 1890 obcích (v roce 2020 pak byl tento poplatek zaveden v 1845 obcích). Dle vlastního zkoumání Ministerstva pro místní rozvoj byl k 15. 12. 2023 poplatek zaveden již ve 2 099 obcích, přičemž v 97 z nich činí výše tohoto poplatku 1-3 Kč. Naopak poplatek od 38 do 50 Kč vybírá 56 obcí. Je tedy možno konstatovat, že poplatek z pobytu je zaveden ve více než 1/3 obcí ČR, tedy že většina obcí tento poplatek nezavedla. Je jisté, že se v každé obci nemusí nacházet ubytovací zařízení a každá obec nemusí být turistickou destinací, nicméně i řada turisticky zajímavých lokalit (obcí) neměla, resp. stále nemá zaveden místní poplatek z pobytu. Je také nutné vzít v úvahu, že některé obce stanovují poplatek čistě v symbolické částce 1 Kč. Z výsledků realizovaných

konzultací pak vyplývá, že některé obce od zavedení místního poplatku z pobytu odrazuje přílišná administrativní zátěž při jeho správě. Vedle toho nemají obce žádný nástroj, který by jim výběr poplatku usnadnil, respektive obcím pomohl zjednodušit kontrolu správnosti výběru a odvodu místního poplatku z pobytu.

Podle názoru ministerstva i mnohých předních odborníků na cestovní ruch⁶ je žádoucí, aby obce místní poplatek z pobytu zaváděly v mnohem větší míře. Výnosy z poplatků z pobytu slouží zpravidla na kofinancování nákladů spojených s rozvojem cestovního ruchu v obci. Ministerstvo považuje za vhodné, aby výnosy z poplatků z pobytu byly reinvestovány zpět do rozvoje cestovního ruchu, např. rozvojem infrastruktury a vybavenosti a tím i atraktivitu obce pro návštěvníky a občany, neboť podpora cestovního ruchu představuje investici na podporu regionálního rozvoje, zaměstnanosti, podnikatelských příležitostí, rozvoje služeb, rozvoje volnočasových aktivit pro rezidenty a dalších.

V roce 2021 činil celkový výnos poplatku z pobytu téměř 397 mil. Kč. Z územního rozložení příjmů obecních rozpočtů je zřejmé, že nevyššího ekonomického efektu logicky dosahují turisticky atraktivní destinace. Kromě hlavního města se jedná především o lázeňská místa a okolí oblíbených horských resortů v oblasti Krkonoš, Jizerských hor a Šumavy, méně pak v Jeseníkách, Beskydech a Krušných horách. V roce 2022 již celkový výběr poplatků dosáhl částky 1 092 268 063 Kč s tím, že cca ½ této částky bylo dosaženo v Praze. Rok 2021 byl ale ještě do značné míry poznamenán omezujícími opatřeními, které měly zamezit šíření onemocnění COVID-19. Proto některé samosprávy také místní poplatek z pobytu nezavedly, popř. přistoupily k jeho zrušení. Např. v Olomouci byl místní poplatek z pobytu kvůli probíhající pandemii od 1. 1. 2021 zrušen. Obdobně došlo k dočasnému zrušení poplatku z pobytu např. v Plzni, Náchodě, Jičíně a dalších městech.

V roce 2019 dosáhl výnos turistických poplatků celkové výše 732 mil. Kč (poplatek za lázeňský a rekreační pobyt a poplatek z ubytovací kapacity, které byly s účinností od 1. 1. 2020 nahrazeny poplatkem z pobytu). Je tak zřejmé, že poplatek z pobytu má významnou fiskální funkci pro obce.

Z analýzy ekonomické autonomie místní samosprávy z pohledu místních poplatků zpracované Ministerstvem financí v listopadu 2022 vyplývá, že průměrná výše zaváděné sazby poplatku z pobytu činila 19 Kč.

Odhadovat velikost trhu poskytovatelů ubytování v IUZ je velmi obtížné, protože neexistuje žádný přehled těchto poskytovatelů ubytování. Mezi IUZ je navíc třeba zahrnout také převážnou část poskytovatelů ubytování v rámci tzv. „kolaborativní ekonomiky“. V rámci statistického šetření realizovaného v letech 2012–2013 bylo odhadnuto, že v ČR je provozováno 4 121 IUZ. S ohledem na dobu, která od tohoto šetření uplynula, bylo z opatrnosti vycházeno z údajů získaných ministerstvem v rámci dotačního titulu COVID-Ubytování II – IUZ. O poskytnutí dotace v tomto dotačním titulu požádalo v roce 2021

⁶ Viz např. https://www.obcepro.cz/data/mistni_poplatky.pdf.

celkem 2 831 provozovatelů IUZ (bez poskytovatelů ubytování v rámci sdíleného ubytování, kteří nebyli zahrnuti mezi oprávněné žadatele).

Odhadovaný počet nocí v IUZ (bez sdíleného ubytování):

Počet provozovatelů IUZ = počet žádostí	Odhadovaná návštěvnost IUZ (osoby)	Průměrná délka pobytu v IUZ (totožná jako u HUZ)	Roční odhadovaný počet nocí v IUZ
2831	2	3,8	7 853 194

Na půdě EU nařízení bude, poté, co se stane použitelným, prvním, ale velice významným, krokem, který přinese jasnější informace o IUZ, vývoji počtu osob ubytovaných v nich a dalších statisticky významných datech, která mohou napomoci rozvoji regionů. Ve spojení s elektronickým registrem dojde k odstranění chronických problémů v rozvoji cestovní ruchu souvisejících s nedostatkem dat i k omezení šedé ekonomiky, jež je především v oblasti poskytování ubytování v IUZ velice rozšířená.

Spojení adaptace nařízení a novelizace zákona je motivováno možností využít financování informačních systémů, které legislativa předpokládá, z Národního plánu obnovy. Vzhledem k termínům, které NPO stanovuje, je potřeba přijmout navrhovanou právní úpravu co nejdříve.

Zkvalitnění statistických dat o výkonnosti cestovního ruchu a struktuře návštěvníků umožní doplnit povinně sledovaná data v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES.

Dále je cílem novely, po zhodnocení stávajícího platného stavu zákona, úprava některých ustanovení s cílem jejich legislativně technického zpřesnění, popř. odstranění těch ustanovení, která se jeví jako nepotřebná či administrativně nepřiměřeně náročná.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky.

Předkládaná novela zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Oblasti krátkodobých pronájmů (ubytování), resp. činnosti online platform pro jejich sjednávání se na úrovni Evropské unie týká řada právních předpisů, zejména:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách);
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu;
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“).

Touto oblastí se již několikrát zabýval také Soudní dvůr Evropské unie. V rozsudku ze dne 19. prosince 2019, *Airbnb Ireland*, C-390/18, Soudní dvůr rozhodl, že zprostředkovatelská služba, jejímž účelem je prostřednictvím elektronické platformy za úplaty zprostředkovat vztah mezi potenciálními nájemci a pronajímateli, ať již podnikateli či soukromými osobami, nabízejícími poskytnutí krátkodobého ubytování, a zároveň poskytovat řadu dalších doplňkových služeb k této zprostředkovatelské službě, musí být kvalifikována jako „služba informační společnosti“, na kterou se vztahuje směrnice 2000/31/ES. Z rozsudku dále plyne, že pokud členský stát nesplní povinnost předchozího oznámení opatření omezujících volný pohyb služeb informační společnosti pocházejících z jiného členského státu podle čl. 3 odst. 4 písm. b) druhé odrážky směrnice 2000/31, má to za následek neuplatnitelnost dotyčné právní úpravy vůči jednotlivcům, podobně jako je tomu u důsledků vyplývajících z toho, že členský stát nesplnil povinnost předchozího oznámení technických předpisů, stanovenou v čl. 5 odst. 1 směrnice 2015/1535/EU. Pro vlastní navrhovanou právní úpravu nejsou tyto závěry podstatné, vyplývá z nich však nutnost návrh zákona notifikovat Evropské komisi dle směrnice 2001/31/ES, a to ve vztahu k právní úpravě registru ubytovacích zařízení jiných než jednotky podle nařízení. Pro úplnost je třeba dodat, že návrh zákona bude muset být vedle toho notifikován i dle směrnice 2015/1535/EU.

V rozsudku ze dne 22. září 2020, *Cali Apartments SCI a HX v. Procureur général près la cour d'appel de Paris a Ville de Paris*, C-724/18, rozhodoval o povinnosti předchozího povolení k poskytování krátkodobých pronájmů a shledal ji z důvodů směřujících k zajištění dostatečné nabídky bytů určených k dlouhodobému pronájmu za dostupné ceny v některých obcích s mimořádně vysokým tlakem na ceny nájemného za opodstatněnou naléhavým důvodem obecného zájmu a přiměřenou sledovanému cíli. Závěry tohoto rozsudku jsou proto relevantní pro navrhovanou možnost obcí vydat za účelem regulace soustředěného turistického ruchu s ohledem na veřejný pořádek a bezpečnost, ochranu životního a městského prostředí, zachování národního historického dědictví a zachování funkce bydlení v bytových domech nařízení obce, kterým v obci nebo její části omezí poskytování ubytování v jednotce definované v nařízení, a to časově nebo počtem osob. Taková úprava je s právem Evropské unie v souladu.

Případně vydané nařízení obce bude muset být notifikováno Evropské komisi dle čl. 15 odst. 7 směrnice 2006/123/ES, což je s ohledem na adresáty této povinnosti (obce) výslovně doplněno do textu zákona. Nařízení nelze vydat, aniž by byly zohledněny případné připomínky Evropské komise k návrhu tohoto nařízení.

Krátkodobého ubytování se týkal rovněž rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Airbnb Ireland UC Proti Région de Bruxelles-Capitale, C-674/20, a rozsudek ze dne 22. prosince 2022, Airbnb Ireland UC plc a Airbnb Payments UK Ltd proti Agenzia delle Entrate, C-83/21. Jejich předmětem byly nicméně daňové otázky, konkrétně slučitelnosti právní úpravy, která zprostředkovatelům ukládá povinnost, sdělit regionální daňové správě na její písemnou žádost údaje o provozovateli a kontaktní údaje turistických ubytovacích zařízení, jakož i počet přenocování a ubytovacích jednotek využitých v předchozím roce. Soudní dvůr v rozsudcích konstatoval, že taková úprava nespadá do působnosti směrnice 2000/31/ES a že není v rozporu s čl. 56 Smlouvy o fungování EU. Tyto otázky se však návrhu novely bezprostředně netýkají.

Dne 29. dubna 2024 bylo v Úředním věstníku EU publikováno nařízení Evropského Parlamentu a Rady 2024/1028 ze dne 11. dubna 2024 o shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a o změně nařízení (EU) 2018/1724. Nařízení vstoupilo v platnost 19. května 2024, avšak použitelné bude až od 20. května 2026. Nařízení představuje lex specialis k výše zmíněným předpisům.

Podle důvodové zprávy nařízení je potřeba nové právní úpravy vyvolána stále větší regulací krátkodobých pronájmů ubytování na vnitrostátní, regionální či místní úrovni v jednotlivých členských státech, a to zejména v požadavku na registraci a na sdílení údajů. Dalším důvodem jsou naopak obtíže veřejných orgánů při získávání relevantních informací, které potřebují k tomu, aby mohly uvedenou oblast efektivně regulovat. Z pohledu Evropské komise pak tyto různé registrační systémy a rozdíly se právní úpravy vytváří překážky fungování vnitřního trhu, jež má navrhované nařízení za cíl harmonizovanou úpravou odstranit.

Nařízení umožňuje členským státům zavést systémy registrace ubytovatelů nabízejících krátkodobé pronájmy (ubytování) a v případě jejich zavedení stanoví povinnost online platformám sdělovat členským státům určité informace o zprostředkování krátkodobých pronájmů ubytování.

Adaptaci návrhu na nařízení se navrhuje provést předkládanou novelou zákona, konkrétně novelizací § 10 a vložení nového dílu 2 do hlavy II (§ 9e a násl.) v části první zákona. Implementační ustanovení se týkají zejména předávání informací online platformami prostřednictvím tzv. jednotného digitálního kontaktního místa členského státu, dále fungování registru v souvislosti s jednotkami podle nařízení (a zápisu těchto jednotek do něj), stanovení pravomocí orgánům České republiky ve věci kontroly povinností souvisejících se zápisem jednotek krátkodobého ubytování do registru a úpravy souvisejících sankcí.

Implementační ustanovení jsou v souladu s nařízením.

Soulad návrhu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném

pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) je blíže popsán v kapitole 9 obecné části důvodové zprávy.

Nařízení odkazuje ve věci dozoru a vymáhání některých povinností online platforem (čl. 7 odst. 1 a čl. 8 nařízení) na část IV nařízení o digitálních službách. Nařízení o digitálních službách bude adaptováno do českého právního řádu zákonem o digitální ekonomice, který je nyní v legislativním procesu. Koordinátorem (orgánem dozoru) má být stanoven ČTÚ, jehož působnost novela rozšiřuje i na dozor nad online platformami podle nařízení, přičemž při výkonu dozoru a ukládání sankcí bude ČTÚ postupovat podle zákona o digitální ekonomice. V této souvislosti budou do návrhu zákona o digitální ekonomice doplněny specifické přestupky poskytovatelů online platforem.

Ostatními částmi navrhované novely nejsou přejímány či adaptovány předpisy práva Evropské unie. Ustanovení, která se týkají vytvoření registru ubytovacích zařízení jiných, než jsou jednotky definované v nařízení, se však dotýkají volného poskytování služeb dle směrnice 2006/123/ES, resp. služeb informační společnosti dle směrnice 2000/31/ES. S ohledem na to předkladatel bude notifikovat návrh novely Evropské komisi jak dle směrnice 2000/31/ES, tak dle směrnice 2015/1535/EU (čímž bude splněna notifikace i dle směrnice 2006/123/ES).

Dopad novely na zkvalitnění statistiky o výkonnosti cestovního ruchu a struktuře návštěvnosti je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES.

Předkládaná novela zákona je proto v souladu s předpisy Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a zároveň respektuje též obecné právní zásady práva Evropské unie.

O přijetí novely (implementačních ustanovení) bude také nutné informovat Evropskou komisi (viz čl. 15 odst. 4 nařízení).

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Právní úprava se dotýká Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat, vyhlášená pod č. 115/2001 Sb. m. s., ve znění Dodatkového protokolu z roku 2003 (sdělení MZV pod č. 28/2005 Sb. m. s.). Právní úprava je s touto Úmluvou v souladu. Ve vztahu k ustanovením návrhu novely provádějícím adaptaci nařízení je právní úprava v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, viz zejména odst. 26 preambule a čl. 12 návrhu nařízení. Rovněž ve vztahu k ostatním ustanovením návrhu novely týkajícím se předávání osobních údajů do registru ubytovacích zařízení je právní úprava souladná s Úmluvou, neboť z ní vyplývající standard ochrany osobních údajů je na vnitrostátní úrovni v minimálně shodném rozsahu zajištěn obecným nařízením o ochraně osobních údajů, resp. adaptačním zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky

Navrhovaná právní úprava počítá se vznikem centrálního registru, kde budou evidována ubytovacích zařízení, jednotky podle definice z nařízení sloužící ke krátkodobému ubytování a ubytované osoby.

Celkové náklady na vybudování a 5letý provoz a rozvoj systému registru jsou uvažovány ve výši 92,3 mil. Kč, přičemž nejvyšší položku bude představovat propojení s jinými již existujícími systémy veřejné správy. Finanční prostředky na technické propojení s informačním systémem registru živnostenského podnikání, resp. jeho úpravu v souvislosti se vznikem IS eTurista, zajistí MMR.

S ohledem na skutečnost, že projekt „eTurista-online registr ubytovaných hostů v ČR“ byl zařazen do Národního plánu obnovy, je v jeho rámci na projekt alokováno 30 mil. Kč z rozpočtu EU.

V souvislosti s postupným rozšiřováním uživatelského know-how jak v řadách veřejné správy, tak i podnikatelů, lze očekávat postupné snižování provozních nákladů (náklady na koordinátory, helpdesk, poradenství, zaškolování apod.).

Na druhou stranu právní úprava „ztransparentní“ podnikatelské prostředí tím, že ubytovatelům, kteří svoji činnost vykonávají prostřednictvím elektronických tržišť, stanoví srovnatelné povinnosti, které musí plnit „klasické“ hotely, ubytovny a obdobná zařízení, ať již jde o evidenční povinnosti ubytovaných osob, požadavky ČSÚ na zpravodajské jednotky nebo platbu místních poplatků. To může vést k lepšímu výběru poplatku z pobytu u obcí, které jej stanovily. Obcím, kde tento poplatek doposud zaveden není, pak navrhovaná právní úprava může přinést data, která napomohou při rozhodování, zda se zde zavedení uvedené poplatkové povinnosti vyplatí či nikoliv. Opomenout nelze ani zvýšení příjmů státního rozpočtu o doposud neodváděnou daň z příjmu z podnikatelské činnosti díky poklesu šedé ekonomiky. Toto zvýšení sice nyní ani v blízké budoucnosti nebude představovat razantní nárůst rozpočtových výnosů (odhady se pohybují od 216 do 792 mil. Kč⁷), nicméně nelze podceňovat stoupající zájem o diskutovaný způsob ubytování a tím i výraznější růst státních příjmů v dlouhodobé perspektivě.

Navrhovaná právní úprava tak bude mít pozitivní dopad na veřejné rozpočty, především tedy rozpočty obcí. Díky nově získaným a především aktuálním, téměř on-line dostupným, datům o návštěvnosti bude možné lépe marketingově cílit propagaci ČR v zahraničí. Zároveň takto bude moci být lépe řízen cestovní ruch tak, aby nedocházelo, jak je tomu běžné dnes, k přetěžování určitých lokalit, a naopak nevyužívání jiných. Díky tomuto přístupu lze očekávat zvýšení žádoucí části cestovního ruchu i výnosů s ním spojených (především ve formě poplatků z pobytu).

Pokud do zjednodušeného modelového výpočtu vezmeme situaci z „předcovidového“ roku 2019, kdy výnos z turistických poplatků dosáhl celkové výše 732 mil. Kč, a pokud budeme předpokládat, že sdílené ubytování na trhu představuje 15 %, a že polovina z tohoto počtu je

⁷ Viz zpráva RIA, tabulka č. 6.

v segmentu šedé ekonomiky, potom na neodvedených poplatcích tratile obce v tomto roce cca 54,9 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že část obcí nevybírá poplatky z pobytu právě proto, že nemá, jak je efektivně kontrolovat, mohla by pro ně existence nástroje pro alespoň částečnou kontrolu představovat motivaci pro zavedení nebo navýšení poplatku.

Ubytovatelé budou povinni se elektronicky registrovat a rovněž elektronicky zaznamenávat údaje o ubytovaných osobách. To na jejich straně bude znamenat náklady na pořízení výpočetní techniky a na zajištění stabilního internetového připojení. Naprosto drtivá většina ubytovatelů však již teď potřebnými prostředky disponuje, proto se nepředpokládá dramatický nárůst nákladů spojených s touto agendou. Vzhledem k tomu, že internet a technika potřebná k jeho připojení je dnes běžným standardem, nemělo by splnění těchto podmínek bránit vstupu do podnikání ani novým ubytovatelům.

Podnikatelé také budou muset patřičně zaškolit personál, aby byl schopen s nově zavedeným systémem pracovat. Další náklady mohou vzniknout těm ubytovatelům, kteří již využívají některý z komerčně dostupných hotelových systémů. Uzpůsobení těchto systémů nově připravované zákonné úpravě bude jistě znamenat nemalé finanční nároky pro provozovatele hotelů a jiných druhů ubytovacích zařízení. Na základě dotazníkového šetření provedeného mezi provozovateli různých druhů ubytovacích zařízení lze celkovou výši nákladů u podnikatelů odhadovat na cca 190 000 000 Kč⁸. Na druhou stranu, jedná se o jednorázovou investici, která se podnikateli vrátí v podobě ušetřených nákladů na vedení administrativy spojené s evidencí ubytovaných osob.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

S přijetím novely je pravděpodobné, že více obcí zavede poplatek z pobytu, což může mít negativní dopad na možnosti trávení dovolené sociálně slabých osob. Na druhou stranu je zde již zákonem daný okruh osob, které jsou této poplatkové povinnosti zproštěny (§ 3b zákona o místních poplatcích), kdy jde též o osoby hendikepované, přičemž jejich výčet může obec ve své vyhlášce ještě rozšířit. Také maximální možná výše poplatku 50 Kč/osoba/den při současných cenových podmínkách nepředstavuje zásadní výdaj. Významné sociální dopady tedy nejsou očekávány. Novela nebude mít žádný dopad na národnostní menšiny nebo na ochranu práv dětí.

Novela by mohla mít příznivý dopad na životní prostředí tím, že odstraní povinnost vést údaje o ubytovaných osobách v listinné podobě. Stejně tak i registrace a „deregistrace“ ubytovatelů bude probíhat pouze elektronicky, bez použití papíru. Roční úspora papíru a dalších souvisejících kancelářských potřeb se odhaduje až na několik tun.

Lepší znalost o skutečném počtu návštěvníků a jejich rozložení může taktéž přispět k efektivnějšímu usměrňování cestovního ruchu a snižování možných negativních dopadů návštěvnosti na přetížené destinace.

⁸ Blíže viz zpráva RIA, kapitola Náklady soukromého sektoru.

9. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Do registru budou vkládány osobní údaje ubytovaných osob a ubytovatelů. Všechna data budou šifrována, jak při přenosu, tak i v úložišti.

Přístup k osobním datům budou mít pouze orgány k tomu oprávněné na základě zákona a pro účely jimi vykonávané agendy, přičemž při stanovování práv bude vycházeno z čl. 12 odst. 2 nařízení, kde se uvádí, že přístup k informacím předávaným podle čl. 9 se příslušnému orgánu poskytne pouze v případě, že zamýšleným účelem zpracování je:

- sledování dodržování postupů registrace uvedených v čl. 4,
- provádění pravidel upravujících přístup ke službám v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a jejich poskytování, a zajištění souladu s nimi, za předpokladu, že tato pravidla neporušují zásady nediskriminace a přiměřenosti, a že jsou v souladu s právem Unie.

V podmínkách ČR se tak v první řadě se bude jednat o cizineckou policii, jejíž příslušníci budou mít přístup pouze k údajům týkajících se cizích státních příslušníků. V obcích, které zavedly poplatek z pobytu, bude mít přístup k osobním datům všech ubytovaných osob a ubytovatelů též správce daně, který je však vázán daňovou mlčenlivostí. Z logiky věci osobní údaje hostů budou po dobu ubytování přístupny také hostiteli, který bude zápis provádět. Veškeré přístupy do systému budou logovány, aby bylo možné zjistit, kdo a jaké úkony prováděl (čl. 12 odst. 3 nařízení).

Jakékoliv další osoby, vyjma ubytovatelů, budou mít přístup pouze k agregovaným datům, z nichž nebude možné konkrétní ubytovanou osobu žádným způsobem identifikovat.

Koncepce a rozsah dat sbíraných od ubytovaných osob vychází z již existující legislativy a potřeb jednotlivých dozorových orgánů a dále pak z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES, které se zabývá sběrem statistických údajů u provozovatelů ubytovacích zařízení. Tato data jsou nezbytná z hlediska bezpečnosti České republiky, schopnosti správce daně posoudit správnost výše odváděných poplatků z pobytu a plnění statistických povinností na úrovni EU. Data jsou také nezbytná pro účely řízení cestovního ruchu.

Mezi osobní data, která budou požadována ubytovateli od ubytovaných osob, tak bude patřit jméno a příjmení, datum narození a u cizinců i účel pobytu. Tyto údaje jsou významné jednak z hlediska bezpečnosti ČR a jednak z hlediska posouzení, zda konkrétní osoba je poplatníkem poplatku z pobytu.

Do registru budou v maximální možné míře data o ubytovaných osobách ukládána v podobě bezvýznamových identifikátorů, k jejichž spojení s konkrétní osobou je třeba využít služeb třetího subjektu. Veškeré žádosti o ztotožnění budou samozřejmě logovány a ukládány. Držitelé datových schránek budou každoročně informováni o všech provedených úkonech souvisejících se ztotožněním jejich osoby.

Pro ztotožnění konkrétní ubytované osoby a možnosti řízení cestovního ruchu (marketing, vyhodnocování úspěšnosti kampaní, nepřetěžování určitých míst turistickým ruchem apod.)

budou důležité údaje o státním občanství a místě trvalého pobytu. Osobní data tak nebudou sbírána ve větší míře, než je tomu doposud, ale zatímco dnes jsou fyzicky zapisována do knih, k nimž může mít přístup prakticky kdokoli, v budoucnu budou data ukládána v zabezpečeném elektronickém systému.

V rámci ministerstva k těmto datům budou mít přístup pouze vybraní pracovníci, kteří projdou příslušnými školeními a jejichž znalosti ochrany osobních údajů a bezpečnosti budou průběžně zvyšovány a testovány. Samozřejmě i všechny jejich přístupy budou logovány, včetně uvedení důvodu případného náhledu. Systém o náhledu učiněném v rámci ministerstva okamžitě informuje pověřence pro ochranu osobních údajů (např. prostřednictvím e-mailu), popř. další vybrané osoby, které však přístup k registru mít nebudou.

Fyzické osoby (ubytované osoby) tak budou pouze předkládat doklad totožnosti před zahájením ubytování. Tato povinnost již přitom existuje i nyní a je běžná nejen evropském, ale i světovém kontextu.

Podle odstavců 13, 18 a 36 preambule nařízení, se na jakékoli zpracování údajů podle nařízení vztahuje obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Podle odstavce 36 preambule nařízení zároveň platí, že nařízení stanoví základ pro pravidla a požadavky na zpracování osobních údajů. Návrh novely upravuje požadavky na sběr osobních údajů a nakládání s nimi striktně v souladu s nařízením, přičemž údaje budou uchovávány v délce stanovené nařízením.

Pokud jde o sběr osobních údajů pro plnění povinností podle jiných právních předpisů, nejsou, jak již bylo uvedeno výše, zaváděny žádné nové požadavky nad rámec již účinných právních předpisů. Návrh zákona pouze umožňuje plnění těchto povinností prostřednictvím registru. Přístup k údajům budou mít pouze právními předpisy oprávněné osoby. Osobní údaje budou v zabezpečeném registru mnohem lépe chráněny proti neoprávněnému přístupu než v současné době, kdy jsou vyplňovány v listinné podobě.

Evidované údaje budou sloužit jednak k zajištění bezpečnosti České republiky (zejména ve vztahu k zákonu o pobytu cizinců na území ČR) a jednak k zabezpečení plnění povinnosti platby poplatku z pobytu. Bez těchto údajů není možné tyto cíle splnit. Doba uchovávání údajů v registru je závislá na době stanovené v jiných právních předpisech (jsou jimi zákon o pobytu cizinců a zákon o místních poplatcích). V případě, že tyto jiné právní předpisy dobu uchovávání údajů nestanoví, je určena maximálním časovým limitem 18 měsíců po vzoru nařízení⁹.

Registr bude také umožňovat splnit ohlašovací povinnosti podle zákona o pobytu cizinců i těm osobám, které nesplňují definici ubytovatele dle toho zákona – tedy těm, které nejsou ani podnikateli v oblasti ubytování ani hostiteli dle nařízení – nicméně jsou ubytovateli dle zmíněného zákona o pobytu cizinců. Údaje o cizinci zadané subjektem, který není ubytovatelem (dle tohoto zákona) budou v co nejkratším možném termínu (dle technických možností) předány do systému vedeného Policií ČR a následně, nejpozději do 24 h, z registru vymazány.

Údaje zapisované o ubytovateli vycházejí buď z jiných právních předpisů, či jsou stanoveny přímo nařízením. Rovněž i tato data budou v registru uchována v šifrované podobě a budou

⁹ Čl. 5 odst. 5 nařízení

odstraněna ve lhůtách, které jsou buď stanoveny v nařízení, nebo (v případě, že se nařízení této osoby přímo netýká) ve lhůtě, která je tímto nařízením přímo inspirována.

Údaje vkládané do registru o ubytovateli/hostiteli

Zadávaný údaj	údaj je	Důvod zadání	Poznámka
Identifikační číslo osoby (IČO), bylo-li přiděleno nebo daňové identifikační číslo (DIČ), bylo-li přiděleno	povinný	Hlava II. bod 2. přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. § 14a odst. 2 písm. a) ZMP	
		čl. 5 odst. 1 písm. b) pododst. ii) nařízení (FO) nebo čl. 5 odst. 1 písm. c) pododst. ii) nařízení (PO)	
Jméno (tj. Obchodní firma nebo Název nebo Jméno (jména) a příjmení)	povinný	Hlava II. bod 1. přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. § 14a odst. 2 písm. a) ZMP	Po zadání IČO (DIČ) se vyplní automaticky (dle VR/RŽP)
		čl. 5 odst. 1 písm. b) pododst. i) nařízení (FO) nebo čl. 5 odst. 1 písm. c) pododst. i) nařízení (PO)	
Adresa sídla (PO/PFO) nebo Adresa bydliště (FO)	povinný	Hlava II. bod 1. přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. § 14a odst. 2 písm. a) ZMP	Po zadání IČO (DIČ) se vyplní automaticky (dle VR/RŽP)
		čl. 5 odst. 1 písm. b) pododst. iii) nařízení (FO) nebo čl. 5 odst. 1 písm. c) pododst. iv) nařízení (PO)	
Adresa pro doručování	nepovinný	§ 14a odst. 2 písm. a) ZMP	Bude využívána pouze u FO bez DS, popř. u dokumentů, které nelze doručovat prostřednictvím DS
Kontaktní telefonní číslo	povinný	čl. 5 odst. 1 písm. b) pododst. iv) nařízení (FO) nebo	Neoznámení změny nebude přestupkem

		čl. 5 odst. 1 písm. c) pododst. v) nařízení (PO)	
Adresa elektronické pošty, kterou může příslušný orgán používat pro písemnou komunikaci	povinný	čl. 5 odst. 1 písm. b) pododst. v) nařízení (FO) nebo čl. 5 odst. 1 písm. c) pododst. vi) nařízení (PO)	Neoznámení změny nebude přestupkem. U PO/PFO bude pro komunikaci používána především DS.
Právnícká osoba uvede též osoby, které jsou jejím jménem oprávněny jednat v poplatkových věcech	povinný	§ 14a odst. 2 písm. a) ZMP	Pouze u PO Bude řešit systém registru - zobrazí seznam členů statutárního orgánu a umožní vybrat, popř. umožní doplnit další osobu (<i>jméno /jména/ příjmení, datum narození, adresa bydliště, telefonní číslo, e-mail</i>).
Číslo všech účtů u poskytovatelů platebních služeb, včetně poskytovatelů těchto služeb v zahraničí, užívaných v souvislosti s podnikatelskou činností	povinný	§ 14a odst. 2 písm. a) ZMP	Pouze u PO/PFO Systém možná zadat více účtů. U zahraničních bank bude vyžadován též IBAN.
Hostitel, který nemá sídlo nebo bydliště na území členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, uvede adresu svého zmocněnce v tuzemsku pro doručování.	povinný	§ 14a odst. 3 ZMP	Pouze ZFO. Systém na základě výše zadaných údajů vyhodnotí, zda je dotaz na tento údaj relevantní či nikoliv. Informace o zplnomocnění: a) Zmocněnec je PO: 1. IČO 2. obchodní firma nebo název 3. adresa sídla 4. (jméno konkrétní fyzické osoby) ¹⁰ b) Zmocněnec je PFO:

¹⁰ Údaje uvedené v závorce jsou nepovinné.

			1. IČO 2. jméno 3. adresa sídla c) Zmocněnec je FO: 1. jméno 2. datum narození 3. adresa bydliště 4. (adresa pro doručování)
--	--	--	---

Údaje vkládané do registru o místě ubytování

Zadávaný údaj	údaj je	Důvod zadání	Poznámka
Adresa dle RUIAN nebo parcelní číslo, v případě přístaviště nebo kotviště rovněž bližší určení místa na vodní ploše. V případě bytového domu též číslo bytové jednotky a nebylo-li přiděleno bližší informace o umístění, které umožní jednotku lokalizovat.	povinný	Položka č. 25 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka D048 formuláře CR 1- 12)	
		čl. 5 odst. 1 písm. a) bod 1. nařízení	
		§ 9g odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 159/1999 Sb.	
PAGINA, byla-li přidělena	nepovinný	Formulář ČSÚ CR 1-12, CR 2- 04	
Druh ubytovacího zařízení	nepovinný	čl. 5 odst. 1 písm. a) pododst. i) nařízení	Odst. 11 recitálu nařízení stanoví: <i>„např. dům, apartmán, pokoj, sdílený pokoj, nebo příslušná kategorie podle vnitrostátního práva“.</i> Registr nabídne násl. kategorie: 1. HUZ 2. Rodinný dům 3. Pokoj v rodinném domě

			4. Byt v rodinném domě 5. Rekreační chata 6. Byt v bytovém domě 7. Pokoj v bytě v bytovém domě
Přítomnost hostitele	nepovinný	čl. 5 odst. 1 písm. a) pododst. iii) nařízení	VYPLNÍ POUZE IUZ (bod 2. – 8 sloupce <i>Poznámka</i> předchozího řádku) Registr nabídne násl. kategorie: 1. Hostitel pronajímanou jednotku trvale obývá 2. Hostitel pronajímanou jednotku obývá sezónně 3. Hostitel pronajímanou jednotku neobývá
Kategorie ubytovacího zařízení HUZ	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka D014 formuláře CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ Ve formuláři specifikováno 11 kategorií HUZ: 1. Hotel ***** 2. Hotel, motel, hotel ***** 3. Hotel, motel, hotel *** 4. Hotel, motel, hotel ** 5. Hotel, motel, hotel * 6. Hotel garni 7. Penzion 8. Kemp 9. Chatová osada 10. Turistická ubytovna 11. Ostatní HUZ
Maximální počet pokojů HUZ	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka 327a bod 01 formuláře CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ
Počet pokojů HUZ určených pro osoby na invalidním vozíku	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka 327a bod 04 formuláře CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ Systém musí zajistit, aby zadávaný počet nemohl být vyšší, než je maximální počet pokojů.

			Při zadávání bude zobrazen dovětek: „ <i>Pokud neznáte přesný počet, uveďte alespoň odhad.</i> “
Maximální počet lůžek, které lze v jednotce umístit (bez přistýlek)	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka 327a bod 02 formuláře CR 1-12) čl. 5 odst. 1 písm. a) bod iv) nařízení	
Počet míst pro stany a karavany	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka 327a bod 03 formuláře CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ Při zadávání bude zobrazen dovětek: „ <i>Pokud neznáte přesný počet, uveďte alespoň odhad.</i> “
Sezónnost HUZ	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka D019 CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ 1. Celoroční provoz (ubytovací zařízení je v provozu alespoň 9 měsíců v roce bez přerušení). 2. Letní provoz (období od května do října). 3. Zimní provoz (období od listopadu do dubna). 4. Smíšený letní i zimní provoz (liší se od celoročního tím, že ubytovací zařízení má v průběhu roku alespoň dvakrát přerušený provoz – mezi zimní a letní sezónou a mezi letní a zimní sezónou – na jeden měsíc).
Datum zahájení činnosti spočívající v ubytování	povinný	§ 9g odst. 1 písm. a) bod 2. 159/1999 Sb. § 17 odst. 3 ŽZ § 14a odst. 2 písm. c) ZMP	
Datum ukončení činnosti spočívající v ubytování	povinný	§ 9j odst. 1 159/1999 Sb. § 17 odst. 3 ŽZ § 14a odst. 2 písm. c) ZMP	
Datum dočasného uzavření HUZ	povinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb.	VYPLNÍ POUZE HUZ

a datum předpokládaného opětovného zprovoznění		(položka D060 CR 1-12)	
Důvod dočasného uzavření HUZ	nepovinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka D060 CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ
Datum skutečného opětovného zprovoznění HUZ	povinný	Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb. (položka D060 CR 1-12)	VYPLNÍ POUZE HUZ

Údaje vkládané do registru o ubytovaných osobách

Zadávaný údaj	údaj je	Důvod zadání	Poznámka
Jméno (popř. jména) a příjmení	povinný	§ 3g odst. 2 písm. b) ZMP § 97 ZPC ¹¹	
Datum narození	povinný	§ 3g odst. 2 písm. c) ZMP § 97 ZPC ⁴	
Datum úmrtí cizince	podmíněně povinný	§ 100 písm. a) ZPC ⁴	VYPLNÍ SE POUZE U CIZINCŮ (na základě státního občanství – viz § 1 odst. 2 ZPC) Zápis do tohoto pole zároveň ukončí pobyt u ubytovatele.
Státní občanství	povinný	§ 97 ZPC ⁴	
Adresa trvalého bydliště nebo obdobného místa v zahraničí	povinný	§ 3g odst. 2 písm. b) ZMP § 97 ZPC ⁴ čl. 9 odst. 1 a 2 s přihlédnutím k čl. 3 odst. 11 nařízení STR ¹² Položka č. 24 přílohy č. 1 k vyhlášce č. 324/2022 Sb.	

¹¹ Týká se pouze cizinců.

¹² Nepožaduje celou adresu, ale jen země bydliště hostů.

		(položka 326 CR 1-12) ^{5,13}	
Druh a číslo dokladu, na jehož základě byla ubytovaná osoba ztotožněna.	povinný	§ 3g odst. 2 písm. d) ZMP § 97 ZPC ^{4,14}	
Datum počátku ubytování u ubytovatele	povinný	§ 3g odst. 2 písm. a) ZMP § 101 odst. 1 ZPC	
Datum konce ubytování u ubytovatele	povinný	§ 3g odst. 2 písm. a) ZMP § 101 odst. 1 ZPC	
Účel pobytu	povinný	§ 97 ZPC ⁴	POVINNĚ SE VYPLNÍ POUZE U CIZINCŮ (na základě státního občanství – viz § 1 odst. 2 ZPC)
Výše vybraného poplatku nebo důvod osvobození od platby poplatku	povinný	§ 3g odst. 2 písm. e) ZMP	jen u obcí, které stanovily poplatek z pobytu.

Údaje, které bude automaticky generovat registr

Registrační číslo ubytovacího zařízení

Rozsah údajů, které budou předávány mezi IS platforem a registrem

Předpis	Přenášený údaj
nařízení (čl. 9 odst. 1)	Registrační číslo
nařízení (čl. 9 odst. 1)	Podrobná adresa jednotky (adresa dle RUIAN)
nařízení (čl. 9 odst. 1)	URL všech nabídek
nařízení (čl. 3 odst. 11)	Počet nocí, na které jednotka byla pronajata
nařízení (čl. 3 odst. 11)	Počet hostů, kterým byla jednotka pronajata na noc
nařízení (EU) č. 692/2011, o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES	Země bydliště hostů

Poznámky:

¹³ V současnosti sledovány příjezdy pouze z 59 vybraných zemí (vč. ČR).

¹⁴ V nově připravovaném zákoně o pobytu cizinců je zpřesňováno ustanovení týkající se čísla víza.

Dle čl. 5 odst. 1 písm. c) bod 3. nařízení se u PO uvede *jméno zákonného zástupce* (v podmínkách ČR jde o jméno /jména/ a příjmení člena /členů/ statutárního orgánu). Zadávatí tohoto údaje do registru se však jeví jako zbytečné, neboť tento údaj je snadno zjistitelný z VR/RŽP.

Vysvětlivky:

Seznam právních předpisů v tabulkách a jejich zkratk

Zkratka v textu	Název právního předpisu
vyhláška č. 324/2022 Sb.	vyhláška č. 324/2022 Sb., o Programu statistických zjišťování pro rok 2023
z. č. 159/1999 Sb.	zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů
ZMP	zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
ZPC	zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů
ŽZ	zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů

Seznam zkratek použitých v předcházejících tabulkách

Zkratka	Význam	Poznámka
DS	datová schránka	Dostupné na https://www.mojedatovaschranka.cz/sds/searchForm.do webové služby https://www.mojedatovaschranka.cz/sds/ws/call popis webových služeb https://www.mojedatovaschranka.cz/sds/p/download/sds_webove_sluzby.pdf#view=Fit
FO	(nepodnikající) fyzická osoba	
HUZ	hromadné ubytovací zařízení	není právně zakotveno; Vychází z metodik statistických úřadů
IUZ	individuální ubytovací zařízení	není právně zakotveno; Vychází z metodik statistických úřadů
PFO	podnikající fyzická osoba	
PO	právnícká osoba	
RŽP	Registr živnostenského podnikání	Dostupné na www.rzp.cz XML rozhraní https://www.rzp.cz/cgi-bin/aps_cacheWEB.sh popis XML rozhraní https://www.rzp.cz/docs/RZP02_XML_28.pdf
VR	Veřejný rejstřík	Dostupné na https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik
ZFO	zahraniční fyzická osoba, která v ČR nemá živnostenské oprávnění	

10. Zhodnocení korupčních rizik

Navrhovaná právní úprava díky digitalizaci povede ke snížení rizika korupce. Veškeré údaje budou zapisovány do elektronického systému s jasnou auditní stopou.

Na druhou stranu se zavádí několik nových skutkových podstat přestupků, k nimž jsou navázány správní tresty ve formě pokuty, což může zvyšovat riziko pokusu o korupci kontrolujícího nebo oprávněné úřední osoby.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní vliv na bezpečnost státu, neboť v dlouhodobém výhledu povede ke snižování možnosti anonymního ubytování potenciálně rizikových osob.

12. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů; zhodnocení musí obsahovat vysvětlení příčin případných rozdílů, očekávaných dopadů nebo očekávaného vývoje, s využitím statistických nebo jiných údajů, jsou-li tyto údaje k dispozici

Navrhovaná právní úprava nemá žádný dopad na rodiny, ani nikterak nezasahuje do jejich funkcí bez ohledu na počet vyživovaných členů, rodiny s hendikepovanými členy a rodiny samoživitelů nevyjímaje.

Díky digitalizaci může dojít ke snížení administrativní zátěže a počtu hodin, které je podnikatel (ubytovatel) nucen věnovat administrativě, čímž mu vybyde čas, který může věnovat na posílení integrity a stability své rodiny a na posílení rodinné harmonie, popř. na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů.

13. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Územní samosprávné celky, v tomto případě obce, získají nástroj, jak zabezpečit výběr místního poplatku z pobytu. Výnos z tohoto poplatku přitom je příjmem obecního rozpočtu. Zavedením registru obce získají dosud neexistující nástroj, který budou moci využívat při správě místního poplatku z pobytu bez dalších personálních a finančních nákladů. Současně obce získají přehled o rozmístění ubytovacích kapacit na svém území i o skutečném počtu návštěvníků (turistů), kteří se na daném území ubytovali. To bude mít pozitivní dopad na plánování základní infrastruktury a služeb, ale i plánování rozvoje obce.

Na druhou stranu, obce, které již mají poplatek z pobytu zaveden, budou muset nové legislativě přizpůsobit jak svoje interní postupy, tak i své technické vybavení. Bude také potřeba zaškolit pracovníky pro práci s novým systémem a přenastavení procesů spojených s výběrem poplatku. Jedná se však o jednorázové náklady spojené s přechodem na jiný systém. Zjednodušení administrace, zautomatizování některých procesů i podpora kontroly

jejich výběru vyváží vznik uvedených administrativních nákladů. Financování budování i provoz registru je plně v režii státu, resp. bude na něj využito prostředků z Národního plánu obnovy; se zapojením financí obcí ani jiných územních samosprávných celků se nepočítá.

14. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Jedním z hlavních cílů předkládaného návrhu zákona je digitalizace administrativy spojené s cestovním ruchem. Při její tvorbě se vycházelo jak ze zásady digital by default, tak i z principu only once a cross-border. V ustanoveních zaměřených na adaptaci nařízení plnění těchto zásad přímo vyplývá z požadavků nařízení (zákaz více než jednoho požadavku na registraci, opětovná použitelnost ubytovatelem doložených dokladů).

Údaje, které za stávajícího stavu musí ubytovatel vést v písemné podobě a zapisovat do více evidencí (evidenční kniha, domovní kniha), bude napříště vyplňovat pouze jednou do elektronického formuláře, tedy do registru. Příslušné orgány, které mají ze zákona právo přístupu k těmto informacím, je prostřednictvím svých vlastních systémů budou získávat z centrálního úložiště, samozřejmě pouze v tom rozsahu, v jakém jim zákon přiznává oprávnění k přístupu k těmto údajům.

Pro zajištění plnění základních funkcí systému nebudou již ubytovatelé mít jinou možnost vedení evidencí než v elektronické podobě. Jedná se však o specifický druh služeb, kde je připojení k internetu a vybavenost technikou k tomu potřebnou základní podmínkou. Podobně jsou na tom i hostitelé podle nařízení. Jejich základním definičním znakem je to, že nabídky na ubytování zveřejňují prostřednictvím internetové platformy. Je tedy vyloučeno, že by těmto osobám digitální komunikace se státem činila jakýkoliv problém.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Pozn.:

Text uvedený ve žlutém zvýraznění označuje ustanovení, která nabudou účinnosti dnem 1. ledna 2026.

Text uvedený kurzívou označuje ustanovení, která nabudou účinnosti spolu s použitelností nařízení, tedy dnem 20. května 2026.

K části první – zákon o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu

K čl. I

K bodu 1 – § 1 odst. 1

Úprava ustanovení odráží předmět novelizace zákona, které souvisí s implementací nařízení. Navrhuje se doplnění informace, že zákon navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie, resp. nařízení s odkazem na poznámku pod čarou č. 19. Dále se upravuje písmeno a), které zní „podmínky nabízení, prodeje a zprostředkování zájezdů a spojených cestovních služeb“ a doplňuje písmeno c), které zní „shromažďování a sdílení údajů týkajících se služeb v oblasti ubytování a“. Původní písmeno c) se označuje jako písmeno d).

K bodu 2 – § 3 odst. 4 písm. c)

Navrhuje se vypuštění písmene c), které stanoví povinnost cestovních agentur a cestovních kanceláří před zahájením zprostředkování prodeje zájezdů pro cestovní kancelář usazenou v jiném členském státě Evropské unie informovat o této skutečnosti ministerstvo. Tato stávající povinnost nemá v praxi význam, neboť ministerstvo je sice informováno o tom, že určitá cestovní kancelář nebo agentura prodej zájezdů zahájila, ale již nemá informaci o tom, že takový prodej byl ukončen nebo přerušen. Ministerstvo nemá ani přehled o konkrétních uzavřených smlouvách o zájezdu, a dokonce ani o rozsahu takového prodeje. Ministerstvo také není informováno o úpadcích zahraničních cestovních kanceláří. Odstranění povinnosti nebude mít negativní důsledky pro ochranu spotřebitele, neboť i nadále podnikateli zůstane povinnost předložit zájemci na jeho žádost k nahlédnutí opis oprávnění k provozování cestovní kanceláře včetně jeho úředně ověřeného překladu a informovat zájemce o rozsahu pojištění záruky pro případ úpadku nebo bankovní záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře nebo jiné formy zajištění těchto zájezdů.

K bodu 3 – nadpis hlavy II

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 4 – označení hlavy II

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 5 – označení dílu 1 včetně nadpisu

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 6 – § 5 odst. 1 písm. c)

Navrhuje se vypuštění písmene c), které mezi doklady předkládané žadatelem o koncesi k provozování živnosti „Provozování cestovní kanceláře“ řadí též kopii potvrzení o úhradě ročního příspěvku do garančního fondu cestovních kanceláří na příslušný kalendářní rok. Ministerstvo v oblasti správy finančních prostředků sdružených v garančním fondu úze

spolupracuje se Státním fondem podpory investic, jemuž hospodaření s těmito prostředky přísluší a dostává od něj výpisy o nových platbách na denní bázi (celkový přehled úhrad pak každý týden). V případě jakýchkoliv pochybností se ministerstvo může na Státní fond podpory investic kdykoliv obrátit s konkrétním dotazem. Takto definovaná povinnost navíc vytváří otázku, jak řešit situaci, kdy ministerstvo vyhláškou stanoví nulovou výši příspěvku. Povinnost předkládání potvrzení o uskutečněné platbě, kterou si ministerstvo může samo snadno ověřit, je tedy zbytnou administrativní zátěží pro podnikatele. Pokud jde o povinnost uhradit příspěvek do garančního fondu před podáním žádosti o koncesi, pak tato povinnost zůstává nedotčena.

K bodu 7 – § 5 odst. 1 písm. d)

Navrhuje se vypuštění písmene d), které upravuje povinnost žadatele o koncesi předložit prohlášení o předpokládaném datu zahájení činnosti.

Koncese vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o udělení koncese. Podnikatel nemůže zahájit činnost, dokud tato skutečnost nenastane. Povinnost podle citovaného písmene představuje nadbytečnou byrokratickou zátěž žadatele bez jakéhokoli reálného významu a je tedy žádoucí ji zrušit.

K bodu 8 – § 5 odst. 2

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodům 9 až 11 – § 5 odst. 4 písm. a) a § 5a písm. a) a b)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 13 – § 5a písm. d)

Navrhuje se změnit povinnost ministerstva zveřejnit pojistku k pojistné smlouvě na uvádění základních informací o uzavřené smlouvě o pojištění záruky pro případ úpadku nebo o bankovní záruce pro případ úpadku cestovní kanceláře, kterými jsou identifikace výstavce záruky (pojišťovny nebo banky) a pojistné období (resp. období, na které je vystavena bankovní záruka). Samotné zveřejnění pojistky bez bližšího kontextu nemá pro většinu zákazníků zásadní význam. Vzhled pojistky a stejně tak údaje v ní uvedené jsou plně v kompetenci jednotlivých pojišťoven, jejich různorodost tak může být pro běžného zákazníka velice matoucí. Význam pojmu doklad o bankovní záruce je také nejednoznačný, úmyslem nebylo zveřejnit celou smlouvu o bankovní záruce, nicméně doklad stvrzující její sjednání banky běžně nevystavují a takový požadavek tak představuje pro výstavce bankovní záruky jen další administrativní úkon navíc. Ministerstvo má za to, že uvedení nejdůležitějších náležitostí smlouvy o zajištění pro případ úpadku je pro zákazníka mnohem přehlednější a srozumitelnější. A to i s ohledem na skutečnost, že minimálně polovina (možná i více) přístupů na internet se uskutečňuje skrze mobilní telefony, kde grafické zobrazení pojistky ve formátu A4 je velice nekomfortní. Zákazník, který vyžaduje předložení pojistky, se stále může obrátit přímo na cestovní kancelář nebo prodejce, viz § 3 odst. 4 písm. b) a § 9 odst. 2 písm. a) zákona.

K bodu 14 – § 5a písm. e)

Navrhuje se pojmové zpřesnění ustanovení, aby bylo najisto postaveno, jaká informace má být v seznamu cestovních kanceláří zveřejňována.

K bodu 15 – § 8a odst. 2

Podle výkladu ministerstva je zřejmé, že pojistku k pojistné smlouvě musí ministerstvu dokládat nově vznikající cestovní kanceláře. U již existujících cestovních kanceláří však není

tato povinnost explicitně vyjádřena a lze ji pouze dovozovat ze současného znění § 5a písm. d), jehož novelizace je rovněž součástí tohoto návrhu. Navrhuje se změna spočívající v pojmovém vyjasnění, aby bylo zřejmé, že veškeré, tj. nově vznikající i stávající, cestovní kanceláře musejí dokládat jak pojistnou smlouvu (popř. dodatek k této smlouvě), tak i pojistku, která se k ní váže.

K bodu 16 – § 9 odst. 1 písm. a)

Navrhuje se upřesnění znění povinností zajištění proti úpadku. Podnikatel může, dle svého vlastního rozhodnutí, provozování živnosti kdykoliv přerušit, přičemž není stanovena povinnost o přerušení provozování živnosti kohokoliv informovat. Podnikatel může o přerušení provozování živnosti informovat živnostenský úřad (§ 31 odst. 11 živnostenského zákona), není to však jeho povinnost. Na žádost živnostenského úřadu je sice podnikatel povinen sdělit, zda živnost provozuje (§ 31 odst. 15 živnostenského zákona), nicméně tato informace bude vždy platná pouze k okamžiku jejího podání. Podnikatel tedy pravdivě uvede, že živnost neprovozuje, ale to se může změnit hned následující den. Pokud je tedy zdůrazněno samotné provozování živnosti, dochází v konečném důsledku k ohrožení kontrolní role státu, neboť není možné donekonečna a opakovaně zjišťovat, zda cestovní kancelář, která nemá sjednáno zajištění pro případ úpadku nebo uhrazen příspěvek do garančního fondu, živnost provozuje či její provozování přerušila. Navrhuje se úprava, která jasným způsobem vyjádří, že každá cestovní kancelář musí být plně zajištěna pro případ svého úpadku (pojištění nebo bankovní záruka, úhrada příspěvku do garančního fondu) s výjimkou případů, kdy má ze strany živnostenského úřadu provozování živnosti pozastaveno, nebo pokud sám podnikatel oznámil živnostenskému úřadu přerušení provozování živnosti ve smyslu § 31 odst. 11 živnostenského zákona. Pokud by podnikatel provozoval živnost i v době oznámeného přerušení, dopouštěl by se mj. přestupku podle § 62 odst. 1 písm. r) živnostenského zákona. Provozování živnosti v době jejího pozastavení může být kvalifikováno jako trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

Samozřejmě i nadále platí, že cestovní kancelář, která je usazena v jiném členském státě EU nebo EHP, může být při podnikání v ČR zajištěna pro případ úpadku podle práva státu svého usazení.

K bodu 17 – § 9 odst. 1 písm. e)

Navrhuje se doplnit slova „a nemá pozastaveno provozování živnosti provozování cestovní kanceláře, nebo neoznámil živnostenskému úřadu přerušení jejího provozování“. Zájemce o koupi zájezdu by měl být řádným způsobem informován, kdo je pořadatelem zájezdu, o jehož koupi uvažuje. Zatímco cestovní kanceláře mohou pořádat své vlastní zájezdy, cestovní agentury mohou pouze zprostředkovávat prodej zájezdů pořádaných cestovní kanceláří s tím, že je vždy jejich povinností informovat o tom, kdo je jeho pořadatelem. Proto je již dnes stanovena povinnost označit provozovnu, propagační a jiné materiály určeného pro zákazníky slovy „cestovní kancelář“ nebo „cestovní agentura“, aby bylo naprosto zřejmé, s jakým subjektem zájemce o koupi zájezdu jedná. V praxi se však relativně často stává, že subjekt, který byl cestovní kanceláří, provozování této živnosti přeruší (či mu je její provozování ze strany živnostenského úřadu pozastaveno), ale na trhu zůstane i nadále ovšem jako cestovní agentura. V zájmu ochrany zákazníků se tedy upřesňuje, že označení slovy „cestovní kancelář“ mohou nadále využívat jen ti podnikatelé, kteří nejenže jsou držiteli příslušného živnostenského oprávnění, ale toto oprávnění je plně „aktivní“.

K bodu 18 – § 9 odst. 3:

Navrhuje se vypuštění slova „bezodkladně“. Cestovní kancelář podle § 2 odst. 2 zákona (tj. cestovní kancelář usazená v jiném členském státě EU), která v České republice nezřizuje pobočku, je povinna před zahájením prodeje zájezdů nebo zprostředkováním spojených cestovních služeb na území České republiky informovat o této skutečnosti ministerstvo. Povinnost tedy cestovní kancelář podle § 2 odst. 2 zákona musí splnit před tím, než dojde k zahájení prodeje zájezdů. Není tudíž zřejmé, k jakému zbytečnému odkladu by mohlo dojít.

K bodům 19 až 21 – § 9b

Navrhuje se doplnění odstavce 3, který by prodejci zájezdu pro pořadatele zájezdu usazeného mimo EHP stanovil povinnost před zahájením takového prodeje informovat o této skutečnosti ministerstvo a zároveň s tím i doložit doklady prokazující, že prodejce nebo pořadatel zájezdu splňují podmínku zajištění zájezdu pro případ úpadku podle tohoto zákona a zároveň jsou zákazníkům schopni garantovat jejich práva dle § 2537 až 2544a a § 2549 občanského zákoníku.

Podle platné právní úpravy je stanovena povinnost oznámit zahájení zprostředkování prodeje zájezdů pro cestovní kancelář usazenou na území jiného členského státu EU. Stejnou povinnost u pořadatele zájezdů usazeného mimo EHP však jednoznačně dovodit nelze. Zatímco všechny cestovní kanceláře v EU musejí být řádně zajištěny pro případ úpadku a pravidla týkající se možnosti reklamace kvality zájezdů jsou díky směrnici 2015/2302 napříč členskými státy Evropské unie srovnatelná, na pořadatele zájezdů ze zemí mimo Unii mohou státy, v nichž jsou tito usazeni, klást mnohem menší požadavky. Povinnost informovat ministerstvo v případě prodeje zájezdů pro cestovní kancelář podle § 2 odst. 2 zákona lze bez obav vypustit, zavést tuto povinnost pro prodej zájezdů pro prodejce z nečlenských států EU se naopak jeví jako velice vhodné a z hlediska ochrany zákazníků i žádoucí.

Prodejce zájezdů bude moci splnění podmínek doložit například pojistnou nebo jinou obdobou smlouvu plnící požadavky podle § 6 až 7b zákona a obchodními podmínkami vztahujícími se k prodávanému zájezdu či příkladem vzorové smlouvy o zájezdu, z nichž je možné ověřit dodržování zákaznických práv stanovených občanským zákoníkem.

K bodu 22 – označení dílu 2 včetně nadpisu

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 23 – § 9e

Písmeno a)

Definuje se ubytovací zařízení jako místo, ve kterém ubytovatel poskytuje ubytování.

Písmeno b)

Definuje se registrační číslo jako jedinečný (neopakovatelný) identifikační kód, který jednoznačně určuje ubytovací zařízení. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že registrační číslo není přidělováno ubytovateli, ale konkrétnímu ubytovacímu zařízení, tedy konkrétnímu místu, kde dochází k poskytování ubytování ubytovatelem.

Písmeno c)

Definuje se ubytovatel, tedy osoba, které vznikají povinnosti v souvislosti s jí vykonávanou činností spočívající v poskytování ubytování. Ubytovatelem je osoba, která poskytuje ubytování na základě živnostenského oprávnění, tzn. soustavně, samostatně (tedy nikoliv

v závislém postavení), svým jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem (viz § 2 odst. 2 živnostenského zákona).

K bodu 24 – § 9e

Písmeno a)

Definuje se ubytovací zařízení jako místo, ve kterém ubytovatel poskytuje ubytování, přičemž ubytovacím zařízením není jednotka pro poskytování ubytování, jak je definována v článku 3 odst. 1 nařízení.

Písmeno b)

nově se upravuje pojem jednotka pro poskytování ubytování, který vychází z čl. 3 odst. 1 nařízení, v němž je „jednotka“ definována jako zařízení ubytovací zařízení nacházející se v Unii, které je předmětem poskytování služby v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování a zároveň nejde o hotel nebo podobné ubytovací zařízení včetně hotelů v letoviscích, apartmánových hotelů a motelů, hostelů, kempů a tábořišť definovaných ve skupině 55.1 a 55.2 klasifikace NACE Rev. 2 obsažené v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006.

Písmeno c)

Definuje se registrační číslo. Registračním číslem se podle čl. 3 odst. 7 nařízení rozumí jedinečný identifikační kód vydaný příslušným orgánem, který jednotku v tomto členském státě identifikuje. Z nařízení vychází i v zákoně uvedená definice, která je nicméně rozšířena i o ubytovací zařízení. Registrační číslo tedy bude přidělováno nejen jednotkám pro poskytování ubytování (jednotkám podle nařízení), ale i ubytovacím zařízením.

Písmeno d)

Definuje se ubytovatel, tedy osoba, které vznikají povinnosti v souvislosti s jí vykonávanou činností spočívající v poskytování ubytování. Ubytovatelem je osoba, která poskytuje ubytování na základě živnostenského oprávnění, tzn. soustavně, samostatně (tedy nikoliv v závislém postavení), svým jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem (viz § 2 odst. 2 živnostenského zákona). Dále je ubytovatelem též osoba, která je hostitelem podle nařízení. Hostitele nařízení definuje v čl. 3 odst. 2 jako fyzickou nebo právnickou osobu, která poskytuje nebo má v úmyslu poskytovat za úplaty službu v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování prostřednictvím online platformy pro krátkodobé pronájmy v rámci podnikatelské či nepodnikatelské činnosti, pravidelně či občasně.

K bodu 25 – § 9f

Odstavec 1

Definuje se registr ubytovacích zařízení a ubytovaných osob. Registr je propojen s ostatními systémy veřejné správy, aby platilo, že ubytovatelé státním úřadům poskytují veškeré zákonem stanovené informace pouze jednou. Registr je informačním systémem veřejné správy, viz definice v § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Registr je spravován ministerstvem.

Odstavce 2 a 3

Stanoví se doba uchovávání údajů v registru. Obecně platí, že údaj uložený v registru, který se týká konkrétního ubytovacího zařízení, se z registru odstraní po šesti letech od okamžiku, kdy ubytovatel oznámí ukončení činnosti spočívající v ubytování v daném ubytovacím zařízení.

Z tohoto pravidla však existuje výjimky, které se týkají údajů o osobách ubytovaných v ubytovacím zařízení. V tomto případě se doba uchovávání údajů liší jednak podle toho, zda jde o občana ČR nebo o cizince a jednak dle toho, zda se ubytovací zařízení nachází na území obce, která zavedla poplatek z pobytu, nebo zda je ubytovací zařízení umístěno na území obce, kde tento poplatek zaveden nebyl.

Pokud jde o cizince ubytovaného v ubytovacím zařízení v obci, která nezavedla poplatek z pobytu, stanovuje dobu uchovávání informace od doby zápisu v registru zákon o pobytu cizinců na území ČR¹⁵. V případě, kdy obec zavedla poplatek z pobytu, je doba uchovávání údajů u občanů ČR dána zákonem o místních poplatcích¹⁶; údaje o cizincích budou uchovávány po dobu stanovenou buď v zákoně o pobytu cizinců, nebo v zákoně o místních poplatcích, podle toho, který ze zákonů stanovuje delší lhůtu¹⁷. Rozhodným okamžikem je vždy den zápisu údajů do registru.

Informace o občanech ČR, kteří se ubytovali v obci, jež nezavedla poplatek z pobytu, se uchovávají o dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru. Tato doba byla analogicky zvolena podle čl. 12 odst. 3 nařízení, které stanoví, že údaje o činnosti se uchovávají na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však po dobu 18 měsíců od jejich obdržení.

Odstavec 4

Registr umožní splnit povinnost i oznámit ubytování cizince i těm osobám, které jsou ubytovateli podle zákona o pobytu cizinců, ale nejsou ubytovateli podle tohoto zákona¹⁸ (tj. osoby, které bezplatně ubytovávají více než 5 cizinců¹⁹). Avšak vzhledem k tomu, že registr má sloužit výhradně pro účely cestovního ruchu, zejména k usnadnění výběru poplatku z pobytu, nebudou v něm informace o cizincích, které zadala osoba, jež podle tohoto zákona není ubytovatelem (avšak je ubytovatelem dle zákona o pobytu cizinců) uchovávány, nýbrž budou v co nejkratší možné době (s ohledem na technické řešení) předány přímo do registru cizinců, který provozuje Policie České republiky. Jakmile si tyto dva systémy automatizovaně potvrdí, že došlo k úspěšnému přenosu, budou veškeré údaje o cizinci z registru spravovaného Ministerstvem pro místní rozvoj odstraněny. Pro vyřešení případných technických problémů a selhání je navrhováno, aby data byla odstraněna nejpozději (to znamená, že mohou být smazána i podstatně dříve) do 24 hodin od okamžiku, kdy byl jejich přenos do systému spravovaného policií prokazatelně dokončen.

K bodu 26 – § 9f

Odstavec 1

Definuje se registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob. Registr je propojen s ostatními systémy veřejné správy, aby platilo, že ubytovatelé státním úřadům poskytují veškeré zákonem stanovené informace pouze jednou. Registr je informačním systémem veřejné správy, viz definice v § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Registr je spravován ministerstvem.

Odstavce 2 a 3

stanoví se doba uchovávání údajů v registru. Obecně platí, že údaj uložený v registru u konkrétního ubytovacího zařízení se z registru odstraní po šesti letech od okamžiku, kdy

¹⁵ V současnosti tuto problematiku řeší § 101 odst. 4, kde je doba uchovávání stanovena na 6 let.

¹⁶ Ustanovení § 3g odst. 4. I zde je doba uchovávání momentálně stanovena na 6 let.

¹⁷ Aktuálně jsou obě lhůty stanoveny na 6 let, nicméně do budoucna může dojít ke změnám.

¹⁸ Viz § 97 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a § 102 odst. 5 téhož zákona.

¹⁹ Ustanovení § 99 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

ubytovatel oznámí ukončení činnosti spočívající v ubytování v daném ubytovacím zařízení. Z tohoto pravidla však existují výjimky, které se týkají údajů o osobách ubytovaných v ubytovacím zařízení. V tomto případě se doba uchovávání údajů liší jednak podle toho, zda jde o občana ČR nebo o cizince a jednak dle toho, zda se ubytovací zařízení nachází na území obce, která zavedla poplatek z pobytu či zda je ubytovací zařízení umístěno na území obce, kde tento poplatek zaveden nebyl.

Pokud jde o cizince ubytovaného v ubytovacím zařízení v obci, která nezavedla poplatek z pobytu, stanovuje dobu uchovávání informace od doby zápisu v registru zákon o pobytu cizinců na území ČR²⁰. V případě, kdy obec zavedla poplatek z pobytu, je doba uchovávání údajů u občanů ČR dána zákonem o místních poplatcích²¹; údaje o cizincích budou uchovávány po dobu stanovenou buď v zákoně o pobytu cizinců, nebo v zákoně o místních poplatcích, podle toho, který ze zákonů stanovuje delší lhůtu²². Rozhodným okamžikem je vždy den zápisu údajů do registru.

Informace o občanech ČR, kteří se ubytovali v obci, jež nezavedla poplatek z pobytu, se uchovávají o dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru. Tato doba byla analogicky zvolena podle čl. 12 odst. 3 nařízení, které stanoví, že údaje o činnosti se uchovávají na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však po dobu 18 měsíců od jejich obdržení.

U jednotek pro poskytování ubytování, jejichž definice uvedená v § 9h odst. 1 písm. b) tohoto zákona vychází přímo z nařízení, je nařízením stanovena i doba uchování údajů o těchto jednotkách. Dle čl. 5 odst. 5 nařízení je tato doba nejvýše 18 měsíců poté, co hostitel oznámí, že jednotka má být vyřazena z registru. Údaje o jednotce poskytnuté při registraci tedy budou z registru odstraněny 18 měsíců od oznámení ukončení poskytování ubytovacích služeb.

Odstavec 4

Registr umožní splnit povinnost i oznámit ubytování cizince i těm osobám, které jsou ubytovateli podle zákona o pobytu cizinců, ale nejsou ubytovateli podle tohoto zákona²³ (tj. osoby, které bezplatně ubytovávají více než 5 cizinců²⁴). Avšak vzhledem k tomu, že registr má sloužit výhradně pro účely cestovního ruchu, zejména k usnadnění výběru poplatku z pobytu, nebudou v něm informace o cizincích, které zadala osoba, jež podle tohoto zákona není ubytovatelem (avšak je ubytovatelem dle zákona o pobytu cizinců) uchovávány, nýbrž budou v co nejkratší možné době (s ohledem na technické řešení) předány přímo do registru cizinců, který provozuje Policie České republiky. Jakmile si tyto dva systémy automatizovaně potvrdí, že došlo k úspěšnému přenosu, budou veškeré údaje o cizinci z registru spravovaného Ministerstvem pro místní rozvoj odstraněny. Pro vyřešení případných technických problémů a selhání je navrhováno, aby data byla odstraněna nejpozději (to znamená, že mohou být smazána i podstatně dříve) do 24 hodin od okamžiku, kdy byl jejich přenos do systému spravovaného policií prokazatelně dokončen.

K bodu 27 – § 9f

Odstavec 1

Definuje se registr ubytovacích zařízení, jednotek pro poskytování ubytování a ubytovaných osob. Registr je propojen s ostatními systémy veřejné správy, aby platilo, že ubytovatelé

²⁰ V současnosti tuto problematiku řeší § 101 odst. 4, kde je doba uchovávání stanovena na 6 let.

²¹ Ustanovení § 3g odst. 4. I zde je doba uchovávání momentálně stanovena na 6 let.

²² Aktuálně jsou obě lhůty stanoveny na 6 let, nicméně do budoucna může dojít ke změnám.

²³ Viz § 97 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a § 102 odst. 5 téhož zákona.

²⁴ Ustanovení § 99 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

státním úřadům poskytují zákonem stanovené informace pouze jednou. Registr je informačním systémem veřejné správy, viz definice v § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Registr je spravován ministerstvem.

Odstavec 2

Registr plní funkci jednotného digitálního kontaktního místa podle nařízení a vykonává činnosti, které jsou nařízením tomuto místu stanovené. Každý členský stát, který se rozhodne pro povinnou registraci hostitelů je povinen zřídit jednotné digitální kontaktní místo, jehož úkoly jsou uvedeny v čl. 10 nařízení. Orgánem, který odpovídá za provoz jednotného digitálního kontaktního místa je ministerstvo, které je správcem registru.

Činnost jednotného kontaktního místa zahrnuje příjem a předávání údajů o činnosti odpovídajícího registračního čísla, přesné adresy jednotky a URL nabídek poskytovaných online platformami. Dále usnadňuje online platformám provádět namátkové kontroly a zveřejňuje seznam oblastí, kde se uplatňuje registrační postup a seznam oblastí, z nichž musí platformy shromažďovat a jednotnému kontaktnímu místu předávat informace o činnosti jednotlivých registračních čísel. V případě České republiky půjde v obou případech o území celého státu.

Odstavec 3

Podle nařízení musí všechny členské státy jmenovat národního koordinátora (čl. 11 odst. 1 nařízení, kde je i podrobně popsána jejich působnost a odpovědnost). Podle odstavce 3 je tímto koordinátorem pro Českou republiku ministerstvo.

Národní koordinátoři působí jako kontaktní místa své příslušné státní správy ve všech záležitostech týkajících se jednotného digitálního kontaktního místa. Národní koordinátor odpovídá za styky s Komisí ohledně veškerých záležitostí souvisejících s jednotným digitálním kontaktním místem.

Odstavce 4 a 5

Stanoví se doba uchovávání údajů v registru. Obecně platí, že údaj uložený v registru u konkrétního ubytovacího zařízení se z registru odstraní po šesti letech od okamžiku, kdy ubytovatel oznámí ukončení činnosti spočívající v ubytování v daném ubytovacím zařízení. Z tohoto pravidla však existují výjimky, které se týká údajů o osobách ubytovaných v ubytovacím zařízení. V tomto případě se doba uchovávání údajů liší jednak podle toho, zda jde o občana ČR nebo o cizince a jednak dle toho, zda se ubytovací zařízení nachází na území obce, která zavedla poplatek z pobytu, nebo zda je ubytovací zařízení umístěno na území obce, kde tento poplatek zaveden nebyl.

Pokud jde o cizince ubytovaného v ubytovacím zařízení v obci, která nezavedla poplatek z pobytu, stanovuje dobu uchovávání informace od doby zápisu v registru zákon o pobytu cizinců na území ČR²⁵. V případě, kdy obec zavedla poplatek z pobytu, je doba uchovávání údajů u občanů ČR dána zákonem o místních poplatcích²⁶; údaje o cizincích budou uchovávány po dobu stanovenou buď v zákoně o pobytu cizinců, nebo v zákoně o místních poplatcích, podle toho, který ze zákonů stanovuje delší lhůtu²⁷. Rozhodným okamžikem je vždy den zápisu údajů do registru.

²⁵ V současnosti tuto problematiku řeší § 101 odst. 4, kde je doba uchovávání stanovena na 6 let.

²⁶ Ustanovení § 3g odst. 4. I zde je doba uchovávání momentálně stanovena na 6 let.

²⁷ Aktuálně jsou obě lhůty stanoveny na 6 let, nicméně do budoucna může dojít ke změnám.

Informace o občanech ČR, kteří se ubytovali v obci, jež nezavedla poplatek z pobytu, se uchovávají o dobu 18 měsíců ode dne jejich vložení do registru. Tato doba byla analogicky zvolena podle čl. 12 odst. 3 nařízení, které stanoví, že údaje o činnosti se uchovávají na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však po dobu 18 měsíců od jejich obdržení.

U jednotek pro poskytování ubytování, jejichž definice uvedená v § 9e písm. b) tohoto zákona vychází přímo z nařízení, je nařízením stanovena i doba uchování údajů o těchto jednotkách. Podle čl. 5 odst. 5 nařízení je tato doba nejvýše 18 měsíců poté, co hostitel oznámí, že jednotka má být vyřazena z registru. Údaje o jednotce poskytnuté při registraci tedy budou z registru odstraněny 18 měsíců od oznámení ukončení poskytování ubytovacích služeb.

Odstavec 6

Registr umožní splnit povinnost i oznámit ubytování cizince i těm osobám, které jsou ubytovateli podle zákona o pobytu cizinců, ale nejsou ubytovateli podle tohoto zákona²⁸ (tj. osoby, které bezplatně ubytovávají více než 5 cizinců²⁹). Avšak vzhledem k tomu, že registr má sloužit výhradně pro účely cestovního ruchu, zejména k usnadnění výběru poplatku z pobytu, nebudou v něm informace o cizincích, které zadala osoba, jež podle tohoto zákona není ubytovatelem (ale je ubytovatelem dle zákona o pobytu cizinců) uchovávány, nýbrž budou v co nejkratší možné době (s ohledem na technické řešení) předány přímo do registru cizinců, který provozuje Policie České republiky. Jakmile si tyto dva systémy automatizovaně potvrdí, že došlo k úspěšnému přenosu, budou veškeré údaje o cizinci z registru spravovaného Ministerstvem pro místní rozvoj odstraněny. Pro vyřešení případných technických problémů a selhání je navrhováno, aby data byla odstraněna nejpozději (to znamená, že mohou být smazána i podstatně dříve) do 24 hodin od okamžiku, kdy byl jejich přenos do systému spravovaného policií prokazatelně dokončen.

K bodu 28 – § 9g a 9h

§ 9g

Ustanovení § 9g upravuje rozsah údajů zapisovaných do registru. Návrh zákona předpokládá, že zapisovat data do registru bude povinností ubytovatele. Do registru se budou zapisovat údaje týkající se ubytovacího zařízení, údaje týkající se ubytovatele a údaje o ubytovaných osobách.

Odstavec 1

Ubytovatel při registraci ubytovacího zařízení do registru povinně запиše následující údaje, které se týkají tohoto ubytovacího zařízení:

- a) Adresu odpovídající zápisu v registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN) specifikující, kde se ubytovací zařízení nachází. V případě kempů, stanových tábořišť apod. ubytovatel vyplní parcelní číslo/čísla, na nichž se předmětné ubytovací zařízení nachází. Podobně v případě hotelu uvede parcelní číslo pozemku, ke kterému přiléhá přístaviště nebo kotviště, či blíže specifikuje umístění ubytovacího zařízení na vodní ploše. Předpokládá se, že rejstřík bude napojen přímo na RUIAN, a tak bude moci při vyplňování adresy poskytovat plnohodnotnou nápovědu a zadanou adresu ihned ověřit.
- b) Datum, kdy v ubytovacím zařízení dojde k zahájení činností spojených s ubytováním osob. Oznámení bude ubytovatel povinen provést před zahájením činnosti. V případě ubytovacích zařízení tak tedy bude muset učinit předtím, než bude zařízení připraveno

²⁸ Viz § 97 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a § 102 odst. 5 téhož zákona.

²⁹ Ustanovení § 99 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

přijmout prvního hosta. V případě, kdy ubytovatel ubytovací zařízení nezaregistruje, resp. zaregistruje až po zahájení činnosti, se bude jednat o přestupek, o němž bude rozhodovat obecní živnostenský úřad příslušný dle umístění příslušného ubytovacího zařízení.

Odstavec 2

Stanoví se, jaké údaje bude ubytovatel povinen zadat do registru při registraci ubytovacího zařízení o sobě samém. Těmito údaji jsou:

- a) ubytovatel – fyzická osoba – do registru запиše své jméno, případně všechna jména a příjmení. Ubytovatel – právnická osoba – do registru zadá svou obchodní firmu; právnické osoby nezapsané ve veřejném rejstříku zadají svůj název,
- b) ubytovatel, který je nepodnikající fyzickou osobou, uvede své datum narození. Tato informace je nezbytná k jednoznačné identifikaci osoby, která nemá vlastní IČO,
- c) osoby, kterým bylo přiděleno identifikační číslo osoby (IČO), vyplní tento údaj. Osoby, které nemají IČO, zadají daňové identifikační číslo (DIČ), pokud jim bylo přiděleno,
- d) do registru bude zaznamenán údaj o adrese bydliště (u nepodnikajících fyzických osob) nebo o adrese sídla. Předpokládá se, že díky napojení na ostatní rejstříky státní správy by tento údaj mohl být vyplňován automaticky,
- e) pro účely doručování může ubytovatel zadat korespondenční adresu odlišnou od adresy bydliště nebo sídla. Ani zadání této adresy však nezmění povinnost správních úřadů komunikovat primárně prostřednictvím datové schránky, pokud je zřízena,
- f) telefonní číslo, které mohou orgány státní správy používat pro komunikaci. U hostitelů tento požadavek vychází z čl. 5 nařízení,
- g) e-mailovou adresu, kterou mohou orgány státní správy používat pro komunikaci. U hostitelů tento požadavek vychází z čl. 5 nařízení,
- h) v obci, která zavedla poplatek z pobytu, bude ubytovatel povinen uvést také další údaje podle zákona o místních poplatcích. Těmito údaji jsou:
 - u právnické osoby určení fyzických osob, které jsou jejím jménem oprávněny jednat v poplatkových povinnostech, viz § 14a odst. 2 písm. a) zákona o místních poplatcích,
 - čísla všech účtů u poskytovatelů platebních služeb, včetně poskytovatelů těchto služeb v zahraničí, užívaných v souvislosti s podnikatelskou činností, viz § 14a odst. 2 písm. b) zákona o místních poplatcích.

Jméno zákonného zástupce, jak uvádí nařízení v čl. 5, není v podmínkách ČR zapotřebí, neboť tato informace je snadno zjistitelná z veřejného rejstříku.

§ 9h

Ustanovení § 9h navazuje na § 9g a upravuje rozsah dalších údajů zapisovaných do registru.

Odstavec 1

Pokud dojde k dočasnému uzavření ubytovacího zařízení, bude ubytovatel povinen uvést tuto skutečnost do registru a zároveň s tím uvést datum předpokládaného opětovného zprovoznění.

Jestliže dojde k ukončení poskytování služeb v oblasti ubytování, bude ubytovatel povinen tuto skutečnost předem vyznačit v registru uvedením data, kdy dojde k ukončení činnosti.

V případě, že ubytovatel tuto skutečnost neuvede, resp. uvede ji opožděně, dopustí se přestupku, který dozorují a správní tresty za něj ukládají obecní živnostenské úřady. Podnikatelé tímto úkonem zároveň splní i povinnost podle § 17 odst. 3 živnostenského zákona oznámit živnostenskému úřadu ukončení provozování živnosti v provozovně. Prostřednictvím registru budou mít možnost splnit i povinnost podle § 31 odst. 16 živnostenského zákona, tj. informovat živnostenský úřad o místě pro vypořádání případných závazků.

Odstavec 2

Stanoví se, které údaje je ubytovatel povinen zaznamenat do registru o osobě, kterou ubytuje ve svém ubytovacím zařízení. Některé z těchto údajů se týkají pouze cizinců (tj. fyzických osob, které nejsou státními občany České republiky, včetně občanů EU) a u občanů ČR zaznamenávány nebudou.

Ubytovatel do registru zaznamená:

- a) kompletní jméno a příjmení ubytované osoby (tuzemce i cizozemce) tak, jak je uvedeno v dokladu totožnosti, podle kterého se identifikace provádí. V případě nezletilých nebo osob s omezenou svéprávností, jež nemají vlastní doklad totožnosti, ubytovatel запиše údaje dle toho, jak mu jsou poskytnuty ze strany zákonného zástupce této osoby, nebo toho, kdo tuto osobu doprovází,
- b) den, měsíc a rok narození ubytované osoby. Zde opět vychází z údajů uvedených v předloženém dokladu totožnosti. Není-li v dokladu některý z požadovaných údajů uveden (nejčastěji může dojít k tomu, že v dokladu je zaznamenán pouze rok narození, protože ostatní údaje, tedy měsíc a den, jsou neznámé), запиše jen ta data, jež lze z dokladu získat. V případě osob, které žádný doklad totožnosti nevlastní, ubytovatel postupuje obdobně jako v předchozím případě. V obcích, v nichž je zaveden poplatek z pobytu, tento údaj také slouží pro posouzení oprávněnosti uplatněného osvobození (osoby mladší 18 let tento poplatek neplatí). Pokud bude v dokladu uveden pouze rok narození, bude se pro účely výběru poplatku předpokládat, že osoba se narodila 31. 12. tohoto roku,
- c) adresu místa trvalého pobytu ubytované osoby, či jinou obdobnou adresu, kterou ubytovaný užívá v zahraničí, pokud ubytovaná osoba trvalý pobyt na území ČR nemá. V případě, kdy tento údaj není v předloženém dokladu zaznamenán, vychází při jeho zápisu z informací poskytnutých ubytovanou osobou. Tato informace slouží nejen k jednoznačnému ztotožnění ubytované osoby, ale i k řízení cestovního ruchu (zaměření marketingových kampaní apod.),
- d) státní občanství ubytované osoby. Jde o údaj, který umožní odlišit cizince od občanů ČR. Zároveň se také jedná o důležitou statistickou informaci,
- e) druh a číslo dokladu, na jehož základě byla ubytovaná osoba ubytovatelem ztotožněna, včetně čísla víza, pokud je v dokladu vyznačeno. Aby byla zajištěna relevance zaznamenávaných dat, zákon stanoví požadavky na doklad, podle kterého může být ztotožnění provedeno. U rezidentů EU se nabízí celá řada takovýchto dokladů – od cestovního pasu, přes různé identifikační karty (obdoba občanských průkazů), až po různé karty rezidentů (obdoba povolení k dočasnému či trvalému pobytu nebo dokladu o poskytnutí azylu apod.). Každý doklad však musí splňovat čtyři základní podmínky:
 - musí být vydán orgánem státní správy příslušného členského státu EU,
 - musí být opatřen fotografií ztotožňované osoby,
 - musí v něm být uvedeno jméno (popř. všechna jména) a příjmení jeho držitele a
 - musí v něm být uveden datum narození držitele.

U osob, které nejsou rezidenty některého členského státu EU, bude možné ke ztotožnění použít jediný druh dokladu, a to jejich cestovní pas. Je-li zde vyznačeno vízum opravňující osobu ke vstupu na území České republiky nebo Evropské unie, uvede ubytovatel i číslo tohoto víza,

- f) datum počátku ubytování každé ubytované osoby,
- g) datum předpokládaného konce ubytování ubytované osoby ve svém ubytovacím zařízení. Tím dojde ke splnění jedné z povinností dle § 97 zákona o pobytu cizinců, uvést předpokládanou dobu pobytu,
- h) v případě cizinců ubytovatel vyplní další údaje, které vycházejí ze zákona o pobytu cizinců. Jde zejména o datum počátku pobytu cizince na území ČR, předpokládanou dobu pobytu cizince na území ČR a účel pobytu (§ 97 zákona o pobytu cizinců). Na základě zadaného státního občanství registr automaticky rozpozná, zda tyto údaje bude nutné vyplňovat, či nikoliv.

Údaje o ubytované osobě bude ubytovatel povinen vyplnit bezprostředně po ubytování dané osoby, nejpozději do 24 hodin od okamžiku, kdy se osoba ubytuje. Včasný zápis údajů do registru je v zájmu bezpečnosti České republiky (např. v případě ubytovaných cizinců či osob v pátrání), tak i v zájmu bezpečnosti obyvatelstva (pátrání po přenašečích závažných nakažlivých chorob).

Zapisovat zde uvedené údaje nebude povinen ten ubytovatel, který je podle § 3h zákona o místních poplatcích oprávněn vést evidenční povinnost ve zjednodušeném rozsahu. V tomto případě bude ubytovateli umožněno, aby evidenci nadále vedl v „papírové“ podobě podle § 3h odst. 4 zákona o místních poplatcích.

Odstavec 3

Ubytovatel o ubytované osobě do registru zaznamená ještě další údaje, a to:

- a) datum, kdy ubytovaná osoba skutečně ukončí ubytování v ubytovacím zařízení,
- b) výši vybraného poplatku z pobytu nebo důvod osvobození od poplatku (systém bude umět automaticky vyhodnotit jako důvod osvobození od poplatku skutečnost, že ubytovaná osoba je mladší 18 let),
- c) datum úmrtí cizince, pokud k němu dojde v průběhu ubytování (viz § 100 písm. a) zákona o pobytu cizinců).

Všechny tyto údaje musí být do registru zadány nejpozději do 24 hodin od nastalé události.

K bodu 29 – § 9g odst. 1

Ustanovení upravuje údaje zapisované do registru. Návrh zákona předpokládá, že zapisovat data do registru a udržovat jejich aktuálnost bude povinností ubytovatele. Do registru se budou zapisovat údaje týkající se ubytovacího zařízení a jednotky pro poskytování ubytování (tedy jednotky podle nařízení), údaje týkající se hostitele a údaje o ubytovaných osobách.

Odstavec 1

Písmeno a)

Ubytovatel při registraci do registru povinně запиše následující údaje, které se týkají ubytovacího zařízení (tedy nikoliv jednotky pro poskytování ubytování):

- bod 1: adresu odpovídající zápisu v registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN) specifikující, kde se ubytovací zařízení nachází. V případě kempů, stanových tábořišť apod. ubytovatel vyplní parcelní číslo/čísla, na nichž se předmětné ubytovací zařízení nachází. Podobně v případě hotelu uvede parcelní číslo pozemku, ke kterému přiléhá přístaviště nebo kotviště, či blíže specifikuje umístění ubytovacího zařízení na

vodní ploše. Předpokládá se, že rejstřík bude napojen přímo na RUIAN, a tak bude moci při vyplňování adresy poskytovat plnohodnotnou nápovědu a zadanou adresu ihned ověřit.

bod 2: datum, kdy v ubytovacím zařízení nebo jednotce dojde k zahájení činností spojených s ubytováním osob. Oznámení bude ubytovatel povinen provést před zahájením činnosti. V případě ubytovacích zařízení tak tedy bude muset učinit předtím, než bude zařízení připraveno přijmout prvního hosta. V případě, kdy ubytovatel ubytovací zařízení nezaregistruje, resp. zaregistruje až po zahájení činnosti, se bude jednat o přestupek, o němž bude rozhodovat obecní živnostenský úřad příslušný dle umístění příslušného ubytovacího zařízení.

Písmeno b)

O jednotce pro poskytování ubytování ubytovatel při registraci uvede tyto údaje:

bod 1: Informace, které je hostitel povinen poskytnout podle nařízení. Podle čl. 5 nařízení se tak bude jednat o přesnou adresu jednotky, včetně případného čísla bytu, čísla poštovní schránky, je-li jiné, podlaží, v němž se jednotka nachází, označení v katastru nemovitostí nebo jakýkoliv jiný druh informací, které umožňují její přesnou identifikaci; druh jednotky; zda je jednotka nabízena jako část nebo celek hlavního nebo vedlejšího bydliště hostitele nebo k jiným účelům; maximální počet nabízených lůžek a hostů, které lze v jednotce ubytovat.

Je-li hostitel fyzická osoba, dále uvede: své jméno, své IČO, pokud bylo přiděleno, svoji adresu, své kontaktní telefonní číslo a svou adresu elektronické pošty, kterou má příslušný orgán používat pro písemnou komunikaci.

Právník osoba také uvede svůj název, své IČO, kontaktní telefonní číslo nejméně jednoho svého zástupce a svou adresu elektronické pošty, kterou má příslušný orgán používat pro písemnou komunikaci. Informace o jméně svého zákonného zástupce a adrese (které předpokládá nařízení) budou vyplněny automaticky na základě informací z ROB.

Žádná podpůrná dokumentace podle čl. 5 odst. 2 nebude požadována.

bod 2: Adresu odpovídající zápisu v registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RUIAN) specifikující, kde se jednotka nachází. Pakliže se jednotka nachází v bytovém domě, vyplní ubytovatel též číslo bytu, nebo, v případě, že byt číslo nemá, blíže popíše, kde se nachází (např. druhé patro vlevo od schodiště). V případě, že se jednotka nachází na plovoucím zařízení, uvede parcelní číslo pozemku, ke kterému přiléhá přístaviště nebo kotviště, či blíže specifikuje umístění jednotky na vodní ploše. Předpokládá se, že rejstřík bude napojen přímo na RUIAN, a tak bude moci při vyplňování adresy poskytovat plnohodnotnou nápovědu a zadanou adresu ihned ověřit.

bod 3: Datum, kdy v jednotce dojde k zahájení činností spojených s ubytováním osob. Oznámení bude ubytovatel povinen provést před zahájením činnosti. V případě jednotek bude činnost zahájena dnem vystavení první nabídky na digitální platformě. V případě, že ubytovatel jednotku nezaregistruje, resp. zaregistruje až po zahájení činnosti, bude se jednat o přestupek, o němž bude rozhodovat obecní živnostenský úřad příslušný dle umístění ubytovacího zařízení nebo jednotky.

K bodu 30 – § 9g odst. 3

V případě, že hostitel zapíše o jednotce pro poskytování ubytování do registru všechny požadované údaje, považuje se takovýto zápis za splnění registračních povinností podle čl. 5 nařízení. Veškeré hostitelem zapsané údaje musí být správné a přesné, za což v plné míře odpovídá sám hostitel (viz čl. 5 odst. 6 nařízení).

K bodu 31 – § 9h odst. 1

Pokud dojde k dočasnému uzavření ubytovacího zařízení (nikoliv tedy jednotky pro poskytování ubytování) bude ubytovatel povinen uvést tuto skutečnost do registru a zároveň s tím uvést datum předpokládaného opětovného zprovoznění.

Jestliže dojde k ukončení poskytování služeb v oblasti ubytování jak v ubytovacím zařízení, tak i v jednotce pro poskytování ubytování, bude ubytovatel povinen tuto skutečnost předem vyznačit v registru uvedením data, kdy dojde k ukončení činnosti. V případě, že ubytovatel tuto skutečnost neuvede, resp. uvede ji opožděně, spáchá přestupek, který dozorují a správní tresty za něj ukládají obecní živnostenské úřady. Podnikatel tímto úkonem zároveň splní i povinnost podle § 17 odst. 3 živnostenského zákona oznámit živnostenskému úřadu ukončení provozování živnosti v provozovně. Prostřednictvím registru bude mít možnost splnit i povinnost dle § 31 odst. 16 živnostenského zákona, tj. informovat živnostenský úřad o místě pro vypořádání případných závazků.

K bodu 32 – § 9h odst. 2 a 3

Odstavec 2

Stanoví se, které údaje je ubytovatel povinen zaznamenat do registru o osobě, kterou ubytuje ve svém ubytovacím zařízení nebo jednotce pro poskytování ubytování. Některé z těchto údajů se týkají pouze cizinců (tj. fyzických osob, které nejsou státními občany České republiky, včetně občanů EU) a u občanů ČR zaznamenávány nebudou. Ubytovatel do registru zaznamená:

- a) kompletní jméno a příjmení ubytované osoby (tuzemce i cizozemce) tak, jak je uvedeno v dokladu totožnosti, podle kterého se identifikace provádí. V případě nezletilých nebo osob s omezenou svéprávností, jež nemají vlastní doklad totožnosti, ubytovatel zapíše údaje dle toho, jak mu jsou poskytnuty ze strany zákonného zástupce této osoby, nebo toho, kdo tuto osobu doprovází.*
- b) den, měsíc a rok narození ubytované osoby. Zde opět vychází z údajů uvedených v předloženém dokladu totožnosti. Není-li v dokladu některý z požadovaných uveden (nejčastěji může dojít k tomu, že v dokladu je zaznamenán pouze rok narození, protože ostatní údaje, tedy měsíc a den, jsou neznámé), zapíše jen ta data, jež lze z dokladu získat. V případě osob, které žádný doklad totožnosti nevlastní, ubytovatel postupuje obdobně jako v předchozím případě. V obcích, v nichž je zaveden poplatek z pobytu, tento údaj také slouží pro posouzení oprávněnosti uplatněného osvobození (osoby mladší 18 let tento poplatek neplatí). Pokud bude v dokladu uveden pouze rok narození, bude se pro účely výběru poplatku předpokládat, že osoba se narodila 31. 12. tohoto roku.*
- c) adresu místa trvalého pobytu ubytované osoby, či jiná obdobná adresa, kterou ubytovaný užívá v zahraničí, pokud ubytovaná osoba trvalý pobyt na území ČR nemá. V případě, kdy tento údaj není v předloženém dokladu zaznamenán, vychází při jeho zápisu z informací poskytnutých ubytovanou osobou. Tato informace slouží nejen k jednoznačnému ztotožnění ubytované osoby, ale i k řízení cestovního ruchu (zaměření marketingových kampaní apod.).*

- d) státní občanství ubytované osoby. Jde o údaj, který umožní odlišit cizince od občanů ČR. Zároveň se také jedná o důležitou statistickou informaci.
- e) druh a číslo dokladu, na jehož základě byla ubytovaná osoba ubytovatelem ztotožněna, včetně čísla víza, pokud je v dokladu vyznačeno. Aby byla zajištěna relevance zaznamenávaných dat, zákon stanoví požadavky na doklad, podle kterého může být ztotožnění provedeno. U rezidentů EU se nabízí celá řada takovýchto dokladů – od cestovního pasu, přes různé identifikační karty (obdoba občanských průkazů), až po různé karty rezidentů (obdoba povolení k dočasnému či trvalému pobytu nebo dokladu o poskytnutí azylu apod.). Každý doklad však musí splňovat čtyři základní podmínky:
- musí být vydán orgánem státní správy příslušného členského státu EU,
 - musí být opatřen fotografií ztotožňované osoby,
 - musí v něm být uvedeno jméno (popř. všechna jména) a příjmení jeho držitele,
 - musí v něm být uveden datum narození držitele.
- U osob, které nejsou rezidenty některého členského státu EU, bude možné k jejich ztotožnění použít jediný druh dokladu, a to jejich cestovní pas. Je-li zde vyznačeno vízum opravňující osobu ke vstupu na území České republiky nebo Evropské unie, uvede ubytovatel i číslo tohoto víza.
- f) datum počátku ubytování každé ubytované osoby.
- g) datum předpokládaného konce ubytování ubytované osoby ve svém ubytovacím zařízení. Tím dojde ke splnění jedné z povinností dle § 97 zákona o pobytu cizinců, uvést předpokládanou dobu pobytu.
- h) v případě cizinců ubytovatel vyplní další údaje, které vycházejí ze zákona o pobytu cizinců. Jde zejména o datum počátku pobytu cizince na území ČR, předpokládanou dobu pobytu cizince na území ČR a účel pobytu (§ 97 zákona o pobytu cizinců). Na základě zadaného státního občanství registr automaticky rozpozná, zda tyto údaje bude nutné vyplňovat, či nikoliv.

Údaje o ubytované osobě bude ubytovatel povinen vyplnit bezprostředně po ubytování dané osoby, nejpozději do 24 hodin od okamžiku, kdy se osoba ubytuje. Včasný zápis údajů do registru je v zájmu bezpečnosti České republiky (např. v případě ubytovaných cizinců či osob v pátrání), tak i v zájmu bezpečnosti obyvatelstva (pátrání po přenašečích závažných nakažlivých chorob).

Zapisovat zde uvedené údaje nebude povinen ten ubytovatel, který je podle § 3h zákona o místních poplatcích oprávněn vést evidenční povinnost ve zjednodušeném rozsahu. V tomto případě bude ubytovateli umožněno, aby evidenci nadále vedl v „papírové“ podobě podle § 3h odst. 4 zákona o místních poplatcích.

Odstavec 3

Ubytovatel o osobě ubytované v ubytovacím zařízení nebo v jednotce pro poskytování ubytování do registru zaznamená ještě další údaje, a to:

- a) datum, kdy ubytovaná osoba skutečně ukončí ubytování v ubytovacím zařízení.
- b) výši vybraného poplatku z pobytu nebo důvod osvobození od poplatku (systém bude umět automaticky vyhodnotit jako důvod osvobození od poplatku skutečnost, že ubytovaná osoba je mladší 18 let).
- c) datum úmrtí cizince, pokud k němu dojde v průběhu ubytování, viz § 100 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

Všechny tyto údaje musí být do registru zadány nejpozději do 24 hodin od nastalé události.

K bodu 33 – § 9i a 9j

§ 9i

Navrhuje se, aby ministerstvo mělo možnost upravit bližší podmínky fungování registru prostřednictvím vyhlášky, která stanoví způsob a formát zápisu údajů a jejich předávání do registru.

Možnost bližší úpravy prostřednictvím vyhlášky se jeví jako vhodná též s ohledem na oprávnění Evropské komise přijmout prováděcí akty ke stanovení společných technických specifikací a postupů pro zajištění interoperability řešení pro fungování jednotných digitálních kontaktních míst a bezproblémové výměny údajů, včetně struktury registračních čísel. Pokud by Komise nějaký takový prováděcí akt přijala, měla by Česká republika mít možnost na něj co nejrychleji reagovat a fungování registru mu přizpůsobit.

§ 9j

Odstavec 1

Zaregistrovat ubytovací zařízení bude ubytovatel povinen před prvním poskytnutím ubytování. Zápisem všech údajů podnikatel splní také povinnost vyplývající pro něj z ustanovení § 17 odst. 3 živnostenského zákona, pokud jde o oznámení zahájení provozování příslušné živnosti v provozovně. Registrace ubytovacího zařízení v registru jej však nezabavuje povinnosti oznámit živnostenskému úřadu zahájení provozování jiných živností v dané provozovně, pokud jsou zde vykonávány.

Zadá-li ubytovatel veškeré údaje, které pro něj vyplývají z tohoto zákona, systém automaticky přidělí registrační číslo, které bude jedinečné pro každé ubytovací zařízení. Tedy každý ubytovatel bude mít tolik registračních čísel, kolik bude provozovat ubytovacích zařízení (např. ubytovatel provozující dvě ubytovací zařízení bude tedy muset mít přidělena dvě různá registrační čísla, z nichž každé bude platné pro jiné ubytovací zařízení). Samotné vydání registračního čísla však ubytovatele bez dalšího neopravňuje k výkonu této činnosti. K legálnímu výkonu takovéto činnosti musí splňovat i další podmínky vyplývající pro něj z jiných právních předpisů (např. živnostenského nebo stavebního zákona). Zároveň s tím zůstávají zachována oprávnění příslušných orgánů (živnostenské úřady, stavební úřady aj.) k provádění kontrol dle zvláštních právních předpisů i k ukládání správních trestů za případná zjištěná porušení. Takto uložený správní trest za porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů nebrání uložení správního trestu za porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona, neboť ten chrání odlišné objekty.

Odstavec 2

V případě, kdy ministerstvo zjistí, že údaje zadané do registru při registraci ubytovacího zařízení jsou neúplné nebo nepravdivé, vyzve ubytovatele k nápravě v přiměřené lhůtě, kterou mu k tomu stanoví. Pokud ubytovatel na základě výzvy ve stanovené lhůtě příslušnou nápravu neprovede, dopustí se přestupku.

Samotné vydání výzvy ke zjednání nápravy nebrání příslušnému dozorovému orgánu uložení případného správního trestu dle zvláštních právních předpisů.

Odstavec 3:

Pokud by vyšlo najevo, že registraci ubytovacího zařízení do registru provedla osoba, která k tomu nebyla oprávněna (např. bývalý zaměstnanec, jenž v době registrace již nebyl v zaměstnaneckém poměru), bude mít ministerstvo možnost zrušit takto přidělené registrační

číslo. Vzhledem k tomu, že řízení nebude mít žádného účastníka (nerozhoduje se přímo o žádném právu nebo povinnosti neoprávněně zaregistrovaného), bude v dané věci rozhodováno usnesením, které se pouze poznamená do spisu. Pokud to bude vhodné, ministerstvo o vydání usnesení informuje tu osobu, která byla bez své vůle zaregistrována.

K bodu 34 – § 9k

Odstavec 1

Hostitel bude povinen provést registraci jednotky pro poskytování ubytování v registru před prvním poskytnutím ubytování. Jakmile hostitel zadá veškeré údaje, které jsou požadovány nařízením, ministerstvo prostřednictvím registru přidělí registrační číslo jednotce (bude specifické pro každou jednotku). Tedy každý hostitel bude mít tolik registračních čísel, kolik bude provozovat jednotek pro poskytování ubytování (např. ubytovatel provozující dvě jednotky bude tedy muset mít přidělena dvě různá registrační čísla, z nichž každé bude platné pro jinou jednotku). Samotné vydání registračního čísla však hostitele bez dalšího neopravňuje k výkonu této činnosti. K legálnímu výkonu činnosti musí splňovat i další podmínky vyplývající pro něj z jiných právních předpisů (např. živnostenského nebo stavebního zákona). Zároveň s tím zůstávají zachována oprávnění příslušných orgánů (živnostenské úřady, stavební úřady aj.) k provádění kontrol dle zvláštních právních předpisů i k ukládání správních trestů za případná zjištěná porušení. Takto uložený správní trest za porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů nebrání uložení správního trestu za porušení tohoto zákona, neboť ten chrání odlišné objekty.

V případě, že hostitel, který je zároveň i podnikatelem ve smyslu § 2 živnostenského zákona, vyplní i všechny údaje stanovené v § 5 živnostenského zákona, splní tím i povinnost oznámení zahájení provozování příslušné živnosti živnostenskému úřadu. Systém však nemůže hostiteli bránit v registraci, resp. nemůže nevydat registrační číslo, pokud nejsou zadány veškeré náležitosti dle živnostenského zákona (v takovém případě systém může podnikatele na tuto skutečnost pouze upozornit). Vydání registračního čísla tedy není osvědčením o splnění povinnosti dle § 17 odst. 3 živnostenského zákona. Registrace jednotky pro poskytování ubytování v registru i s vyplněním všech údajů požadovaných dle § 5 živnostenského zákona podnikatele nezavazuje povinnosti oznámit živnostenskému úřadu zahájení provozování jiných živností v dané provozovně, pokud jsou zde vykonávány.

Odstavec 2

Zjistí-li ministerstvo, že údaje vyplývající z nařízení, které hostitel zadal při registraci, jsou neúplné nebo nepravdivé, vyzve hostitele k nápravě a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Ministerstvo má toto oprávnění pouze ve vztahu k údajům, jejichž povinnost uvést je při registraci vyplývá přímo z nařízení a jsou tedy rozhodné pro vydání registračního čísla. Neuvedení jiných údajů bude řešeno podle zvláštních právních předpisů těmi orgány, které dané právní předpisy dozorují.

Odstavec 3

Pokud hostitel neodstraní nedostatky jím zadaných údajů v registru týkající se jednotky pro poskytování ubytování, ministerstvo pozastaví platnost registračního čísla. Zjistí-li ministerstvo, že existují zjevné a vážné pochybnosti o pravosti nebo platnosti těchto údajů, pozastaví platnost registračního čísla i v případě, že lhůta podle odstavce 2 dosud neuplynula. Ministerstvo vyznačí v registru údaj o pozastavení nebo obnovení platnosti registračního čísla.

Možnost tohoto postupu ministerstva se týká pouze případů, kdy předmětné nedostatky vykazují registrační údaje, jejichž uvedení vyplývá z nařízení. V případě nesprávně uvedených jiných údajů (tedy údajů, které nevyplývají přímo z nařízení, ale ze zvláštních právních předpisů) se postupuje podle těchto příslušných zvláštních právních předpisů, včetně určení příslušného orgánu, který bude opravu nesprávně zadaných informací vymáhat.

Nejedná-li hostitel ve lhůtě stanovené ministerstvem ve výzvě nápravu, ministerstvo zahájí řízení, kterým pozastaví platnost registračního čísla jednotky. V případě zjevných a skutečně závažných pochybností o pravosti či platnosti zadaných údajů (např. v případě zadání neexistující adresy) bude mít ministerstvo možnost rozhodnout o pozastavení platnosti registračního čísla ještě před tím, než vyprší lhůta stanovená ve výzvě. V souladu se zněním druhé věty čl. 6 odst. 5 nařízení musí hostitel mít vždy možnost se před vydáním rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla vyjádřit, případně nesprávné údaje opravit nebo doplnit.

Odstavce 4 a 5

Informace o pozastavení platnosti registračního čísla bude zaznamenána v registru. Registrační číslo zůstane pozastavené od nabytí právní moci rozhodnutí o jeho pozastavení do doby, než ministerstvo toto rozhodnutí zruší na základě toho, že hostitel odstranil nedostatky, které k jeho pozastavení vedly. Zrušení rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla se opět provede rozhodnutím, kterým se ruší původní „pozastavovací“ rozhodnutí. Aby se celý proces obnovení registračního maximálně urychlil, může k vydání rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla dojít bezprostředně – tedy takovéto „rušící“ rozhodnutí může být prvním a pravděpodobně také jediným úkonem v řízení (účastníkem řízení, který bude mít právo se proti zrušení rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla odvolat, bude výhradně postižený hostitel, u něhož je to ale velmi nepravděpodobné). Po zrušení rozhodnutí o pozastavení platnosti registračního čísla dojde i k odstranění této informace z registru.

Samotné pozastavení registračního čísla nebrání hostiteli v dalším poskytování ubytovacích služeb. Hostitel pouze nebude moci zveřejňovat nové nabídky prostřednictvím online platform, neboť na nich bude jeho stávající nabídka znepřístupněna nebo odstraněna.

K bodu 35 – § 91

V § 91 je zavedena legislativní zkratka „online platforma“, kterou je míněn provozovatel online platformy podle čl. 3 odst. 6 nařízení, tj. platformy, která umožňuje hostům uzavírat s hostiteli smlouvy na dálku o poskytování služeb v oblasti krátkodobých pronájmů ubytování. Vzhledem k tomu, že český právní řád spojuje slovo „nájem“ v případě nemovitých věcí s dlouhodobým užíváním (viz § 2235 odst. 2 občanského zákoníku), je vhodnější chápat slova tohoto evropského právního předpisu v kontextu práva České republiky jako „ubytování“ (viz § 2326 občanského zákoníku).

Ustanovení tohoto zákona nebudou nijak dopadat na platformy umožňující zprostředkovávat (dlouhodobé) nájem. V případě, že se platforma zabývá zprostředkováním jak (dlouhodobých) nájmů, tak i (krátkodobého) ubytování, je nutné pro posouzení toho, zda se uplatní ustanovení tohoto zákona, posoudit vždy podle každé jednotlivé nabídky samostatně.

Napříště budou muset být veškeré nabídky hostitelů inzerované prostřednictvím online platform opatřeny platným (tedy takovým, které bylo skutečně vydáno ministerstvem a jehož platnost nebyla pozastavena) registračním číslem jednotky pro poskytování ubytování. Před

uveřejněním nabídky ubytování v jednotce podle nařízení (tedy v jednotce pro poskytování ubytování) bude tato online platforma povinna vyžádat si od hostitele prohlášení o tom, zda k ubytování nabízená jednotka pro poskytování ubytování se nachází v oblasti, kde byl zaveden registrační postup podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení. V České republice bude registrační postup uplatňován na celém území státu. V okamžiku, kdy hostitel prohlásí, že jednotka se v takovéto oblasti skutečně nachází, online platforma si od něj bude muset vyžádat zadání registračního čísla, které bude jasně zobrazeno u každé jednotlivé nabídky ubytování v jednotce podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení. Za pravdivost prohlášení sice ponesou plnou odpovědnost výhradně hostitelé, nicméně je i povinností platformy vynaložit veškeré úsilí, aby za využití seznamu oblastí, v nichž se na území uplatňuje registrační postup, zveřejněných prostřednictvím jednotného digitálního kontaktního místa, posoudila úplnost takového prohlášení podle čl. 8 nařízení. Zároveň platformy budou mít povinnost provádět pravidelnou namátkovou kontrolu úplnosti již učiněných prohlášení hostitelů a (pokud se jednotka nachází v oblasti, v níž se uplatňuje registrační postup) také platnosti hostitelem zadaného registračního čísla podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení. Za účelem usnadnění prováděné kontrol prohlášení hostitelů prováděných platformami bude informace o tom, že registrační postup se uplatňuje na území celého státu a informace o tom, že seznam oblastí, ze kterých si ministerstvo vyžádalo údaje od poskytovatelů platforem, se rovněž kryje s územím celého státu, dostupné prostřednictvím jednotného digitálního kontaktního místa podle čl. 13 odst. 1 nařízení a zároveň budou obě tyto informace bezplatně zveřejněny na internetových stránkách ministerstva podle čl. 13 odst. 3 nařízení.

Jakmile by ministerstvo postupem podle § 9k odst. 3 pozastavilo platnost registračního čísla jednotky pro ubytování, zároveň s tím rozhodnutím uloží provozovateli online platformy pro krátkodobé ubytování povinnost odstranit nebo znemožnit přístup ke stávajícím nabídkám uveřejněných s tímto registračním číslem a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu. Možnost vydat takové rozhodnutí bude ministerstvo mít i u nabídek, u nichž by došlo ke zneužití platného registračního čísla neoprávněnou osobou.

Rozhodnutí o odstranění nabídek nebo o znemožnění přístupu k nim musí obsahovat alespoň odůvodnění, jasné informace umožňující poskytovateli online platformy pro krátkodobé pronájmy identifikovat a lokalizovat dotyčné nabídky (prostřednictvím přesné URL), totožnost příslušného orgánu (ministerstva), totožnost hostitele a registrační číslo jednotky. Rozhodnutí může být prvním úkonem v řízení.

K bodu 36 – § 9m

Ubytovateli se ukládá povinnost, aby si od ubytované osoby vyžádal údaje, které osvědčují její totožnost.

Ubytovaná osoba předloží doklad, který obsahuje stanovené údaje. Aby byla zajištěna relevance zaznamenávaných dat, zákon stanoví požadavky na doklad, podle kterého může být ztotožnění provedeno. U rezidentů EU se nabízí celá řada takovýchto dokladů – od cestovního pasu, přes různé identifikační karty (obdoba občanských průkazů), až po různé karty rezidentů (obdoba povolení k dočasnému či trvalému pobytu nebo dokladu o poskytnutí azylu apod.). Každý doklad však musí splňovat čtyři základní podmínky:

- musí být vydán orgánem státní správy příslušného členského státu EU,
- musí být opatřen fotografií ztotožňované osoby,
- musí v něm být uvedeno jméno (popř. všechna jména) a příjmení jeho držitele,
- musí v něm být uveden datum narození držitele.

U osob, které nejsou rezidenty některého členského státu EU, bude možné k jejich ztotožnění použít jediný druh dokladu, a to jejich cestovní pas.

Toto ustanovení slouží k zajištění bezpečnosti České republiky a k možnosti ověření správnosti výše vybraného (a odvedeného) poplatku z pobytu.

K bodu 37 – § 9m odst. 2 a 3

Odstavec 2

Hostiteli (viz čl. 3 odst. 2 nařízení) se ukládá, aby při nabízení ubytování v jednotce pro poskytování ubytování prostřednictvím online platformy sdělil této online platformě informaci o tom, že nabízená jednotka nebo ubytovací zařízení podléhá postupu registrace a zároveň s tím sdělil i registrační číslo této jednotky. Tato povinnost vychází z čl. 4 odst. 3 nařízení, podle kterého členské státy zajistí, aby hostitelé měli při nabízení svých služeb v oblasti krátkodobých pronájmů (v právním řádu ČR se jedná o ubytování) prostřednictvím online platform pro krátkodobé pronájmy povinnost oznámit této platformě, zda nabízená jednotka podléhá postupu registrace, a pokud ano, sdělit registrační číslo jednotky.

Online platformy budou mít povinnost navrhnout a uspořádat své online rozhraní tak, aby po hostitelích bylo vyžadováno učinění prohlášení o tom, zda se jednotka nabízená ke krátkodobému pronájmu nachází v oblasti, kde byl zaveden nebo se uplatňuje postup registrace podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení. Vzhledem k tomu, že postupu registrace budou na území České republiky podléhat veškeré jednotky pro poskytování ubytování, je povinnost stanovena pro všechny hostitele.

Odstavec 3

Ustanovení zakazuje ubytovateli nabízet prostřednictvím online platformy jednotku nebo ubytovací zařízení, které nemá platné registrační číslo.

Povinností online platformy podle nařízení je navrhnout a uspořádat své online rozhraní tak, aby po hostitelích bylo vyžadováno učinění prohlášení o tom, zda se jednotka nabízená ke krátkodobému pronájmu nachází v oblasti, kde byl zaveden nebo se uplatňuje postup registrace a pokud ubytovatel prohlásí, že se jednotka v této oblasti nachází, je platforma povinna zajistit, aby hostitelé poskytli registrační číslo před tím, než ve vztahu k této jednotce umožní nabízení služeb v oblasti krátkodobých pronájmů (ubytování).

Vzhledem k tomu, že jednotky a ubytovací zařízení na území České republiky budou podléhat postupu registrace, je zřejmé, že jednotce nebo ubytovacímu zařízení musí být přiděleno registrační číslo a není možné, aby byly zveřejňovány nabídky nemovitostí, které takovéto registrační číslo nemají. Stejně tak ubytovatel nebude moci nabízet jednotku nebo ubytovací zařízení, která nebo které by měla či mělo pozastavenou platnost registračního čísla.

K bodu 38 – § 9n

Stanoví se orgány a instituce, které budou mít přístup k údajům v registru, neboť se v něm budou uchovávat citlivé údaje.

Písmeno a)

Přístup do registru bude mít ubytovatel, a to v rozsahu, v jakém data do registru sám zadal. Je důvodné, aby ubytovatel měl přístup k jím zadávaným údajům o ubytovacím zařízení a v něm ubytovaným osobám, ať již pro potřeby kontroly, nebo případné opravy zadaných údajů. Ubytovatel bude povinen s daty zacházet tak, aby účel jejich použití nebyl v rozporu s jinými právními předpisy, a to jak národními (např. zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů), tak i evropskými.

Písmeno b)

Přístup do registru bude mít ministerstvo, a to z pozice správce systému. Informace z registru však bude moci využívat jen za účelem provádění kontrol podle tohoto zákona a k činnostem souvisejícím se správou registru.

Písmeno c)

Přístup do registru bude mít správce místního poplatku z pobytu za účelem výkonu jeho správy. Ze zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že přístup do registru bude i pro správce daně limitován jeho územní působností. Např. finanční odbory obcí, které jsou pověřeny správou místního poplatku z pobytu, budou mít přístup k informacím, které zadali ubytovatelé k ubytovacím zařízením nacházejících se na území dané obce. Přístup správce daně bude úplný, tj. jak ke všem informacím týkajících se ubytovatele, tak i ke všem údajům o ubytovaných osobách. Rozsah tohoto přístupu je nezbytný pro kontrolu správné výše odvodu poplatku z pobytu, kdy správce daně musí mít možnost zkontrolovat, zda ubytovaný byl poplatníkem poplatku z pobytu či nikoliv a ubytovatel jako plátce tak byl povinen od něj poplatek vybrat. Registr v tomto smyslu nahrazuje evidenční knihu podle § 3g zákona o místních poplatcích.

Písmeno d)

Přístup do registru bude mít Finanční analytický úřad pro potřeby plnění jeho zákonem stanovených pravomocí.

Písmeno e)

Přístup do registru bude mít ředitelství služby cizinecké policie a odbory cizinecké policie krajských ředitelství Policie České republiky, a to k informacím, které se týkají ubytovacích zařízení, ubytovaných cizinců a ubytovatelů, u nichž jsou cizinci ubytováni. Předpokládá se, že cizinecká policie nebude využívat přímého přístupu do registru, ale údaje, které mají souvislost s cizinci, budou automatizovaným způsobem předávány do systémů využívaných tímto policejním útvarem. Registr nahradí domovní knihu a přihlašovací tiskopis vedené podle zákona o pobytu cizinců.

Písmeno f)

Přístup do registru bude mít ČSÚ, a to k datům, která jsou předmětem statistického zjišťování. Nepředpokládá se, že by ČSÚ měl kompletní přístup k osobním údajům ubytovaných, nýbrž pouze k těm informacím, které jsou důležité pro statistická šetření (např. počet ubytovaných osob, počet dnů, po které byly ubytovány, kapacitě ubytovacích zařízení a stát původu ubytovaných osob). Přístup k datům statistické povahy vychází i z nařízení.

Písmeno g)

Přístup do registru budou mít v souvislosti s výkonem svých kontrolních pravomocí a projednávání přestupku také živnostenské úřady všech stupňů (od obecních po Živnostenský úřad ČR). Tyto úřady získají nové dozorové pravomoci, které se týkají především zápisu údajů do registru ze strany ubytovatelů. Proto, aby takovéto kontroly mohly být vykonávány, je nutné živnostenským úřadům zajistit tento přístup. Krajské živnostenské úřady získají přístup v rámci rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným obecními živnostenskými úřady a při výkonu dozoru nad jejich činností, a Živnostenský úřad ČR, jehož působnost vykonává Ministerstvo průmyslu a obchodu, pro výkon přezkumu rozhodnutí vydaných podřízenými orgány

K bodu 39 – § 9n písm. a)

Navrhuje se, aby přístup do registru měl ubytovatel, a to v rozsahu, v jakém data do registru sám zadal. Je důvodné, aby ubytovatel měl přístup k jím zadávaným údajům o ubytovacím zařízení nebo jednotce pro poskytování ubytování a v nich ubytovaným osobám, ať již pro potřeby kontroly, nebo pozdější opravy. Ubytovatel bude s daty muset zacházet tak, aby účel jejich použití nebyl v rozporu s jinými právními předpisy, a to jak národními (např. zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů), tak i evropskými.

K bodu 40 – § 9n písm. e)

Navrhuje se umožnit přístup do registru pro ředitelství služby cizinecké policie a odbory cizinecké policie krajských ředitelství Policie České republiky, a to k informacím, které se týkají ubytovacích zařízení či jednotek pro poskytování ubytování, ubytovaných cizinců a ubytovatelů, u nichž jsou cizinci ubytováni. Předpokládá se, že cizinecká policie nebude využívat přímého přístupu do registru, ale údaje, které mají souvislost s cizinci, budou automatizovaným způsobem předávány do systémů využívaných tímto policejním útvarům. Registr nahradí domovní knihu a přihlašovací tiskopis vedené podle zákona o pobytu cizinců.

K bodu 41 – poznámka pod čarou 23

Je doplněn odkaz na příslušné právní předpisy EU.

K bodu 42 – § 9n odst. 1 písm. h)

Navrhuje se, aby obce získaly možností prostřednictvím nařízení obce regulovat na svém území poskytování ubytování v jednotkách pro poskytování ubytování nacházejících se v bytových domech (viz § 9o). Za tím účelem je nutné zřídit obcím přístup do registru, aby měly možnost kontrolovat dodržování jimi vydaného nařízení (např. zjistit, zda nedochází k ubytovávání v příslušných jednotkách v době, kdy je to nařízením zakázáno).

K bodu 43 – § 9n odst. 2

Nařízení předpokládá, že určité údaje, které se budou sbírat, budou veřejně přístupné, když v čl. 4 odst. 5, větě první stanoví „Členské státy zajistí, aby registrační čísla byla zařazena do veřejného a snadno přístupného rejstříku.“. Za vedení rejstříku odpovídá příslušný orgán, který registrační číslo vydal, tedy v ČR ministerstvo.

K bodu 44 – § 9o

Odstavec 1

Navrhuje se, aby obce získaly možnost v přenesené působnosti prostřednictvím nařízení regulovat na svém území poskytování ubytování v bytech v bytových domech. Nařízení se může dotýkat jak celé obce, tak i jen některých jejích částí.

Možnost regulovat krátkodobé ubytování prostřednictvím nařízení obce získají obce výhradně v bytech v bytových domech, nikoliv tedy např. v hotelech či ubytovnách, ale ani v rodinných domech, stavebách určených k rekreaci nebo v ubytovacích jednotkách „rekolaudovaných“ z původních bytů.

Případné vydání či nevydání nařízení obcí nijak nezasáhne do stavebních předpisů. Pokud tedy bude ubytování nabízeno v bytě, musí se tak dít tak, aby nedošlo k narušení jeho primární funkce, kterou je bydlení.

V rozšíření poskytování tzv. „sdíleného ubytování“ panují výrazné rozdíly mezi jednotlivými obcemi v rámci České republiky. Nejrozšířenější je tento jev především v hlavním městě

a pak v dalších turisticky atraktivních lokalitách. Naopak jsou oblasti, kde se nevyskytuje vůbec, či jen sporadicky. V obcích, kde je sdílené ubytování v bytových domech rozšířeno, dochází ke sporům mezi rezidenty a ubytovanými osobami. Kvůli vysoké koncentraci turistického ruchu zde dochází k proměně určitých částí měst (gentrifikaci) i k cenovým deformacím na trhu bydlení. Je nepravděpodobné, že by bylo možné nalézt univerzální řešení napříč celou republikou, které by reflektovalo místní specifika a potřeby. Proto je nejvhodnější nechat dostatečný prostor jednotlivým obcím, neboť ty nejlépe znají situaci na svém území. Cílem je umožnit jim provádět regulaci v rámci jejich území prostřednictvím nařízení obce. Každá obec, která bude uvažovat o vydání nařízení, by měla zhodnotit situaci, a to jakým způsobem by stanovené omezení zasáhlo mj. její lokální ekonomiku a navazující služby. Za tím účelem je možné např. vypracovat dopadovou studii, jež by tyto jevy, potřebnost přijetí nařízení a související dopady podrobně analyzovala.

Kvalita života místních obyvatel může být zejména v centrálních částech měst významně ovlivněna zvýšenou turistickou aktivitou, neboť rozvoj tohoto typu ubytování je mnohem více propojen s životem rezidentů, než tomu je v případě hromadných ubytovacích zařízení. Dochází tak k výraznému mísení turistických a rezidenčních funkcí v oblastech původně obytných, čímž může docházet k narušování soukromí místních trvale žijících obyvatel v lokalitách se zvýšenou intenzitou rozvoje krátkodobého ubytování. S tím jsou spojeny i poměrně časté problémy spojené s rušením nočního klidu, zvýšenou hladinou hluku, narušením soukromí, snížením bezpečnosti či zvýšeného výskytu odpadků, nepořádkem v domě, pořádáním soukromých večírků apod. Případná obecní regulace musí primárně sledovat zájmy místních obyvatel. Regulace musí být flexibilní a brát v potaz lokální kontext (tzn., že s ohledem na značnou rozdílnost místních podmínek v jednotlivých obcích nemohou v plném rozsahu platit zcela stejná a jednotná pravidla regulace pro území celého státu).

Nařízením může obec stanovit nejvyšší možný počet osob, které mohou být v bytě v bytovém domě vzhledem k velikosti jeho obytné plochy ubytovány. Obce tak získají možnost stanovit minimální obytnou plochu připadající na jednu ubytovanou osobu. Cílem navrhované úpravy je dát obcím možnost omezit negativní jevy spojované se sdíleným ubytováním. Obce dále získají pravomoc stanovit nejvyšší možný počet dnů v roce, po které je možné byt využívat ke krátkodobému ubytování. Předpokládá se, že toto opatření pomůže především k lepšímu hospodaření s bytovým fondem. Nově budou moci obce také vymezit období v roce, v němž byty v bytových domech nebude možné ke krátkodobému ubytování využívat, což jim umožní snížit turistický tlak v nejexponovanějších dnech, týdnech či měsících v roce (např. v čase letních prázdnin nebo vánočních svátků). Takovéto opatření tak bude mít potenciál regulaci a řízení turistického ruchu přímo na úrovni obce, která sama nejlépe zná své poměry a potřeby.

Za případné porušení povinností vyplývajících z nařízení obce by obec ukládala správní trest podle § 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Uložení správního trestu podle zákona o některých přestupcích přitom nebrání souběžnému uložení správního trestu za případné zjištěné porušení jiných právních předpisů (např. živnostenského nebo stavebního zákona), neboť každý zákon chrání jiné objekty. Zároveň je žádoucí činit konkrétní kroky k maximálnímu využívání a vymáhání již existujících nástrojů, které má Česká republika k dispozici již nyní a lze je za předpokladu jejich efektivního využívání potenciálně využít pro regulaci a usměrňování některých negativních dopadů v oblasti krátkodobého ubytování.

Odstavec 2

Obce, které se rozhodnou nařízení vydat, budou muset jeho návrh oznámit Evropské komisi. Tato povinnost vyplývá z čl. 15 odst. 7 směrnice o službách 2006/123/ES. Kontaktním místem pro oznámení je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Samotné nařízení obce pak nebude možné vydat, pokud obec nezohlední případné připomínky Evropské komise.

Navrhuje se, aby obce získaly možnost vydávat nařízení obce až poté, co se nařízení EU stane použitelným. Teprve až tehdy budou k dispozici mechanismy pro kontrolu povinností vyplývajících z vydaného nařízení obce.

K bodu 45 – § 10

Odstavec 1

Nařízení stanoví online platformám povinnost předávat informace o jednotkách pro poskytování ubytování, které se nacházejí v oblastech s povinnou registrací, jednotnému digitálnímu kontaktnímu místu členského státu, kde se tato jednotka nachází. Čl. 9 nařízení upravuje, jaké informace jsou předávány a jakým způsobem, zároveň stanoví odlišnosti pro malé nebo mikro online platformy.

Odstavec 2

Nařízení ukládá online platformám povinnost provádět namátkové kontroly prohlášení hostitelů o existenci či neexistenci postupu registrace a platnost registračních čísel, viz čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení. O výsledcích těchto kontrol online platformy bez zbytečného odkladu informují příslušné orgány státu a hostitele. Zároveň se stanoví, že ministerstvo je o výsledcích kontrol informováno prostřednictvím registru.

K bodu 46 – označení dílu 3

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 47 – § 10a odst. 1 písm. a)

Navrhuje se vypustit z kontrolních pravomocí živnostenských úřadů povinnosti statistického charakteru a povinnosti, jejichž nesplnění lze sankcionovat podle jiných právních předpisů (zejména dle zákona o místních poplatcích a zákona o pobytu cizinců).

Dále došlo k upřesnění, a to rozsahu povinností, které obecní živnostenské úřady nebudou kontrolovat, konkrétně se jedná o kontrolu údajů, které ubytovatel při registraci zapíše do registru o ubytovacím zařízení, údajů, které ubytovatel zapíše do registru o sobě a rovněž o kontrolu povinnosti odstranit nabídku na online platformě pro krátkodobé ubytování na základě rozhodnutí.

Povinnost vykonávat kontrolu povinnosti online platform dle § 10 účinného od 20. května 2026, a to povinnost shromažďovat a předávat registru údaje a informovat o výsledcích namátkových kontrol, bude mít MMR jako správce registru.

K bodu 48 – § 10a odst. 1 písm. b)

Navrhuje se vypuštění kontroly plnění povinnosti cestovní agentury před zahájením zprostředkování prodeje zájezdů pro cestovní kancelář podle § 2 odst. 2 zákona bezodkladně informovat o této skutečnosti ministerstvo s ohledem na zrušení § 3 odst. 4 písm. c) zákona, viz novelizační bod 2. Z tohoto důvodu se tedy také navrhuje vypuštění příslušného přestupku, který se ke zmiňované povinnosti váže. Zároveň se zavádí nové přestupky, k jejichž projednání bude věcně příslušné ministerstvo.

K bodu 49 – § 10a odst. 1 písm. c)

V případě ubytovaných cizinců je oprávněným dozorovým orgánem služba cizinecké policie nebo odbory cizinecké policie krajských ředitelství Policie České republiky (bez ohledu na to, zda je cizinec ubytován v obci se zavedeným poplatkem z pobytu či nikoliv). Žádným ustanovením zákona nejsou dotčena práva Policie České republiky, zejména pak práva Služby cizinecké policie, provádět kontroly, vést správní řízení a ukládat správní tresty podle zákona o pobytu cizinců.

K bodům 50 a 51 – § 10a odst. 1 písm. a) a b)

Navrhuje se vypustit z kontrolních pravomocí živnostenských úřadů povinnosti statistického charakteru a povinnosti, jejichž nesplnění lze sankcionovat podle jiných právních předpisů (zejména dle zákona o místních poplatcích a zákona o pobytu cizinců). Do kontrolní pravomoci živnostenských úřadů dále nebudou patřit údaje, které ubytovatel zapíše při registraci do registru o ubytovacím zařízení, údaje, které ubytovatel zapíše do registru o sobě, ani kontrola povinnosti odstranit nabídku na online platformě pro krátkodobé ubytování na základě rozhodnutí ministerstva, a ani další povinnost platform předávat údaje registru a informovat o výsledcích namátkových kontrol. Ministerstvo získává nové kontrolní pravomoci, především pokud jde o povinnosti platform vyplývající z nařízení.

Dozor nad správností zápisu údajů o ubytovaných osobách se bude provádět na základě zvláštních právních předpisů – tedy buď zákona o místních poplatcích, nebo zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Dozorovými orgány tedy bude buď správce daně (u všech osob ubytovaných v ubytovacích zařízení nebo jednotkách pro poskytování ubytování v obcích, v nichž je zaveden poplatek z pobytu), nebo cizinecká policie (u cizinců ubytovaných v ubytovacích zařízeních nebo v jednotkách pro poskytování ubytování ve všech obcích).

K bodu 52 – § 10a odst. 1 písm. c)

S ohledem na nabytí účinnosti ustanovení adaptujících nařízení se navrhuje úprava § 10a odst. 1 písm. c) tak, že se doplňuje text „odst. 1“, neboť § 9m napříště nebude tvořen pouze jedním odstavcem, ale třemi, přičemž povinnosti vyplývající z odstavců 2 a 3 bude dozorovat ministerstvo. Kontrolu povinností vyplývajících z odstavce 1 bude v případě ubytovaného cizince provádět cizinecká policie, která může využít jak oprávnění vyplývajících z tohoto zákona, tak i může postupovat podle zákona o pobytu cizinců.

V obci, která zavedla poplatek z pobytu, mohou příslušné dozorové orgány postupovat také podle zákona o místních poplatcích (občanství ubytované osoby zde není nijak rozhodující), neboť žádné z ustanovení tohoto zákona, tedy ani § 10a odst. 1 písm. c), nezasahuje do oprávnění správce poplatku postupovat dle daňového řádu.

K bodu 53 – § 10a odst. 2

Navrhuje se vypustit slova „při výkonu kontroly“. Ministerstvo se může o důvodech opravňujících jej vyslovit cestovní kanceláři zákaz uzavírání nových smluv o zájezdu a rozšiřování předmětu smluv stávajících dozvědět jakýmkoliv jiným způsobem než přímo při výkonu kontroly (nejčastěji prostřednictvím oznámení pojišťovny). I v těchto případech by mělo mít nástroj, který umožní okamžité řešení takové rizikové situace. Dále se rozšiřuje stávající okruh důvodů, kdy je ministerstvo tohoto nástroje oprávněno použít, o případ, kdy limit pojistného plnění není v takové výši, aby uspokojil veškeré nároky zákazníků. Pokud v současnosti dojde k podpojištění cestovní kanceláře, jde o přestupek, za který nese odpovědnost jak přímo podnikatel, tak i členové statutárního orgánu v případě právnických osob. Případné uložení správního trestu, resp. zahájení řízení o něm, není samo o sobě

schopno zabránit podpojištěné cestovní kanceláři kanceláři v prodeji dalších, pro případ úpadku již nezajištěných, zájezdů. Takovéto rozšíření je také v souladu se smyslem ustanovení, které ve stávající podobě opravňuje ministerstvo vyslovit zákaz, pokud cestovní kancelář nemá zaplacen poplatek do garančního fondu, který představuje tzv. „dozajistiřovací“ mechanismus ke stávajícím institutům pojištění a bankovní záruky.

K bodu 54 – § 10a odst. 8 a 9

Odstavec 8

V souvislosti s nařízením se navrhuje ustanovit ministerstvo orgánem určeným pro monitorování plnění povinností podle nařízení, není-li v zákoně stanoveno jinak.

Odstavec 9

Z článku 15 nařízení vyplývá, že pro účely prosazování čl. 7 odst. 1 a článku 8 se použije kapitola IV nařízení o digitálních službách; přičemž veškeré v kapitole uvedené odkazy na dodržování relevantních ustanovení nařízení o digitálních službách se považují za odkazy zahrnující čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení. Český právní řád se na nařízení o digitálních službách adaptuje především prostřednictvím připravovaného zákona o digitální ekonomice, který jako národního koordinátora digitálních služeb, jenž bude mít zároveň i kontrolní a dozorové pravomoci nad digitálními platformami, stanovuje ČTÚ. Jemu tedy budou svěřena veškerá dozorová oprávnění nad povinnostmi stanovenými ve výše uvedených člancích nařízení. Při výkonu dozoru ČTÚ postupuje podle zákona o digitální ekonomice (podle téhož zákona bude ČTÚ postupovat i při případných exekucích na nepeněžitá plnění uložených při výkonu dozoru podle zákona o digitální ekonomice či nařízení o digitálních službách). V zákoně o digitální ekonomice budou také stanoveny přestupky, jichž se může platforma v nařízení definovaná dopustit, a správní tresty, které je možné za jejich spáchání uložit (zde je opět nutné přihlídnout k textaci kapitoly IV nařízení o digitálních službách).

K bodu 55 – § 10b odst. 3 písm. o)

Navrhuje se vypuštění původní skutkové podstaty přestupku. V případě, kdy cestovní kancelář i přes zákaz ministerstva pokračuje v uzavírání smluv o zájezdu nebo smluv o poskytování služeb cestovního ruchu, které jsou součástí spojených cestovních služeb, nebo v rozšiřování předmětu smluv již uzavřených, dopouští se trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Je také nutné poukázat na to, že ministerstvo spáchání tohoto přestupku doposud nikdy ani neprojednávalo, a tudíž za jeho spáchání doposud nebyl uložen správní trest. Ministerstvo nemá ani nástroje ani kontrolní aparát, aby bylo schopno zjišťovat, zda cestovní kancelář nadále činnost provozuje, obzvláště je-li místo výkonu činnosti vzdáleno od hlavního města. Ministerstvo může pouze požádat místně příslušný živnostenský úřad o provedení kontroly; její výsledky mohou být přitom k dispozici až v řádu několika týdnů, resp. měsíců.

V případě podezření na porušení vydaného zákazu je vhodnější nechat konat orgány činné v trestním řízení, než se spoléhat na to, že podnikatele, který nerespektuje jasný zákaz vydaný ministerstvem, od dalšího protizákonného jednání odradí možnost uložení pokuty ve správním řízení.

Důvod k vydání rozhodnutí o zákazu uzavírání smluv o zájezdu nebo smluv o poskytování služeb cestovního ruchu, které jsou součástí spojených cestovních služeb, nebo v rozšiřování předmětu smluv již uzavřených, je vždy spjat i s důvodem k uložení správního trestu a případné prokázané porušení zákazu je možné vnímat jako přitěžující okolnost v přestupkovém řízení.

S ohledem na uvedené se navrhuje namísto původní skutkové podstaty zavedení nové skutkové podstaty přestupku, která souvisí s novou hmotněprávní povinností podle § 9b odst. 3. Přestupku se dopustí prodejce zájezdu, který ministerstvu předem neoznámí zprostředkování prodeje zájezdu pro pořadatele zájezdu usazeného mimo EHP, nebo nedoloží doklady prokazující zajištění takto prodávaných zájezdů pro případ úpadku pořadatele zájezdu, nebo nedoloží doklady prokazující, že zákazník se může v případě koupě zájezdu domoci svých práv podle ustanovení § 2537 až 2544a a 2549 občanského zákoníku. Projednáváním tohoto přestupku je pověřeno ministerstvo (kterému mají být také oznámení a příslušné doklady směřovány) a nejvyšší možný správní trest, který lze za zjištěný přestupek uložit, činí maximálně 100 000 Kč.

K bodu 56 – § 10b odst. 9

Stanoví se nové skutkové podstaty přestupků, jichž se může dopustit online platforma pro krátkodobé pronájmy (resp. provozovatel této online platformy). Povinnosti, za jejichž porušení může být platformě uložen správní trest, nevycházejí z národní legislativy, ale přímo z nařízení.

Písmeno a)

Podle čl. 9 nařízení jsou platformy povinny, pokud se nabídka týká jednotky nacházející se v oblasti regulace (v případě ČR půjde o území celého státu), shromažďovat a v pravidelných intervalech, které jsou v nařízení různě definovány pro velké a malé a střední platformy, které v předchozím stanoveném období nedosáhly určeného počtu aktivních nabídek, kontaktnímu místu předávat údaje o činnosti (definovány v čl. 3 odst. 11 nařízení) jednotlivých jednotek spolu s odpovídajícím registračním číslem, konkrétní adresou jednotky a URL nabídky. Kontrolu nad dodržováním této povinnosti bude vykonávat ministerstvo podle § 10a odst. 8.

Písmeno b)

Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení jsou platformy povinny s vynaložením přiměřeného úsilí provádět pravidelnou namátkovou kontrolu prohlášení hostitelů o tom, zda se jimi nabízená jednotka nachází na území, které podléhá regulaci. K tomuto účelu státy zpřístupňují seznamy takovýchto oblastí a digitální kontaktní místa nabízejí funkce k usnadnění těchto kontrol. Dozorem nad dodržováním tohoto ustanovení je pověřen ČTÚ.

Po každé provedené namátkové kontrole je online platforma, podle čl. 7 odst. 2 nařízení, povinna bez zbytečného odkladu informovat o výsledcích provedených namátkových kontrol jak příslušné orgány státu (v případě ČR jde o ministerstvo), tak přímo hostitele. Jestliže platforma toto nesplní, tj. o výsledcích namátkových kontrol příslušný orgán a/nebo kontrolovaného hostitele neinformuje, dopustí se přestupku, který projednává ministerstvo.

Písmeno c)

Podle článku 7 odstavce 3 nařízení je online platforma povinna náležitým způsobem informovat hostitele o použitelnosti postupů registrace v dané oblasti, přičemž zohlední seznamy a informace, které mají zpřístupnit členské státy. Hostitel by tedy měl být ze strany platformy informován o tom, kde a jakým způsobem může zjistit, zda se na něj vztahuje registrační povinnost, přičemž, uvede-li, že jednotka, již hodlá na platformě nabízet, se nachází na území ČR, měla by po něm platforma vždy požadovat zadání registračního čísla. Nesplní-li platforma tuto povinnost, dopouští se přestupku. Kontrolu nad dodržováním této povinnosti bude vykonávat ministerstvo podle § 10a odst. 8.

Pokud platforma některou z povinností uvedenou v odstavci 9 nesplní, bude jí uložen správní trest ve formě napomenutí nebo pokuty v maximální výši až 10 000 000 Kč. Jedná se o nejvyšší možnou výši pokuty. Je nepochybné, že k uložení takto vysoké pokuty nedojde při prvním zjištěném porušení zákona. Při stanovení horní sazby pokuty bylo především vycházeno z toho, že drtivá většina provozovatelů těchto online platforem má sídlo v zahraničí (jiných státech EU) a výše správního trestu musí být schopna odrážet také cenové a výtěžkové poměry těchto zemí. Přímou z nařízení vyplývá, že sankce by měly zajistit účinné prosazování nařízení, zejména pokud jde o povinnosti sdílení údajů. Povinnost přijmout sankční opatření budou mít všechny státy EU, které zavedou registrační povinnost, přičemž subjekty, na které tyto sankce míří, budou vzhledem k nadnárodnímu charakteru fungování provozovatelů platforem většinou stejné ve všech členských státech. Česká republika by tak měla maximální výši správních trestů upravit podle pokut jiných států EU. Je také nutné brát v úvahu, že celý národní kontrolní systém, jež je koncipován v nařízení, je založen na pravidelném a spolehlivém poskytování dat ze strany provozovatelů online platforem a také na pravidelném provádění průběžných kontrol z jejich strany. Nebudou-li tyto provozovatelé online platforem dostatečně motivováni k plnění svých povinností, není možné očekávat dosažení proklamovaných cílů přijímané právní úpravy.

K bodu 57 – § 10b odst. 10 a 11

Odstavec 10

Navrhuje se zřízení nové skutkové podstaty přestupku, kterého by se dopustila právnická nebo podnikající fyzická osoba, která by v rozporu s § 9 odst. 1 písm. e), tedy aniž by měla platnou koncesi k provozování cestovní kanceláře, užívala názvy „cestovní kancelář“ nebo „CK“. Zákaz používat uvedené názvy osobou, která není cestovní kancelář, byl do zákona začleněn již od jeho vzniku, nicméně doposud neexistuje k tomu korespondující přestupek. Přestupek budou projednávat obecní živnostenské úřady, které již nyní kontrolují označení provozoven (viz § 17 odst. 7 a 8 živnostenského zákona). Maximální výše správního trestu je stanovena ve výši 100 000 Kč.

Odstavec 11

V souvislosti s nově zaváděnými povinnostmi ubytovatelů se navrhuje zřízení nové skutkové podstaty přestupku, jehož by se dopustil podnikatel, jenž je ubytovatelem, který nesplní některou z povinností, které jsou mu uloženy v § 9j odst. 1 (povinnost zaregistrovat ubytovací zařízení v registru, tedy zapsat řádně údaje podle § 9g odst. 1) odst. 2 (povinnost ubytovatele na výzvu ministerstva a v jím stanovené lhůtě provést nápravu údajů poskytnutých v souvislosti s registrací) nebo § 9m (vyžádat od ubytované osoby údaje osvědčující její totožnost) či v § 9h odst. 1 písm. b) (povinnost ubytovatele oznámit prostřednictvím registru ukončení poskytování ubytování v daném ubytovacím zařízení či jednotce).

K bodům 58 a 59 – § 10b odst. 12 písm. a) a b)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 60 – § 10b odst. 12 písm. b)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 61 – § 10b odst. 12 písm. d)

Pokutu do výše 10 000 000 Kč bude možné uložit provozovateli online platformy, který by porušil některou z významných povinností stanovených mu zákonem.

K bodu 62 – § 10b zrušení odstavce 13

Legislativně technická úprava navazující na nové znění odstavce 9.

K bodům 63 a 64 – § 10c odst. 2 a 3

Odstavec 2

Zavádí se nová skutková podstata přestupku, kterého se v postavení ubytovatele dopustí nepodnikající fyzická osoba, která nesplní některou z povinností, které jsou jí uloženy v § 9h odst. 1 písm. b) (provést prostřednictvím registru oznámení v případě ukončení ubytovací činnosti v jednotce pro poskytování ubytování), § 9j odst. 1 (jde o povinnost zaregistrovat ubytovací zařízení v registru), nebo § 9m (vyžádat od ubytované osoby údaje osvědčující její totožnost). Tento přestupek je obdobou přestupku podle § 10b odst. 11, nicméně, na rozdíl od něj, se jej dopustí fyzická osoba, která není podnikatelem. Hostitelem dle nařízení může za určitých okolností být i osoba, jejíž činnost nenaplňuje definici podnikatele dle živnostenského zákona.

Při nesplnění některé povinnosti ubytovatele osobou, která není podnikatelem, bude možné uložit pokutu do výše 100 000 Kč. Jedná se o stejnou výši pokuty, která může být za spáchání totožného přestupku uložena podnikající fyzické nebo právnické osobě.

K bodu 65 – § 10d odst. 1 a 2

Určuje se, že ten orgán, který je podle § 10a oprávněn ke kontrole konkrétní povinnosti, je zároveň také orgánem, jenž projednává zjištěné přestupky a za tyto přestupky ukládá správní tresty. Výnos pokut je příjmem orgánu, který pokutu uložit, s výjimkou ustanovení § 10f odst. 1, které jsou příjmem garančního fondu cestovních kanceláří.

K bodům 66 až 69 – § 11d odst. 1 až 3

Odstavec 1

Doplnění v odstavci 1 blíže specifikuje stávající financování provozní činnosti horské služby, která souvisí s profesionální ochranou života a majetku osob pobývajících v horských oblastech ČR a která je nezbytná k zajištění bezpečnosti návštěvníků horských oblastí, vykonávané jako základní činnost po celou dobu existence HS ČR, o.p.s.

Odstavec 2

Termín pro podání žádosti o poskytnutí dotace na následný rok je nyní stanoven do konce měsíce dubna běžného roku z důvodu potřeby sběru dat pro přípravu návrhu státního rozpočtu. Jedná se o dlouhý časový úsek do okamžiku vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace. V tomto mezidobí se mohou změnit okolnosti pro vyčíslení požadované výše dotace, případně další skutečnosti. Navržená úprava textu ustanovení umožní stanovit termín pro podání žádosti ze strany poskytovatele a zároveň bude možné využít i standardní ustanovení rozpočtových pravidel pro změnu žádosti za podmínek stanovených v § 14k rozpočtových pravidel.

Odstavec 3

Horská služba jako obecně prospěšná společnost podléhá pravidlům vedení účetnictví podle zákona č. 563/1991Sb., o účetnictví ve znění pozdějších předpisů, a s ním související vyhlášky č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví a Českého účetního standardu pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání č. 412 – Náklady a výnosy. Z tohoto důvodu se navrhuje nahradit nesprávně používaný pojem „výdaje“ v odstavci 3 písm. b) a c) pojmem „náklady“ nebo „nákladové položky“.

K čl. II – Přejchodná ustanovení

K bodu 1

Ubytovatel, který přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona poskytoval ubytování v ubytovacím zařízení, je povinen provést registraci podle § 9g odst. 1 zákona č. 159/1999 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato lhůta je dostatečná s ohledem na to, že zavádění rejstříku bude probíhat ve více fázích a cca půl roku před nabytím účinnosti tohoto zákona, který stanoví jeho používání jako povinné, již bude možno registraci provádět. Před spuštěním registru bude také probíhat masivní osvětová kampaň. Samotná registrace ubytovateli nezabere více než několik minut.

K bodu 2

Od 20. května 2026 se stává použitelným nařízení a hostitelé tak budou povinni při přidávání nabídky na platformě provést prohlášení o tom, že jednotka se nachází v oblasti, kde byl zaveden registrační postup, a uvést své registrační číslo. Aby měli dostatek času pro registraci a získání registračního čísla, navrhuje se, aby ubytovatelé, kteří poskytují ubytování v jednotkách pro poskytování ubytování (tedy hostitelé podle nařízení) přede dnem 1. ledna 2026, měli možnost se do systému zaregistrovat již od 1. ledna 2026. Hostitelé, kteří se zaregistrují v tomto období prozatím, až do zmiňovaného 20. května 2026, nebudou prostřednictvím registru plnit žádné další povinnosti (např. evidovat ubytované osoby). Pouze pokud by se stalo, že v době od ledna 2026 do 20. května 2026 by hostitel z jakéhokoliv důvodu provoz již zaregistrované jednotky pro poskytování ubytování ukončil, bude jeho povinností vyznačit tuto skutečnost v registru.

K části druhé – změna zákona o místních poplatcích

K čl. III

Navrhované úpravy v zákoně o místních poplatcích souvisí s § 9f odst. 4 písm. b) a § 9g odst. 3 a 4 zákona.

V souvislosti se zavedením registru dojde k úpravě zákona o místních poplatcích v tom smyslu, že zápisem údajů stanovených v tomto zákoně do rejstříku ubytovatel splní své povinnosti, které z předmětných ustanovení vyplývají. Toto ustanovení zabraňuje tomu, aby některou povinnost musel podnikatel plnit dvakrát podle různých právních předpisů.

V případě hromadných akcí podle § 3h zákona o místních poplatcích nebude mít ubytovatel povinnost postupovat podle § 9g odst. 4, ale může i nadále vést evidenci ve zjednodušeném režimu.

K bodu 1 – § 3g odst. 5

Navrhuje se doplnit nový odstavec 5, ve kterém je upravena možnost splnění povinností podle § 3g odst. 1 zákona o místních poplatcích zápisem všech údajů podle odstavce 2 tohoto ustanovení do registru. Jedná se o povinnost vést evidenční knihu v místě, kde se poskytuje úplatný pobyt a v této evidovat údaje o ubytovaných fyzických osobách, kterými jsou den počátku a konce pobytu, jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa místa přihlášení nebo

obdobného místa v zahraničí, datum narození, číslo a druh průkazu totožnosti a výše vybraného poplatku, nebo důvod osvobození od poplatku.

K bodu 2 – § 3g odst. 5 a poznámka pod čarou č. 18

Úprava názvu registru v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K bodu 3 – § 14a odst. 7

Navrhuje se doplnit nový odstavce 7, dle kterého by zápisem všech údajů podle odstavce 2 s výjimkou údajů podle odstavce 5 do registru byla splněna povinnost podat ohlášení k poplatku z pobytu.

K bodu 4 – § 14a odst. 7

Úprava názvu registru v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K části třetí – změna živnostenského zákona

K čl. IV

Navrhované úpravy v živnostenském zákoně souvisí s § 9f odst. 5 zákona.

K bodu 1 – § 17 odst. 6

Navrhuje se doplnit nový odstavce 6, dle kterého je možné splnit oznamovací povinnost podle odstavce 3 věty páté, a to povinnost podnikatele oznámit zahájení nebo ukončení provozování živnosti v provozovně, včetně uvedení všech údajů podle odstavce 5, prostřednictvím registru.

K bodu 2 – § 17 odst. 6 a poznámka pod čarou č. 73

Jedná se o legislativně technickou Úpravu názvu registru, a to v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K bodu 3 – § 17 odst. 10 a § 31 odst. 11

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 4 – § 45c

Navrhuje se doplnit nový § 45c z důvodu legislativního ukotvení možnosti zapsání údajů do registru společně s ohlášením živnosti nebo žádosti o koncesi, a rovněž možnosti oznámení ukončení poskytování ubytování společně s oznámením ukončení provozování živnosti v provozovně, dle kterého budou moci být tyto povinnosti plněny prostřednictvím živnostenského úřadu.

K bodu 5 – § 45c odst. 1

Navrhuje se doplnit nový § 45c z důvodu legislativního ukotvení možnosti zapsání údajů do registru společně s ohlášením živnosti nebo žádosti o koncesi, a rovněž možnosti oznámení ukončení poskytování ubytování společně s oznámením ukončení provozování živnosti v provozovně, dle kterého budou moci být tyto povinnosti plněny prostřednictvím živnostenského úřadu.

K bodu 6 – § 62 odst. 1 písm. g)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K bodu 7 – § 62 odst. 1 písm. h)

Jedná se o legislativně technickou úpravu.

K části čtvrté – změna zákona o státní statistické službě

K čl. V

K bodu 1 – § 10 odst. 4

Navrhované ustanovení § 10 odst. 4 umožní ubytovatelům splnit zpravodajskou povinnost vůči Českému statistickému úřadu, která je stanovena zákonem č. 89/1995 Sb. o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, tato je blíže specifikovaná v každoročním programu statistických zjišťování. Tuto povinnost podnikatel splní zápisem požadovaných údajů do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob. Účelem toho statistického zjišťování je získat údaje o kapacitě a návštěvnosti ubytovacích zařízení cestovního ruchu. Zároveň ustanovení zamezí duplicitnímu vykazování a předávání údajů na základě dvou odlišných právních předpisů (zákona č. 159/1999 Sb. a zákona č. 89/1995 Sb.).

Úprava rovněž zaručuje, že s individuálními daty bude nakládáno a budou chráněna podle zákona o státní statistické službě a umožní v rámci státní statistické služby validaci údajů zapsaných v registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob. Údaje budou využívány pro splnění povinnosti vyplývající z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 692/2011 ze dne 6. července 2011 o evropské statistice cestovního ruchu a o zrušení směrnice Rady 95/57/ES, v platném znění, pro potřeby mezinárodních a nadnárodních organizací, zejména Evropské unie, a pro informování veřejnosti.

K bodu 2 - § 10 odst. 4 a poznámka pod čarou č. 17

Jedná se o legislativně technickou Úpravu názvu registru, a to v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K části páté – změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

K čl. VI

K bodu 1 – § 97 odst. 2

Navrhuje se doplnění odstavce 2, podle kterého je zápis všech údajů podle odstavce 1 do registru považován za splnění povinnosti podle odstavce 1.

Zákon o pobytu cizinců zná povinnosti samotného cizince hlásit svůj pobyt Policii ČR, i povinnost ubytovatele (vymezení dle zákona o pobytu cizinců uvedeno níže) hlásit (v některých případech) ubytování cizinců. Pokud je cizinec ubytován u ubytovatele a relevantní údaje mu předá, sám již povinnost hlásit svůj pobyt Policii ČR nemá. Přednost má povinnost ubytovatele. Povinnost je výrazně mírnější vůči občanům Evropské unie a jejich rodinným příslušníkům. Nedopadne zdaleka na všechny; platí jen pro ty, kteří v ČR budou více než 30 dnů.

Povinnost má cizinec		
kdo	za podmínky	ve lhůtě
občan třetí země	vždy po vstupu na území	3 pracovních dnů
občan EU a jeho rodinný příslušník	bude-li na území více než 30 dní	30 dnů
Povinnost nemají		
diplomaté		osoby omezené na osobní svobodě
osoby ubytované u ubytovatele, které mu sdělily relevantní údaje		

Pojem ubytovatel je v zákoně o pobytu cizinců vymezen poměrně široce. Není vázán pouze na podnikatele, nebo jen na osoby ubytovávající za úplatu. Ve vymezení nehraje roli ani délka ubytování.

Ubytováním je pak vztah založený smlouvou o ubytování, smlouvou nájemní nebo podnájemní nebo jinou smlouvou s podobným obsahem. Naopak nejde o situace, kdy cizinec na daném místě nesetrvává dobrovolně, ale jde o výkon omezení osobní svobody v souladu se zákonem.

Ubytovatelem podle zákona o pobytu cizinců tedy je:

- a) každý, kdo ubytovává za úplatu (např.: podnikatelé poskytující ubytování podle živnostenského zákona, osoby poskytující krátkodobé ubytování (typu AirBnB), osoby ubytovávající i na více měsíců (VŠ koleje, ubytovny), osoby pronajímající svůj byt cizinci (bez ohledu na dobu trvání),
- b) ten, kdo ubytovává více než 5 cizinců (osoby blízké se nezapočítávají).

Ubytovatelem naopak není noclehárna podle zákona o sociálních službách.

Z vymezení pojmů ubytování a ubytovatel tak vyplývá, jaké situace podléhají hlášení policii:

Místo a okolnosti ubytování cizince		za úhradu		bez úhrady	
hotel, ubytovna atd.		cizinec dá údaje ubytovateli	oznamuje ubytovatel (cizinec už ne)	-	
AirBnb					
internát, kolej					
nájem, podnájem					
ve vlastním bytě, domě		-		nejde o „ubytování“, není zde „ubytovatel“ cizinec oznamuje sám svůj pobyt na území (EU občan jen pobyt delší než 30 dnů)	
v bytě, domě	jako osoba blízká	cizinec dá údaje ubytovateli	oznamuje ubytovatel (cizinec už ne)	nejde o „ubytování“, není zde „ubytovatel“ cizinec oznamuje sám (vizte výše)	
	do 5 cizinců			cizinec dá údaje ubytovateli	oznamuje ubytovatel (cizinec už ne)
	od 6 cizinců				
noclehárna		zákon výslovně vyloučil z „ubytování“	nejde o „ubytování“, není zde „ubytovatel“ cizinec oznamuje sám	-	

Komu se povinnost ohlašovat ubytování plní a v jaké lhůtě:

Současný stav					
kdo	komu		ve lhůtě	kanál	
„ubytovatel“ podle zákona o pobytu cizinců	Policii ČR		3 pracovní dny	aplikace UBYPOR lze i listinnou formou	podnikatelé pouze přes aplikaci UBYPOR
Nová právní úprava					
kdo	komu		ve lhůtě	kanál	
Povinně: „ubytovatel“ podle zákona č. 159/1999 Sb. (především podnikatel)	vloží do registru ubytovacích zařízení a ubytovaných osob	z něho budou údaje předány Policii ČR (a 24 hodin poté vymazány)	24 hodin	registr ubytovacích zařízení a ubytovaných osob	z něho budou údaje předány Policii ČR
Dobrovolně může: a) ubytovává 6 osob zdarma; b) nájemní smlouvy na více měsíců; c) ubytovává za úhradu jednotlivce jako nepodnikatel)					
Každý ubytovatel (v širším pojetí), který na základě povinnosti (podnikatel), nebo dobrovolně, použije postup podle zákona č. 159/1999 Sb., už není povinen plnit obdobné povinnosti podle zákona o pobytu cizinců. Postup podle zákona č. 159/1999 Sb. je tak preferován. Ustanovení zákona o pobytu cizinců jsou sice do značné míry zachována, ale nejvýznamnější skupina ubytovatelů bude povinně postupovat podle zákona č. 159/1999 Sb.					
Fakticky zbytková skupina „ubytovatelů“ podle zákona o pobytu cizinců: a) ubytovává 6 osob zdarma; b) nájemní smlouvy na více měsíců; c) ubytovává za úhradu jednotlivce jako nepodnikatel)	Policii ČR		3 pracovní dny	aplikace lze i listinnou formou	podnikatelé pouze přes aplikaci (pravidlo se nebude aplikovat)
Ač to pro tyto ubytovatele nebude povinné, měla by být preferována forma plnění povinnosti způsobem podle zákona č. 159/1999 Sb. Dosavadní povinnost podle zákona o pobytu cizinců bude relevantní zejména v případě, kdy ubytovatel nevyužije ani jeden z obou kanálů.					

V souvislosti s přijetím návrhu zákona se nemění:

- smysl úpravy zákona o pobytu cizinců,
- údaje budou sloužit k plnění úkolů Policie ČR a budou uchovávány u ní,
- rozsah údajů o ubytovaném cizinci,
- pro podnikatele bude nadále povinným kanálem online aplikace (jen jiná než dosud).

V souvislosti s přijetím návrhu zákona se mění:

- lhůta pro ohlášení ubytování cizince z 3 pracovních dnů na 24 hodin,
 - o dosavadní delší lhůta v zákoně o pobytu cizinců zohledňovala především situaci neprofesionálních ubytovatelů (nepodnikatelů), pro ty ostatně bude podle zákona o pobytu platit dál,
 - o u podnikatelů v oblasti ubytování není v současné praxi problém plnit povinnost za méně než 24 hodin. Využívají často možnosti exportu údajů přímo ze svého provozního informačního systému.

Policie ČR užívá již 7 let úspěšně aplikaci UBYPORT. Ta je v současné době povinná pouze pro ubytovatele-podnikatele.

Návrh Ministerstva pro místní rozvoj primárně cílí pouze na ubytovatele – podnikatele (na základě živnostenského oprávnění) a na hostitele. Vymezení pojmu „ubytovatel“ je tak podle zákona o pobytu cizinců výrazně širší, než je navrhován v zákoně č. 159/1999 Sb. Bylo by ovšem nežádoucí, aby z využití nově vytvářeného registru byly zcela vyloučeny skupiny dalších ubytovatelů. Těmi jsou např. nepodnikatelé poskytující ubytování za úhradu (na které se nebude vztahovat úprava nařízení), osoby ubytovávající na doby delší než 60 dnů (např. v režimu nájemní smlouvy), nebo osoby ubytovávající bez úhrady 6 a více cizinců). Smyslem výsledného řešení je tedy umožnit i těmto dalším ubytovatelům oznámit policii ubytování cizince (ve smyslu zákona o pobytu cizinců). V praxi totiž může běžně nastávat situace, kdy na základě některých právních vztahů příslušná osoba bude ubytovatelem podle obou zákonů, ale současně i situace, kdy bude ubytovatelem pouze podle zákona o pobytu cizinců (např. vysokoškolská kolej uzavře smlouvu o ubytování se studentem na 10 měsíců, ale zároveň v průběhu prázdnin ubytuje za úplaty turisty pouze na jeden týden).

Právě proto ustanovení § 97 odst. 2 a § 102 odst. 5 zákona o pobytu cizinců budou nově zakotvovat pravidlo, že pokud byl využit registr podle zákona č. 159/1999 Sb. (a příslušné údaje o ubytovaném cizinci byly předány Policii ČR), není již ubytovatel povinen povinnosti stanovené zákonem o pobytu cizinců stanovené plnit jiným způsobem. Odpadne tak nejen riziko duplicitního plnění povinnosti a zároveň ani ubytovatel nebude muset být uživatelem dvou různých aplikací v gescích dvou resortů.

Jelikož přednost má úprava v gesci Ministerstva pro místní rozvoj, bude ubytovatel užívat pouze jím zaváděný registr. Jedná se o výhodný stav i z pohledu výdajů státního rozpočtu, kdy zvolené řešení bude finančně výhodnější, než případný dlouhodobý provoz dvou obdobných aplikací.

Porovnání pojmů „ubytovatel“ podle obou zákonů:

Ubytovatel	
Zákon č. 159/1999 Sb. § 9e písm. c)	Zákon č. 326/1999 Sb. § 99 odst. 1
Poskytuje ubytování na základě živnostenského oprávnění (v rámci živnosti volné, nebo v rámci hostinské činnosti)	Podnikatel za úhradu
	Nepodnikatel za úhradu (např. nájem, podnájem) (případně i ubytování neposkytované soustavně)
	Bez úhrady více než 5 cizinců (bez osob blízkých)

K bodu 2 – § 97 odst. 2 a poznámka pod čarou č. 70

Úprava názvu registru v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K bodu 3 – § 102 odst. 5

Navrhuje se doplnění odstavce 5, dle kterého je zápisem údajů do registru splněna povinnost podle odstavce 1, § 100 písm. a) a rovněž povinnost vést domovní knihu podle § 100 písm. f).

K bodu 4 - § 102 odst. 5

Úprava názvu registru v souvislosti s možností registrovat také jednotky pro poskytování ubytování.

K bodu 5 – § 158 odst. 1 písm. a) bod 4

Navrhuje se úprava odkazu uvedeného v tomto ustanovení z „§ 97“ na „§ 97 odst. 1“, a to s ohledem na doplnění odstavce 2 v § 97, když údaje přihlašovacího tiskopisu bude upravovat právě § 97 odst. 1.

K části šesté – oznámení

K čl. VII

Zákon byl notifikován Evropské komisi.

K části sedmé – účinnost

K čl. VIII

Účinnost se navrhuje stanovit odlišně pro povinnosti, které vyplývají z národní legislativy, a odlišně pro povinnosti, které vyplývají z nařízení.

Ustanovení pozměňující a upřesňující povinnosti cestovních kanceláří a dále ustanovení, která se týkají poskytování ubytování podnikatelským způsobem, nabudou účinnosti dnem 1. července 2025, neboť lze předpokládat, že v tomto termínu již bude registr v půlročním zkušebním provozu a bude tak připraven plnit základní funkce, které nesouvisejí s adaptačními ustanoveními k provedení nařízení.

K písmenu a)

Pro hladký průběh registrace jednotek pro krátkodobé ubytování se navrhuje, aby stávající poskytovatelé ubytování v těchto jednotkách (hostitelé podle nařízení) měli možnost zaregistrovat svou jednotku do registru již od 1. ledna 2026, čímž získají registrační číslo, které budou povinni uvádět u nabídek těchto jednotek prostřednictvím online platform od okamžiku, kdy se nařízení stane použitelným. Předpokládá se, že dostatečně dlouhá doba (od ledna do května 2026), kdy se stávající hostitelé budou moci zaregistrovat své jednotky, sníží tlak na systém v první den použitelnosti nařízení.

K písmenu b)

Samotné nařízení se stane použitelným dnem 20. května 2026. Ta ustanovení zákona, která vycházejí z nařízení (s výjimkou výše uvedených ustanovení), se proto stanou účinnými k témuž dni, kdy se nařízení stane použitelným.

V Praze dne 17. července 2024

Předseda vlády:
prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.
podepsáno elektronicky

Místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj:
PhDr. Ivan Bartoš, Ph.D.
podepsáno elektronicky